

PROGRAMACIÓ
DEPARTAMENT DE FRANCÉS

2023 / 2024

1 INTRODUCCIÓ

1.1 MARC LEGISLATIU

1.2 JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ

1.3 CONTEXTUALITZACIÓ

1.4 MODELS D'ORGANITZACIÓ LECTIVA

2 CURRÍCULUM DELS NIVELLS

3 DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

4 METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA

4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

4.3 AUTOAVALUACIÓ DE L'ALUMNAT

5 CRITERIS D'AVUACIÓ

5.1 EN CURSOS NO CONDUENTS A PROVA DE CERTIFICACIÓ

5.2 EN PROVA DE CERTIFICACIÓ

5.3 TESTS DE CLASSIFICACIÓ

5.4 CRITERIS DE CORRECCIÓ

5.5 AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

6 MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

7 FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA

8 UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

9 RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

1.1 MARC

10 PROVES DE CERTIFICACIÓ

LEGISLATIU

11 PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS
A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

12 CURSOS DE FORMACIÓ
COMPLEMENTÀRIA

13 PROGRAMACIÓ DELS CURSOS DE
FORMACIÓ CONTÍNUA

14 ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

15 PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT

16 PLA D'ENSENYAMENT NO PRESENCIAL
EN CAS DE CONFINAMENT

1 Introducció

1.1 Marc legislatiu

Els ensenyaments d'idiomes tenen com a objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu. Aquests ensenyaments s'organitzen en els nivells següents: Nivell Bàsic A2, Nivell Intermedi B1, Nivell Intermedi B2, Nivell Avançat C1 i Nivell Avançat C2.

Legislació general

- [Llei Orgànica](#) 2/2006, de 3 de maig, d'Educació (articles 59-62).
- [Reial Decret](#) 806/2006, de 30 de juny, pel qual s'estableix el calendari d'aplicació de la nova ordenació del sistema educatiu, establert per la Llei Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació.
- [Ordre](#) 3/2019, de 2 de juliol, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual s'estableix la distribució geogràfica de les escoles

oficials d'idiomes i es regulen les seccions i altres ubicacions per als seus ensenyaments.

- [Resolució](#) de 3 de maig de 2023, de la consellera d'Educació Cultura i Esport, per la qual es regulen les seccions i altres ubicacions de les escoles oficials d'idiomes a partir del curs 2023-2024.

Organització i funcionament

- [Resolució de 26 d'octubre de 2022](#), del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de l'Escola Oficial d'Idiomes Virtual Valenciana durant el curs 2022-2023.
- [Resolució de 18 de juliol de 2023](#), del secretari autonòmic d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2023-2024.
- [Decret](#) 167/2017, de 3 de novembre, del Consell, pel qual s'aprova el Reglament orgànic i funcional de les escoles oficials d'idiomes.
- [Ordre](#) 87/2013, de 20 de setembre, de la Conselleria d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regula l'organització i el funcionament de les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Currículums

- [Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- [Correcció d'errades del Decret](#) 242/2019, de 25 d'octubre, d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana - Apartat Gramàtica del Nivell Intermedi B2 d'Anglès
- [Reial Decret](#) 1041/2017, de 22 de desembre, pel qual queden fixades les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació, s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2, dels Ensenyaments d'idiomes de règim especial.

Avaluació

- [Reial Decret](#) 1/2019, de 11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- [Ordre](#) 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.

- [Ordre 32/2011](#), de 20 de desembre, de la Conselleria d'Educació, Formació i Ocupació, per la qual es regula el dret de l'alumnat a l'objectivitat en l'avaluació, i s'estableix el procediment de reclamació de qualificacions obtingudes i de les decisions de promoció, de certificació o d'obtenció del títol acadèmic que corresponga.

Proves de certificació

- [Resolució de 25 de setembre de 2023](#), del director general de Centres Docents, per la qual es nomenen els membres de la comissió coordinadora de les proves de certificació per al curs acadèmic 2023-2024, prevista en l'Ordre 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc Europeu Comú de Referència per a les Llengües a la Comunitat Valenciana.
- [Resolució de 13 de febrer de 2023](#), del director general de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableixen el calendari i el procés d'inscripció i matriculació per a la realització de la prova unificada de certificació (PUC) en les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, corresponents a la convocatòria 2023

Admissió i matrícula

- [Resolució de 17 de maig de 2023](#), del director general de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual s'estableixen el calendari i el procés d'admissió i matrícula per al curs acadèmic 2023-2024 en les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.
- [Resolució de 17 de maig de 2023](#), del director general de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme, per la qual es determinen els certificats de nivell de coneixement d'un idioma que habiliten per a la matriculació en les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana.

Inclusió

- [Resolució conjunta de 20 de setembre de 2021](#), de la Direcció General de Política Lingüística i Gestió del Multilingüisme i de la Direcció General d'Inclusió Educativa, per la qual es dicten les instruccions per a la sol·licitud d'adaptacions d'accés en les escoles oficials d'idiomes valencianes.

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial dels nivells bàsic, intermedi i avançat es corresponen, respectivament, amb els nivells A, B i C del Marc europeu comú de referència per a les llengües, del Consell d'Europa.

Des de la publicació del Marc el 2001, i amb la finalitat de procurar una transparència i una coherència més grans en l'ús d'aquest, el Consell d'Europa ha desenvolupat i fomentat l'extensió de la descripció dels nivells comuns de referència, és a dir, de les activitats de llengua, de les competències requerides per a la realització de les activitats esmentades i dels indicadors del grau de qualitat amb què els usuaris de l'idioma posen en joc aquestes competències segons que les demanin les tasques que han de dur a terme al món real, en els àmbits personal, públic, educatiu o acadèmic, i ocupacional o professional.

La funció del currículum dels nivells Bàsic A2, Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 és recollir, per a cada nivell i activitat de llengua (comprensió de textos, orals i escrits; producció i coproducció de textos, orals i escrits, i mediació), el que l'alumnat ha de ser capaç de fer en diversos àmbits i situacions (objectius), les competències i continguts –coneixements, destreses i actituds– que ha d'adquirir i desenvolupar per a això (competències i continguts) i el grau de domini amb què se'n pot sortir en cada activitat (criteris d'avaluació).

Aquesta organització curricular respon, així mateix, al fi primordial a la consecució del qual s'orienten les polítiques europees en matèria d'educació lingüística: el plurilingüisme com a senyal d'identitat de la ciutadania europea i com a factor d'enriquiment mutu, integració i convivència; de desenvolupament personal, acadèmic i professional, i de progrés social i econòmic. Així, aquest currículum bàsic, alhora que proveeix una base comuna d'actuació, està dissenyat de manera que l'aprenentatge, l'ensenyament, l'avaluació i la certificació puguin tant organitzar-se amb caràcter general per nivells com articular-se en perfils lingüístics per activitats de llengua, o competències de diversos tipus, en els diferents idiomes i nivells, i així contribueixin a la construcció d'un perfil plurilingüe i intercultural, segons les necessitats diverses i canviants de l'alumnat al llarg de la vida.

1.3 CONTEXTUALITZACIÓ

Els ensenyaments d'idiomes de règim especial s'orienten a la formació de persones adultes amb necessitats específiques d'aprenentatge d'idiomes, al perfeccionament de competències en les diverses activitats de llengua, al

desenvolupament de destreses parcials en una o diverses llengües, en idiomes per a fins específics, mediació o d'altres, així com a la formació del professorat o altres col·lectius professionals, i, en general, a les persones que vulguin obtenir un certificat oficial del seu nivell de competència en l'ús de l'idioma.

1.4 MODELS D'ORGANITZACIÓ LECTIVA

Els cursos curriculars constaran de dues sessions de 100 minuts, els dilluns i dimecres, o els dimarts i dijous. Els cursos formatius constaran de dues sessions de 55 minuts, els dilluns i dimecres, o els dimarts i dijous. Totes les classes són presencials.

2 CURRÍCULUM DELS NIVELLS

NIVELL BÀSIC A2

Els ensenyaments de nivell bàsic A2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a utilitzar l'idioma que aprén com a mitjà de comunicació i d'expressió personal, tant a classe, com en les situacions quotidianes presencials o virtuals.

Amb aquest fi, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten usar l'idioma de manera suficient, receptivament i productivament, tant de manera parlada com escrita. A més, l'alumnat ha de poder intervindre entre parlants de diverses llengües, en situacions quotidianes i de necessitat immediata que requerisquen comprendre i produir textos breus en llengua estàndard, que versen sobre aspectes bàsics concrets de temes generals i que continguen expressions, estructures i lèxic d'ús freqüent.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell bàsic A2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial i informació específica clara de textos orals breus, molt estructurats, articulats clarament i amb pauses suficients per a assimilar-ne el significat. La llengua és l'estàndard amb una variació formal i informal. Les condicions acústiques són òptimes i la comunicació, directa. Els textos versen principalment sobre l'àmbit personal i temes quotidians o d'una rellevància immediata per a

l'alumnat i es poden transmetre cara a cara o per mitjans tècnics (telèfon, megafonia, televisió, etc.)

- Produir textos orals breus i bàsics des del punt de vista gramatical i lèxic, en llengua estàndard i en comunicació cara a cara; els textos tracten d'aspectes personals i quotidians. Comunicar-se de forma bàsica però comprensible, encara que siga necessari utilitzar molt sovint mitjans no verbals per a mantindre la comunicació, així com moltes pauses per a buscar expressions, la repetició i la cooperació dels interlocutors.
- Comprendre, sempre que es puga rellegir quan siga necessari, el sentit general, els punts principals i informació específica de textos breus d'estructura simple i molt clara. El vocabulari és d'ús molt freqüent i la gramàtica, senzilla. Els textos van acompanyats preferiblement d'imatges o il·lustracions i es refereixen a la vida quotidiana.
- Escriure textos senzills i breus, en llengua estàndard i utilitzant adequadament les convencions ortogràfiques i de puntuació més elementals, així com un repertori limitat de recursos de cohesió, paraules i estructures. Els textos es refereixen principalment a temes quotidians o de rellevància immediata per a l'alumnat.
- Retransmetre oralment (en la llengua B) d'una manera senzilla una sèrie d'instruccions curtes i senzilles que proporcione el discurs original (en la llengua A) articulat de forma clara i lenta. Transmetre (en llengua B) els aspectes principals continguts en converses curtes i simples o textos sobre temes quotidians d'interés immediat (en llengua A), sempre que s'expressen amb claredat i en un llenguatge senzill. Assumir un paper de suport en la interacció, sempre que altres interlocutors parlen lentament i reba ajuda per a participar-hi i expressar els seus suggeriments.
- Enumerar per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos senzills (escrits en llengua A) sobre temes quotidians d'interés immediat o necessitat. Transmetre dades rellevants contingudes en textos curts, senzills i informatius amb estructuració clara, sempre que els textos siguen concrets, els temes, familiars i es formulen en un llenguatge quotidià senzill.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Identificar de forma general el tema d'una conversa del seu entorn que es

realitze lentament i amb claredat.

- Reconéixer quan els parlants estan d'acord o discrepen en una conversa lenta i clara.
- Seguir intercanvis socials generals, breus i senzills, realitzats de manera molt lenta i clara.
- Seguir una presentació o demostració molt senzilla i molt estructurada, sempre que s'il·lustre amb diapositives, exemples concrets o diagrames, es faça lentament i clarament amb repeticions i el tema siga conegut.
- Comprendre informació simple esquematitzada que es dona en una situació predictable, com per exemple, una visita guiada.
- Comprendre i seguir una sèrie d'instruccions per a activitats familiars i quotidianes com per exemple esports, cuina, etc., sempre que es donen de forma lenta i clara.
- Entendre avisos i instruccions directes (per exemple, un enregistrament telefònic, un anunci de ràdio d'un programa de cinema o esdeveniment esportiu, d'un tren endarrerit o de productes per la megafonia en un supermercat), sempre que l'enregistrament siga lent i clar.
- Comprendre instruccions senzilles sobre com arribar d'X a Y, a peu o en transport públic, instruccions bàsiques sobre hores, dates, números, etc., i tasques quotidianes i comandes que s'hagen de dur a terme.
- Comprendre la informació més important continguda en anuncis i emissions curtes de ràdio, com per exemple les previsions meteorològiques, anuncis de concerts, resultats esportius o temps lliure, sempre que parlen lentament i amb claredat.
- Comprendre els aspectes importants d'una història i aconseguir seguir la trama, sempre que la història es conte lentament i amb claredat.
- Identificar el tema principal d'una notícia, un anunci de televisió, un tràiler o una escena d'una pel·lícula, on les imatges complementen els textos.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics i habituals relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);

- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals breus i senzills:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents bàsics, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais bàsics propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).
- Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Reconeixement dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals que hi estan associats.

1.3 Criteris d'avaluació

- Identifica la intenció comunicativa, el tema i la informació rellevant, formula hipòtesis de contingut i confirma detalls predictibles, comprén el registre formal o informal en textos breus, senzills i contextualitzats (contactes socials quotidians, converses per a satisfer les necessitats més bàsiques, avisos i anuncis, predicció del temps, explicacions i enregistraments sobre temes quotidians, instruccions i consells senzills, descripcions i relats breus), emesos amb claredat, en bones condicions acústiques, sempre que en pugua tornar a escoltar les parts més difícils.
- Coneix els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, relacions interpersonals i convencions socials de les cultures en què s'usa l'idioma.
- Sap aplicar en general les estratègies bàsiques més adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix globalment la funció comunicativa més rellevant del text.
- Reconeix amb problemes ocasionals el lèxic oral d'ús freqüent relatiu a temes quotidians de caràcter general i pot inferir del context i del cotext, de vegades de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina en general els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix globalment les intencions comunicatives i els significats que generalment s'hi associen.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Narrar de manera senzilla una història o descriure un fet o aspectes quotidians del seu entorn com per exemple persones, llocs, una ocupació professional o una experiència d'estudi.
- Enumerar les seues capacitats i incapacitats (p. e., quant a esports, jocs, habilitats i assignatures).
- Donar indicacions simples per a arribar d'un lloc a un altre, utilitzant expressions bàsiques i connectors seqüencials.
- Presentar la seua opinió en termes senzills, sempre que els oients hi col·laboren.
- Oferir anuncis i informes breus de continguts predictibles apresos que són intel·ligibles si els oients estan disposats a concentrar-se.
- Fer una presentació breu sobre un tema que correspon a la vida quotidiana, donar motius i explicacions senzilles de forma breu d'opinions, plans i accions.
- Xatejar amb un llenguatge senzill, fer preguntes i entendre les respostes relacionades amb la majoria de les qüestions quotidianes.
- Fer invitacions i suggeriments, demanar disculpes i respondre-hi.
- Expressar les seues preferències i sentiments amb expressions comunes molt bàsiques.
- Expressar i intercanviar opinions de manera limitada, expressant que està d'acord i en desacord amb els altres.
- Organitzar plans, fer propostes i respondre-hi.
- Obtindre de manera senzilla tota la informació necessària de tipus no especialitzat sobre viatges i transport públic (autobusos, trens i taxis), demanar i donar indicacions i comprar entrades.
- Preguntar per serveis i fer transaccions senzilles en botigues, oficines de correus o bancs i donar i rebre informació sobre quantitats, números, preus, etc.
- Fer front a necessitats quotidianes pràctiques: esbrinar i transmetre informació directa sobre fets, hàbits, passatemp, activitats fetes en el passat, plans i les intencions i respondre-hi.
- Sol·licitar, donar i seguir indicacions i instruccions senzilles, com per exemple explicar com arribar a algun lloc.
- Comunicar-se en tasques simples i rutinàries que requereixen un intercanvi d'informació senzill i directe sobre temes familiars (per exemple, treball i temps lliure).
- Fer preguntes senzilles sobre un esdeveniment i respondre, p. e., preguntar on i quan va tindre lloc, qui hi havia i com va ser.
- Comprendre continguts d'una entrevista i comunicar idees i informació sobre temes coneguts, sempre que puga demanar aclariment i ajuda ocasionalment per a expressar el que vol.

- Utilitzar les telecomunicacions amb els seus amics per a intercanviar informació simple, fer plans i concertar cites.
- Fer aclariments i participar en una conversa telefònica curta i senzilla amb una persona coneguda sobre un tema predictable, p. e., temps d'arribada, compromisos que cal complir i confirmar detalls.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos orals dels aspectes socioculturals i sociolingüístics bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals, breus i senzills:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., presentació, transacció...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb una certa claredat i distingir-ne sovint la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar un llenguatge estereotipat, etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o llibre de text, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb una certa claredat ajustant-se, amb limitacions, als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar les dificultats i els

recursos disponibles.

- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda); assenyalar objectes, utilitzar díctics o dur a terme accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més bàsics en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais bàsics, propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat

comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua i registre; tema i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral bàsic d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació bàsics d'ús més comú, a pesar que siga evident l'accent estranger i que de vegades siga difícil la comprensió.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i, segons la modalitat discursiva, en un registre, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar algunes estratègies bàsiques per a produir textos orals breus d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Gestiona un repertori bàsic memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor o vacil·le a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza algunes estructures sintàctiques bàsiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu, i empra els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara comet errors importants.
- Utilitza patrons bàsics d'oracions memoritzades, sintagmes de poques paraules i fórmules estereotipades per a comunicar-se.
- Transmet informació limitada en situacions quotidianes simples.
- Utilitza estructures simples correctament, però encara comet de manera sistemàtica errors bàsics.
- Interactua utilitzant expressions molt breus, a pesar que les pauses, els començaments incorrectes i la reformulació són molt evidents.
- Formula preguntes i afirmacions senzilles i hi respon.

- Indica quan segueix la conversa, però poques vegades és capaç de comprendre prou per a mantindre-la sense la col·laboració de l'interlocutor.
- Enllaça oracions i sintagmes amb connectors simples com i, però i perquè.
- Pronuncia i entona en general de manera intel·ligible i de forma suficientment clara per a ser entés, encara que els interlocutors hagen de demanar una repetició de tant en tant. A més, la forta influència d'altres llengües que parla en l'accent, el ritme i l'entonació poden afectar la intel·ligibilitat i requerirà la col·laboració dels interlocutors. No obstant això, la pronunciació de paraules familiars és clara.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprén textos breus i senzills, com per exemple cartes informals o correus electrònics, sobre temes familiars concrets que sorgeixen amb molta freqüència en la llengua quotidiana que contenen el vocabulari quotidià i una proporció d'internacionalismes.
- Comprén tipus bàsics de cartes i faxos normals (consultes, comandes, cartes de confirmació, etc.) sobre temes coneguts.
- Troba informació específica en textos pràctics, concrets i predictibles escrits en un llenguatge senzill (p. e., guies de viatge, receptes).
- Comprén la informació principal en descripcions breus i senzilles de mercaderies en fullets i llocs web (p. e., dispositius digitals portàtils, càmeres, etc.).
- Troba informació específica i predictable en textos senzills quotidians, com per exemple anuncis, prospectes, menús, llistes de referències i horaris, i aïlla la informació requerida (p. e., utilitzar un navegador per a trobar un servei o un comerç).
- Comprén senyals i avisos quotidians, etc., en llocs públics (com per exemple carrers, restaurants, estacions de ferrocarril o llocs de treball), com ara adreces, instruccions i advertències de risc.
- Comprén informació específica en textos escrits simples, com per exemple cartes i fullets breus o textos periodístics que descriuen esdeveniments.
- Segueix l'esquema general d'una notícia sobre un esdeveniment conegut, sempre que els continguts siguen familiars i previsibles.
- Tria la informació principal en informes periodístics breus o articles senzills en els quals consten números i noms i les il·lustracions i els títols tinguen un paper destacat i donen suport al significat del text.
- Comprén textos que descriuen persones, llocs, vida quotidiana i cultura, etc., sempre que estiguen escrits en un llenguatge senzill.
- Comprén la informació que es proporciona en fullets il·lustrats i mapes, p.

e., els principals atractius d'una ciutat o una zona.

- Comprén els punts principals de les notícies breus sobre temes d'interés personal (per exemple, esport i personatges famosos).
- Comprén una descripció breu o un informe del seu camp, sempre que estiguen escrits de manera senzilla i no continguen detalls impredecibles.
- Comprén la majoria de la informació que les persones expressen sobre si mateixes en un anunci o una publicació personal i el que narren sobre altres persones.
- Comprén normes, per exemple, mesures de seguretat, quan s'expressen en un llenguatge senzill.
- Comprén instruccions curtes, escrites i il·lustrades pas a pas (per exemple, per a instal·lar aparells de tecnologia), sempre que estiguen il·lustrades i no escrites en text continu.
- Comprén instruccions sobre medicaments expressades com ordres simples, p. e., *Preneu-lo abans de les menjades* o *No en prengueu abans de conduir*.
- Segueix una recepta simple, especialment si hi ha imatges per a il·lustrar els passos més importants.
- Entén prou com per a llegir històries curtes, simples i tires còmiques que impliquen situacions familiars i concretes escrites en un llenguatge d'ús habitual i quotidià.
- Comprén els aspectes principals que s'enumeren en informes breus de revistes o en guies d'informació que tracten de temes concrets quotidians (p. e., aficions, esports, activitats d'oci, animals).
- Comprén narracions curtes i descripcions de la vida d'una persona que estan escrites amb paraules simples.
- Comprén el tema principal d'un article breu que informa d'un esdeveniment que segueix un patró predecible (per exemple, els Premis Goya), sempre que estiga escrit en un llenguatge senzill i clar.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu,

contacte visual i físic);

- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies més bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges, etc.) en textos i enunciats curts que tracten de temes quotidians concrets.
- Comprensió del significat de paraules a partir del sentit general.
- Comprovació d'hipòtesis: adaptació de les claus d'inferència als esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives més bàsiques mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.

- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > correu electrònic); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;

- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió general dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i convencions ortogràfiques, d'ús comú: alfabet, caràcters, puntuació, majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

3.3 Criteris d'avaluació

- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.
- Coneix i aplica de forma bàsica a la comprensió del text els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en què s'usa l'idioma, extraient-ne claus per a interpretar-los.
- Coneix les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Identifica la intenció comunicativa, el tema, els aspectes principals i els detalls rellevants de textos sobre temes quotidians, senzills, breus i convenientment contextualitzats (missatges, cartes, documents autèntics d'ús habitual, fullets turístics i comercials, anuncis, instruccions i relats).
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a temes generals quotidians i a aspectes relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals, i pot inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Escriure un text amb connectors sobre aspectes quotidians del seu entorn, p. e., persones, llocs, el treball o una experiència d'estudi.
- Escriure descripcions molt breus i bàsiques d'esdeveniments, activitats passades i experiències personals.
- Explicar una història senzilla (per exemple, sobre esdeveniments en un dia de festa).
- Escriure una sèrie de frases i oracions senzilles sobre la seua família, condicions de vida, antecedents educatius, treball actual o l'ocupació laboral anterior.
- Escriure entrades d'un diari personal que descriuen activitats (p. e., rutines diàries, eixides, esports, aficions), persones i llocs, utilitzant vocabulari bàsic concret i frases simples amb connectors senzills com i, però i perquè.
- Escriure la introducció d'una història o continuar-la, sempre que es puga consultar un diccionari i el manual de classe (p. e., taules de temps verbals del llibre de text).
- Expressar les seues impressions i opinions per escrit sobre temes d'interés personal (p. e., estils de vida, cultura, relats) utilitzant vocabulari i expressions bàsiques quotidianes.
- Intercanviar informació mitjançant missatges de text, correu electrònic o cartes breus, responent a preguntes de l'altra persona (per exemple, sobre un nou producte o activitat).
- Escriure notes, correus electrònics i missatges de text curts i simples (per exemple, enviar una invitació o respondre, confirmar o canviar una cita), expressant agraïment i disculpes, per a transmetre informació personal rutinària.
- Escriure un text curt en una targeta de felicitació (per exemple, per a l'aniversari d'una persona o per a desitjar un bon Nadal).
- Omplir dades personals i d'altres tipus en la majoria de formularis quotidians, p. e., per a sol·licitar una exempció de visat o obrir un compte bancari.
- Presentar-se i gestionar intercanvis senzills en línia, fent preguntes, responent i intercanviant idees sobre temes quotidians predictibles, sempre que tinga temps suficient per a formular les respostes i que interactue només amb un interlocutor alhora.
- Fer breus publicacions descriptives en línia sobre temes quotidians, activitats socials i sentiments, amb detalls clau senzills i fer comentaris sobre les publicacions en línia d'altres persones, sempre que estiguen escrites en un llenguatge senzill, reaccionant amb sentiments de sorpresa, interés i

indiferència d'una manera simple.

- Utilitzar formes estereotipades per a respondre als problemes habituals que sorgeixen en les transaccions en línia (p. e., disponibilitat de models i ofertes especials, data de lliurament, adreces, etc.).
- Interactuar en línia amb un interlocutor col·laborador en una tasca conjunta simple, seguint instruccions bàsiques i demanant aclariments, sempre que hi haja ajudes visuals, com per exemple imatges, estadístiques o gràfics per a aclarir els conceptes en qüestió.
- Fer transaccions senzilles en línia (com per exemple demanar productes o inscriure's en un curs), omplint un formulari o un imprés en línia, proporcionant dades personals, confirmant l'acceptació de termes i condicions o rebutjant serveis addicionals, etc.
- Formular preguntes bàsiques sobre la disponibilitat d'un producte o la funció que té.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits dels aspectes socioculturals i sociolingüístics més bàsics relatius a:

- la vida quotidiana (activitats diàries, alimentació, compres, treball, oci, festes, horaris);
- condicions de vida (habitatge, entorn, condicions laborals);
- relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts);
- cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic);
- cultura i costums (tradicions, celebracions) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament, pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies bàsiques de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb certa claredat i expressar la idea o idees principals d'acord amb una estructura bàsica.
- Identificar el lector i adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi en general el registre i les característiques discursives adequades

a cada cas.

- Reajustar la tasca (simplificant-la) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar) després de valorar-ne les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els exponents més bàsics d'aquestes, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua escrita:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais més bàsics propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions i intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc i temps).

- Selecció de patrons i característiques textuais requerides pel context i el cotext: tipus, format i estructura textuais; registre; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (per exemple, correspondència > entrada de xat); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació) i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques, lèxiques i contextuais i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques bàsiques pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar de manera senzilla:

- l'entitat i les seues propietats: in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau);
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació i distància);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat i simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu i habitual;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals simples i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques bàsiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, causa i finalitat.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús del lèxic escrit d'ús comú relatiu a la identificació personal; descripció física; habitatge i entorn; activitats de la vida diària; relacions humanes i socials; família i amics; treball, educació i estudis; llengua; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i símptomes; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport i serveis; clima, condicions atmosfèriques i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques fonamentals: alfabet, caràcters, puntuació,

majúscules i minúscules, ortotipografia (cursiva i negreta) i signes ortogràfics (accent, apòstrof, dièresi, guió).

4.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics bàsics adquirits, respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies bàsiques per a produir textos escrits breus, coherents i d'estructura simple i clara adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals bàsiques demanades pel propòsit comunicatiu.
- Mostra un control bàsic d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i empra mecanismes simples de cohesió.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit bàsic d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes.
- Utilitza els signes de puntuació elementals (p. e., el punt, la coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos, tant en paper com en suport digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmet de forma oral (en llengua B) informació específica i rellevant continguda en textos breus senzills, com per exemple etiquetes i avisos, instruccions i anuncis (escrits en llengua A) sobre temes familiars, sempre que aquests s'expressen de manera lenta i clara en un llenguatge senzill (en llengua A), a pesar que pot ser que haja de simplificar el missatge i buscar paraules.
- Transmet per escrit (en llengua B) informació específica continguda en textos breus informatius senzills (escrits en llengua A), sempre que els textos tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits en un llenguatge quotidià senzill.
- Interpreta i descriu (en llengua B) gràfics senzills sobre temes familiars (per exemple, un mapa meteorològic o un gràfic bàsic amb text) (en llengua A), a pesar que puguen aparéixer pauses, començaments erronis i

reformulacions del discurs.

- Informa (en llengua B) dels punts principals d'informacions senzilles de televisió o ràdio (en llengua A) sobre esdeveniments, esports, accidents, etc., sempre que els temes siguem coneguts i el missatge siga lent i clar.
- Resumeix (en llengua B) els punts principals d'un text informatiu senzill (en llengua A) que tracte de temes quotidians, complementant el seu repertori limitat amb altres mitjans (p. e., gestos, dibuixos, paraules en altres idiomes) per a dur-lo a terme.
- Enumera una llista (en llengua B) amb la informació rellevant continguda en textos breus senzills (en llengua A), sempre que tracten de temes concrets i familiars i estiguen escrits de manera senzilla amb vocabulari quotidià.
- Interpreta (en llengua B) la idea general de textos curts i senzills quotidians (p. e., fullets, avisos, instruccions, cartes o correus electrònics) escrits en llengua A.
- Proporciona una traducció oral senzilla (en llengua B) d'informació escrita sobre temes quotidians amb oracions senzilles (en llengua A) (p. e., informació personal, narracions curtes, indicacions, avisos o instruccions).
- Pren notes simples en una presentació/demostració on el contingut és familiar i previsible i el presentador aclareix dubtes.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals, consciència sociolingüística, observació, atenció, relacions i respecte, especialment les del nivell A2:

- Reconeix i aplica convencions culturals bàsiques associades a intercanvis socials quotidians (per exemple, diversos rituals de salutació).
- Actua de manera apropiada en salutacions quotidianes, comiats i expressions d'agraïment i disculpes, a pesar que té dificultats per a afrontar qualsevol variació de la rutina.
- Reconeix que el seu comportament en una transacció quotidiana pot transmetre un missatge diferent del que es pretén i pot tractar d'explicar-lo de manera simple.
- Reconeix quan es produeixen dificultats en la interacció amb membres d'altres cultures, a pesar que pot no saber molt bé com comportar-se.
- Comprén missatges, instruccions, anuncis habituals breus i articulats de manera clara, combinant el que entén de les versions disponibles en diversos idiomes.
- Empra advertències simples, instruccions i informació del producte

proporcionades en paral·lel en diversos idiomes per a trobar informació rellevant.

- Activa el seu repertori limitat en diversos idiomes per a explicar un problema o demanar ajuda o aclariments.
- Utilitza paraules i frases de diversos idiomes del seu repertori plurilingüe per a dur a terme una tasca simple, una transacció pràctica o un intercanvi d'informació.
- Utilitza una paraula d'un altre idioma del seu repertori plurilingüe per a fer-se comprendre en una situació rutinària quotidiana quan no se li ocorre una expressió adequada en la llengua en la qual està parlant.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes més bàsics que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents i les diferències i similituds més significatives quant als costums, usos, actituds, relacions i valors que prevalen, i és, en general, capaç d'actuar-hi en conseqüència, encara que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica de vegades, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com algunes intencions bàsiques dels emissors i receptors.
- Interpreta, de vegades correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que s'observen en els emissors o destinataris per a adaptar el seu discurs a les funcions requerides, encara que sovint no ho faça de manera fluida.
- Pren notes d'alguna informació necessària que considera important traslladar als destinataris.
- Transmet els aspectes principals continguts en textos breus i senzills sobre temes quotidians d'interés immediat, sempre que s'expressen amb claredat en un llenguatge senzill.
- Col·labora en tasques senzilles i pràctiques, preguntant què n'opinen els altres, fent suggeriments i comprenent les respostes, sempre que puga demanar repeticions o reformulacions ocasionalment.
- Contribueix a la comunicació, utilitzant paraules senzilles per a convidar persones a explicar coses, indicant quan entén les coses o hi està d'acord.

Transmet el tema fonamental del que s'ha dit en situacions quotidianes predictibles sobre desitjos i necessitats personals.

- Reconeix quan els parlants estan en desacord o quan es produeixen dificultats i utilitza recursos lingüístics de manera senzilla per a buscar compromís i acord.

NIVELL INTERMEDI B1

Els ensenyaments de nivell intermedi B1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a desimboldre's en la majoria de les situacions que poden sorgir quan viatja per llocs on s'utilitza l'idioma; en l'establiment i el manteniment de relacions personals i socials amb usuaris d'altres llengües, tant cara a cara com a través de mitjans tècnics, i en entorns educatius i ocupacionals en els quals es produeixen intercanvis senzills de caràcter factual.

A aquest efecte, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una certa flexibilitat, una facilitat relativa i una correcció raonable en situacions quotidianes i menys habituals en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits breus o d'extensió mitjana, en un registre formal, informal o neutre i en una varietat estàndard de la llengua, que versen sobre assumptes personals i quotidians o aspectes concrets de temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i que continguen estructures senzilles i un repertori lèxic comú no molt idiomàtic.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites dels parlants en textos orals breus o d'extensió mitjana, ben estructurats, clarament articulats a velocitat lenta o mitjana i transmesos de viva veu o per mitjans tècnics en una varietat estàndard de la llengua, que tracten d'assumptes quotidians o coneguts, o sobre temes generals, o d'actualitat, relacionats amb les seues experiències i els seus interessos, i sempre que les condicions acústiques siguen bones, es puga tornar a escoltar el que s'ha dit i se'n puguen confirmar alguns detalls.
- Produir i coproduir, tant en comunicació cara a cara com a través de

mitjans tècnics, textos orals breus o d'extensió mitjana, ben organitzats i adequats al context, sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, i desimboldre's amb una correcció i una fluïdesa suficients per a mantindre la línia del discurs, amb una pronunciació clarament intel·ligible, encara que de vegades siguen evidents l'accent estranger, les pauses per a fer una planificació sintàctica i lèxica, o reformular el que s'ha dit o corregir errors quan l'interlocutor indica que hi ha un problema, i siga necessària una certa cooperació d'aquell per a mantindre la interacció.

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds explícites de l'autor en textos escrits breus o d'una extensió mitjana, clars i ben organitzats, en llengua estàndard i sobre assumptes quotidians, aspectes concrets de temes generals, de caràcter habitual, d'actualitat, o d'interés personal.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits breus o d'extensió mitjana, senzills i clarament organitzats, adequats al context (destinatari, situació i propòsit comunicatiu), sobre assumptes quotidians, de caràcter habitual o d'interés personal, utilitzant amb una correcció raonable un repertori lèxic i estructural habitual relacionat amb les situacions més predictibles i els recursos bàsics de cohesió textual i respectant les convencions ortogràfiques i de puntuació fonamentals.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions de caràcter habitual en les quals es produeixen intercanvis d'informació senzills relacionats amb assumptes quotidians o d'interés personal.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre amb prou detall anuncis i missatges que continguen instruccions, indicacions o una altra informació, donades cara a cara o per mitjans tècnics, relatives al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Comprendre la intenció i el sentit generals, i els aspectes importants, de declaracions breus i articulades amb claredat, en llengua estàndard i a una velocitat normal (p. e., durant una celebració privada o una cerimònia pública).

- Comprendre les idees principals i els detalls rellevants de presentacions, xarrades o conferències breus i senzilles que versen sobre temes coneguts, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, sempre que el discurs estiga articulat de manera clara i en una varietat estàndard de la llengua. Entendre, en transaccions i gestions quotidianes i menys habituals, l'exposició d'un problema o la sol·licitud d'informació respecte d'aquesta (p. e., en el cas d'una reclamació), sempre que se'n puga demanar confirmació sobre alguns detalls.
- Comprendre el sentit general, les idees principals i els detalls rellevants d'una conversa o discussió informal que té lloc en la seua presència, sempre que el tema siga conegut i el discurs estiga articulat amb claredat i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre, en una conversa o discussió informal en la qual participa, tant de viva veu com per mitjans tècnics, descripcions i narracions sobre assumptes pràctics de la vida diària, i informació específica rellevant sobre temes generals, d'actualitat o d'interés personal, i captar sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència, sempre que no hi haja interferències acústiques i que els interlocutors parlen amb claredat, a poc a poc i directament, eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i estiguen disposats a repetir o reformular el que han dit.
- Identificar els punts principals i els detalls rellevants d'una conversa formal o un debat que es presencia, breu o de durada mitjana, i entre dos o més interlocutors, sobre temes generals, coneguts, d'actualitat o d'interés propi, sempre que les condicions acústiques siguen bones, que el discurs estiga ben estructurat i articulat amb claredat, en una varietat de llengua estàndard i que no es faça un ús molt idiomàtic o especialitzat de la llengua.
- Comprendre, en una conversa formal en la qual es participa, en l'àmbit públic, acadèmic o ocupacional, i independentment del canal, una gran part del que es diu sobre activitats i procediments quotidians, i menys habituals si està relacionat amb el camp propi d'especialització, sempre que els interlocutors eviten un ús molt idiomàtic de la llengua i pronuncien amb claredat, i quan es puguen plantejar preguntes per a comprovar que s'ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguir aclariments sobre alguns detalls.
- Comprendre les idees principals de programes de ràdio o televisió, com

ara anuncis publicitaris, butlletins informatius, entrevistes, reportatges o documentals, que tracten de temes quotidians, generals, d'actualitat, d'interés personal o de l'especialitat pròpia, quan s'articulen de manera relativament lenta i clara.

- Comprendre moltes pel·lícules, sèries i programes d'entreteniment que s'articulen amb claredat i en un llenguatge senzill, en una varietat estàndard de la llengua, i en els quals els elements visuals i l'acció condueixen una gran part de l'argument.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes

de partida.

- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns, segons l'àmbit i el context comunicatiu, en la llengua oral:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció

comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).

- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuals; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques contextuais i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral d'ús comú relatiu a la identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú, i comprensió dels significats i les intencions comunicatives generals associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la vida quotidiana, les condicions de vida, les relacions interpersonals, la cinèsica i la proxèmica, els costums i els valors i les convencions socials de les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori comú dels seus exponents, així com patrons discursius bàsics relatius a l'organització textual.
- Aplica a la comprensió del text els coneixements sobre els constituents i l'organització de patrons sintàctics d'ús freqüent en la comunicació oral.
- Reconeix sense dificultat lèxic oral d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians, de caràcter general, o relacionats amb els interessos propis, i pot inferir del context i del cotext, generalment de manera correcta, els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Discrimina els patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i reconeix les intencions comunicatives i els significats generalment associats a aquests.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques breus i assajades sobre un tema quotidià dins del camp propi o d'interés personal, que són clarament intel·ligibles malgrat anar acompanyades d'un accent i una entonació inconfusiblement estrangers.
- Fer presentacions preparades, breus o d'extensió mitjana, ben estructurades i amb suport visual (gràfics, fotografies, transparències o diapositives), sobre un tema general, o d'interés o de l'especialitat propis, amb prou claredat perquè es puga seguir sense dificultat la major part del temps i les idees principals del qual estiguen explicades amb una precisió raonable, així com respondre a preguntes complementàries breus i senzilles dels oients sobre el contingut del que s'ha presentat, encara que pot ser que haja de demanar que li les repetisquen si es parla amb rapidesa.
- Desimboldre's en transaccions comunes de la vida quotidiana com són els viatges, l'allotjament, els menjars i les compres, així com enfrontar-se a situacions menys habituals i explicar el motiu d'un problema (p. e., per a fer una reclamació, o fer una gestió administrativa de rutina), intercanviant, comprovant i confirmant informació amb el detall degut, plantejant els raonaments i els punts de vista propis amb claredat i seguint les convencions socioculturals que demana el context específic.
- Participar amb eficàcia en converses informals, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, sobre temes quotidians, d'interés personal o pertinents per a la vida diària (p. e., família, aficions, treball, viatges o fets d'actualitat), en els quals es descriuen amb un cert detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i es respon adequadament a sentiments com la sorpresa, l'interés o la indiferència; es contenen històries, així com l'argument de llibres i pel·lícules, indicant-hi les reaccions pròpies; s'ofereixen i es demanen opinions personals; es fan comprensibles les opinions o reaccions pròpies respecte a les solucions possibles de problemes o qüestions pràctiques, i es convida altres persones a expressar els seus punts de vista sobre la manera de procedir; s'expressen amb amabilitat creences, acords i desacords, i s'expliquen i justifiquen opinions i plans de manera senzilla.
- Prendre la iniciativa en entrevistes o consultes (per exemple, per a

plantejar un tema nou), encara que es depenga molt de l'entrevistador durant la interacció, i utilitzar un qüestionari preparat per a fer una entrevista estructurada, amb algunes preguntes complementàries.

- Prendre part en converses i discussions formals habituals, en situacions predictibles en els àmbits públic, educatiu i ocupacional, sobre temes quotidians i que suposen un intercanvi d'informació sobre fets concrets o en les quals es donen instruccions o solucions a problemes pràctics, i plantejar-hi un punt de vista amb claredat, oferint raonaments breus i explicacions d'opinions, plans i accions, i reaccionat de manera senzilla davant dels comentaris dels interlocutors, sempre que puga demanar que se'n repetisquen, aclarisquen o elaboren els punts clau si és necessari.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció del text oral, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cinèsica i proxèmica (postures, gestos, expressions facials, ús de la veu, contacte visual i físic); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació o transacció).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.

- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules d'un significat semblant, o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals (p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o fer accions que aclarisquen el significat; utilitzar un llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals).
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.

- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., conversa > conversa informal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen,

direcció, destinació, distància i disposició);

- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció del text oral, tant monològic com dialògic, els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.

- Coneix i sap aplicar adequadament les estratègies per a produir textos orals breus o d'extensió mitjana, coherents i d'estructura simple i clara, utilitzant una sèrie de procediments senzills per a adaptar o reformular el missatge i reparar la comunicació.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant adequadament els exponents més habituals d'aquestes funcions i seguint els patrons discursius d'ús més freqüent en cada context.
- Maneja un repertori memoritzat de frases i fórmules per a comunicar-se amb una fluïdesa acceptable, amb pauses per a buscar expressions i organitzar o reestructurar el discurs, o reformular o aclarir el que ha dit.
- Interactua de manera senzilla en intercanvis clarament estructurats, utilitzant fórmules o gestos simples per a prendre o mantindre el torn de paraula, encara que de vegades tendisca a concentrar-se en la producció mateixa i dificulte la participació de l'interlocutor, o mostre algun titubeig a l'hora d'intervindre quan l'interlocutor acapara la comunicació.
- Utilitza amb la deguda correcció i flexibilitat estructures sintàctiques d'ús freqüent segons el context comunicatiu i empra en general adequadament els recursos de cohesió textual més comuns (entonació, repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, marcadors discursius i conversacionals, i connectors comuns), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza adequadament un repertori lèxic oral suficient per a comunicar informació relativa a temes coneguts, generals, d'actualitat, o relacionats amb els interessos propis en situacions habituals i quotidianes, tot i que encara cometa errors importants, o haja d'adaptar el missatge, quan les demandes comunicatives són més complexes, o quan aborda temes i situacions poc freqüents en situacions menys corrents, recurrent en aquest cas a circumloquis i repeticions.
- Pronuncia i entona de manera clara i intel·ligible, encara que siga evident l'accent estranger, o cometa errors de pronunciació sempre que no interrompen la comunicació, i els interlocutors hagen de sol·licitar repeticions de tant en tant.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb prou detall, amb l'ajuda de la imatge o marcadors clars que articulen el missatge, anuncis, cartells, rètols o avisos senzills i escrits amb claredat, que continguin instruccions, indicacions o una altra informació relativa al funcionament d'aparells o dispositius d'ús freqüent, la realització d'activitats quotidianes o el seguiment de normes d'actuació i de seguretat en els àmbits públic, educatiu i ocupacional.
- Localitzar amb facilitat i comprendre informació rellevant formulada de manera simple i clara en material escrit de caràcter quotidià, o relacionada amb assumptes d'interés personal, educatiu o ocupacional, p. e., en anuncis, prospectes, catàlegs, guies, fullets, programes o documents oficials breus.
- Entendre informació específica essencial en pàgines web i altres materials de referència o consulta, en qualsevol suport, clarament estructurats i sobre temes generals d'interés personal, acadèmic o ocupacional, sempre que se'n puguin rellegir les seccions difícils.
- Comprendre notes i correspondència personal en qualsevol format, i missatges en fòrums i blogs, en els quals es donen instruccions o indicacions; es transmet informació procedent de tercers; es parla d'un mateix; es descriuen persones, esdeveniments, objectes i llocs; es narren esdeveniments passats, presents i futurs, reals o imaginaris, i s'expressen de manera senzilla sentiments, desitjos i opinions sobre temes generals, coneguts o d'interés personal.
- Comprendre informació rellevant en correspondència formal d'institucions públiques o entitats privades com centres d'estudis, empreses o companyies de serveis en la qual s'informa d'assumptes d'interés propi (p. e., en relació amb una oferta de treball o una compra per Internet).
- Comprendre el sentit general, la informació principal, les idees significatives i algun detall rellevant en notícies i articles periodístics senzills i ben estructurats, breus o d'extensió mitjana, sobre temes quotidians, d'actualitat o d'interés propi, i redactats en una variant estàndard de la llengua, en un llenguatge no molt idiomàtic o especialitzat.
- Comprendre sense dificultat la línia argumental d'històries de ficció, relats, contes o novel·les curtes estructurats clarament, escrits en una varietat estàndard de la llengua i en un llenguatge senzill, directe i no molt literari, i fer-se una idea clara del caràcter dels diversos personatges i les seues

relacions, si estan descrits de manera senzilla i amb detalls explícits suficients.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text escrit, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana (activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (familiars, generacionals, entre coneguts i desconeguts); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques) i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Reconeixement de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se;

convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta comercial); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatiu per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als formats, patrons i elements gràfics, i les convencions ortogràfiques, d'ús comú.

3.3 Criteris d'avaluació

- Coneix, i aplica a la comprensió del text, extraient-ne claus per a interpretar-lo, els aspectes socioculturals i sociolingüístics comuns relatius a la comunicació escrita en les cultures en les quals s'usa l'idioma.
- Sap aplicar les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts i les idees principals i els detalls més rellevants del text, adaptant-hi la modalitat i la velocitat de lectura.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives més rellevants del text i un repertori dels seus exponents més comuns, així com patrons discursius d'ús freqüent relatius a l'organització, el desenvolupament i la conclusió propis del text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Coneix els constituents i l'organització d'estructures sintàctiques d'ús freqüent en la comunicació escrita, segons el gènere i tipus textual, i comprén les intencions comunicatives associades generalment a aquests.
- Comprén lèxic escrit d'ús freqüent relatiu a assumptes quotidians i a temes generals o relacionats amb els seus interessos personals, educatius o ocupacionals i pot, generalment de manera correcta, inferir del context i del cotext els significats d'algunes paraules i expressions que desconeix.
- Reconeix els valors i els significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació d'ús comú, així com abreviatures i símbols d'ús freqüent.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Completar un qüestionari amb informació personal breu i senzilla relativa a dades bàsiques, interessos, aficions, formació o experiència professional, o sobre preferències, gustos o opinions sobre productes, serveis, activitats o procediments coneguts o de caràcter quotidià.
- Escriure, en un format convencional i en qualsevol suport, un currículum breu, senzill i ben estructurat, en el qual s'assenyalen els aspectes

importants de manera esquemàtica i en el qual s'inclou la informació que es considera rellevant en relació amb el propòsit i el destinatari específics.

- Escriure, en qualsevol suport, notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o opinions sobre aspectes personals, acadèmics o ocupacionals relacionats amb activitats i situacions de la vida quotidiana, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques d'aquest tipus de textos i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Prendre notes, fent una llista dels aspectes importants, durant una conversa formal, presentació, conferència o xarrada senzilla, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule de manera simple i s'articule amb claredat, en una varietat estàndard de la llengua.
- Escriure correspondència personal, i participar en xats, fòrums i blogs, sobre temes quotidians, generals, d'actualitat o d'interés propi, i en els quals es demana o es transmet informació; es narren històries; es descriuen, amb un cert detall, experiències, esdeveniments, siguen aquests reals o imaginats, sentiments, reaccions, desitjos i aspiracions; es justifiquen breument opinions i s'expliquen plans, fent veure els aspectes que es consideren importants, preguntant sobre problemes o explicant-los amb una precisió raonable.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal bàsica i breu dirigida a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se sol·licita informació bàsica, o es fa una gestió senzilla (p. e., una reclamació), observant les principals convencions formals i característiques d'aquest tipus de textos i respectant les normes fonamentals de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Escriure informes molt breus en format convencional, amb informació sobre fets comuns i els motius de certes accions, en els àmbits públic, educatiu, o ocupacional, fent una descripció simple de persones, objectes i llocs i assenyalant els esdeveniments principals de manera esquemàtica.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la producció i coproducció de textos escrits, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a la vida quotidiana

(activitats diàries, hàbits d'estudi i de treball, oci, festivitats, horaris); condicions de vida (habitatge, entorn, estructura social); relacions interpersonals (entre homes i dones, familiars, generacionals); cultura, costums i valors (institucions, tradicions, celebracions, cerimònies, manifestacions artístiques), i convencions socials (fórmules de cortesia i tractament i pautes de comportament social).

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una nota, un correu electrònic...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat.
- Concebre el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o les idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant els seus

exponents més comuns en la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuais i patrons textuais comuns propis de la llengua escrita a la producció i coproducció del text:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais demanades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i ortotipogràfics.

- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta personal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques senzilles pròpies de la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i de les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit d'ús comú relatiu a identificació personal; habitatge, llar i entorn; activitats de la vida diària; família i amics; relacions humanes i socials; treball i ocupacions; educació i estudi; llengua i

comunicació; temps lliure i oci; viatges i vacances; salut i cures físiques; compres i activitats comercials; alimentació i restauració; transport, béns i serveis; clima i entorn natural i tecnologies de la informació i la comunicació.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i ús dels patrons gràfics i convencions ortogràfiques fonamentals.

4.3 Criteris d'avaluació

- Aplica a la producció i coproducció del text escrit els coneixements socioculturals i sociolingüístics adquirits, actuant amb la propietat deguda i respectant les normes de cortesia més freqüents en els contextos respectius i segons la modalitat discursiva, en un registre formal, neutre o informal.
- Coneix i sap aplicar estratègies adequades per a elaborar textos escrits breus i d'estructura simple adaptats a contextos habituals, p. e., copiant models segons el gènere i el tipus textual, o fent un guió o esquema per a organitzar la informació o les idees.
- Du a terme les funcions principals demanades pel propòsit comunicatiu, utilitzant els exponents més habituals d'aquestes funcions i els patrons discursius d'ús més freqüent per a organitzar el text escrit segons el seu gènere i tipus.
- Mostra un control raonable d'estructures sintàctiques d'ús freqüent i utilitza mecanismes simples de cohesió (repetició lèxica, el·lipsi, dixi personal, espacial i temporal, juxtaposició i connectors bàsics), enllaçant una sèrie d'elements breus, concrets i senzills per a crear una seqüència cohesionada i lineal.
- Coneix i utilitza un repertori lèxic escrit d'ús freqüent suficient per a comunicar informació breu, simple i directa en situacions habituals i quotidianes, encara que en situacions menys corrents i sobre temes menys coneguts haja d'adaptar el missatge.
- Utilitza, de manera adequada per a fer-se prou comprensible, els signes de puntuació elementals (p. e., punt, coma) i les regles ortogràfiques bàsiques (p. e., ús de majúscules i minúscules), així com les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers la idea general, els punts principals i detalls rellevants de la informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguda en textos orals o escrits (p. e., instruccions o avisos, prospectes, fullets, correspondència, presentacions, converses, notícies), sempre que aquests textos tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.
- Interpretar en situacions quotidianes durant intercanvis breus i senzills amb amics, família, hostes o amfitrions, tant en l'àmbit personal com públic (p. e., mentre es viatja, en hotels o restaurants o en entorns d'oci), sempre que els participants parlen a poc a poc i clarament, i puga demanar confirmació.
- Interpretar durant intercanvis simples, habituals i ben estructurats, de caràcter merament factual, en situacions formals (p. e., durant una entrevista de treball breu i senzilla), sempre que es puga preparar per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite i que els participants parlen a poc a poc, articulen amb claredat i facen pauses freqüents per a facilitar la interpretació.
- Mediar en situacions quotidianes i menys habituals (p. e., visita mèdica, gestions administratives senzilles o un problema domèstic), escoltant i comprenent els aspectes principals, transmetent la informació essencial i donant i demanant l'opinió i suggeriments sobre solucions o vies d'actuació possibles.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant de missatges (p. e., telefònics), anuncis o instruccions articulats amb claredat, sobre assumptes quotidians o coneguts.
- Prendre notes breus per a tercers, recollint-hi instruccions o fent una llista dels aspectes més importants, durant una presentació, xarrada o conversa breus i clarament estructurades, sempre que el tema siga conegut i el discurs es formule d'una manera senzilla i s'articule amb claredat en una varietat estàndard de la llengua.
- Resumir fragments breus d'informació de diverses fonts, així com fer

paràfrasis senzilles de passatges escrits breus utilitzant-hi les paraules i l'ordenació del text original.

- Transmetre per escrit la idea general, els punts principals i detalls rellevants de fragments breus d'informació relativa a assumptes quotidians i a temes d'interés general, personal o d'actualitat continguts en textos orals o escrits (p. e., instruccions, notícies, converses, correspondència personal), sempre que els textos font tinguen una estructura clara, estiguen articulats a una velocitat lenta o mitjana o estiguen escrits en un llenguatge no especialitzat, i presenten una varietat estàndard de la llengua no molt idiomàtica.

5.2 Competència i continguts interculturals

Aplicació dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació en situacions quotidianes senzilles: coneixements culturals generals; consciència sociolingüística; observació; escolta; posada en relació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix els aspectes generals que caracteritzen les comunitats de parlants corresponents, i les diferències i semblances més significatives que hi ha entre els costums, els usos, les actituds, les relacions i els valors que prevalen en les unes i les altres, i és capaç d'actuar en conseqüència sense cometre incorreccions serioses en el seu comportament, encara que pot ser que de vegades recórrega a l'estereotip.
- Identifica, aplicant les estratègies necessàries, la informació clau que ha de transmetre, així com les intencions bàsiques dels emissors i receptors quan aquest aspecte és rellevant.
- Interpreta, en general correctament, les claus de comportament i comunicatives explícites que observa en els emissors o destinataris per a acomodar el seu discurs al registre i a les funcions requerides, encara que no sempre ho faça de manera fluida.
- Pot facilitar la comprensió dels participants recorrent a comparacions i connexions senzilles i directes amb el que pensa que poden conèixer.
- Pren notes amb la informació necessària que considera important traslladar als destinataris, o l'aconsegueix amb anterioritat per a tindre-la disponible.

- Repeteix o reformula el que s'ha dit de manera més senzilla o un poc més elaborada per a aclarir o fer més comprensible el missatge als receptors.
- Fa preguntes simples però rellevants per a obtenir la informació bàsica o complementària que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.

NIVELL INTERMEDI B2

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció

que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.

- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguem expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre declaracions i missatges, anuncis, avisos i instruccions detallats, donats en viu o a través de mitjans tècnics, sobre temes concrets i abstractes (p. e., declaracions o missatges corporatius o institucionals), a una velocitat normal i en una varietat estàndard de la llengua.
- Comprendre amb un cert detall, independentment del canal, el que se li diu directament en transaccions i gestions de caràcter habitual i menys corrent, fins i tot en un ambient amb soroll de fons, sempre que s'utilitze una varietat estàndard de la llengua i que es puga demanar confirmació.
- Comprendre, amb el suport de la imatge (esquemes, gràfics, fotografies, vídeos), la línia argumental, les idees principals, els detalls rellevants i les implicacions generals de presentacions, xarrades, discursos i altres formes de presentació pública, acadèmica o professional extensos i, de vegades,

lingüísticament complexos, sobre temes relativament coneguts, de caràcter general o dins del camp d'especialització o d'interés propi, sempre que estiguen ben estructurats i tinguen marcadors explícits que guien la comprensió.

- Comprendre les idees principals i les implicacions més generals de converses i discussions de caràcter informal, relativament extenses i animades, entre dos o més participants, sobre temes coneguts, d'actualitat o d'interés propi, i captar matisos com la ironia o l'humor quan estan indicats amb marcadors explícits, sempre que l'argumentació es desenvolupe amb claredat i en una varietat de llengua estàndard no molt idiomàtica.
- Comprendre amb un cert detall les idees que destaquen els interlocutors, les seues actituds i arguments principals, en converses i discussions formals sobre línies d'actuació, procediments i altres assumptes de caràcter general relacionats amb el camp d'especialització propi.
- Comprendre documentals radiofònics, notícies de la televisió i programes sobre temes actuals, d'entrevistes en directe, debats, obres de teatre i pel·lícules, articulats amb claredat i a una velocitat normal en una varietat estàndard de la llengua, i identificar-hi l'estat d'ànim i el to dels parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement, i aplicació a la comprensió del text, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos orals:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants, o opinions o actituds implícites).

- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics.
- Comprovació d'hipòtesis: ajust de les claus d'inferència amb els esquemes de partida.
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis de la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertiments i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus diferents de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció:

aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'apreci, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

1.2.4 Competència i contingut discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral monològica i dialògica:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., presentació > presentació formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests.

1.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les

comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.

- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos gèneres i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques sobre assumptes comuns, i més específics dins del camp d'interés o especialització propi, amb un grau de claredat, fluïdesa i espontaneïtat que no provoca tensió o molèsties a l'oient.
- Fer presentacions clares i detallades, d'una certa durada, i preparades prèviament, sobre una àmplia sèrie d'assumptes generals o relacionats amb l'especialitat pròpia, explicant punts de vista sobre un tema, raonant a favor o en contra d'un punt de vista concret, mostrant els avantatges i desavantatges de diverses opcions, desenvolupant arguments i ampliant i

defensant les seues idees amb aspectes complementaris i exemples rellevants, així com respondre a una sèrie de preguntes complementàries de l'audiència amb un grau de fluïdesa i espontaneïtat que no comporta cap tensió ni per a si mateix ni per al públic.

- Desimboldre's amb seguretat en transaccions i gestions quotidianes i, de vegades, menys habituals, ja siga cara a cara, per telèfon o altres mitjans tècnics, sol·licitant i donant informació i explicacions clares i detallades, deixant clares la seua postura i les seues expectatives, i desenvolupant la seua argumentació de manera satisfactòria en la resolució dels problemes que hagen sorgit.
- Participar activament en converses i discussions informals amb un o més interlocutors, cara a cara o per telèfon o altres mitjans tècnics, descrivint amb detall fets, experiències, sentiments i reaccions, somnis, esperances i ambicions, i responent als dels seus interlocutors, fent comentaris adequats; expressant i defensant amb claredat i convicció, i explicant i justificant de manera persuasiva, les opinions, les creences i els projectes; avaluant propostes alternatives; proporcionant explicacions, arguments, i comentaris adequats; realitzant hipòtesis i responent a aquestes; tot això sense divertir o molestar involuntàriament els seus interlocutors, sense comportar tensió per a cap de les parts, transmetent una certa emoció i destacant la importància personal de fets i experiències.
- Prendre la iniciativa en una entrevista (p. e., de treball), ampliant i desenvolupant les idees pròpies, bé amb poca ajuda, bé obtenint-la de l'entrevistador si es necessita.
- Participar activament i adequadament en converses, reunions, discussions i debats formals de caràcter habitual, o més específic dins del camp d'especialització propi, en els àmbits públic, acadèmic o professional, en els quals esbossa un assumpte o un problema amb claredat, especulant sobre les causes i conseqüències, i comparant els avantatges i desavantatges, d'enfocaments diversos, i en les quals ofereix, explica i defensa les seues opinions i punts de vista, avalua les propostes alternatives, formula hipòtesis i respon a aquestes.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text oral monològic

i dialògic, dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; llenguatge no verbal; història, cultures i comunitats.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos orals:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., presentació > presentació formal).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebent el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Expressar el missatge amb claredat, coherència, estructurant-lo adequadament i ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment es voldria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les mancances lingüístiques mitjançant procediments lingüístics (p. e., modificar paraules de significat semblant o definir o parafrasejar un terme o expressió), paralingüístics o paratextuals [p. e., demanar ajuda; assenyalar objectes, usar dítics o realitzar accions que aclarisquen el significat; usar llenguatge corporal culturalment pertinent (gestos, expressions facials, postures, contacte visual o corporal, proxèmica), o usar sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals].
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua oral segons l'àmbit i el context comunicatiu:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels

contraris d'aquests.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua oral a la producció de textos monològics i dialògics:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i foneticofonològics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., entrevista > entrevista de treball); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (número, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);

- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic oral comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

2.3 Criteris d'avaluació

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e.,

paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.

- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demuestra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna relliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que està buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre instruccions, indicacions o altres informacions tècniques de certa extensió i complexitat dins del camp d'interés o d'especialització propi, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències.
- Identificar amb rapidesa el contingut i la importància de notícies, articles i informes sobre una sèrie de temes professionals o d'interés propi, i comprendre, en textos de referència i consulta, en qualsevol suport, informació detallada sobre temes generals, de l'especialitat pròpia o d'interés personal, així com informació específica en textos oficials, institucionals o corporatius.
- Comprendre el contingut, la intenció i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal en qualsevol suport, inclosos fòrums i blogs, en els quals es transmet informació detallada, i s'expressen, es justifiquen i s'argumenten idees i opinions sobre temes concrets i abstractes de caràcter general o d'interés propi.
- Llegir correspondència formal relativa al camp d'especialització propi, sobre assumptes de caràcter tant abstracte com concret, i captar-ne el significat essencial, així com comprendre'n els detalls i les implicacions més rellevants.
- Comprendre textos periodístics, inclosos articles i reportatges sobre temes d'actualitat i, de vegades, especialitzats, en els quals l'autor adopta certs punts de vista, presenta i desenvolupa arguments, i expressa opinions de manera tant implícita com explícita.
- Comprendre textos literaris i de ficció contemporanis, escrits en prosa i en una varietat lingüística estàndard, d'estil simple i llenguatge clar, amb l'ajuda esporàdica del diccionari.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la comprensió del text dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Coneixement i ús de les estratègies de planificació, execució, control i reparació de la comprensió de textos escrits:

- Activació d'esquemes i informació prèvia sobre tipus de tasca i tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant-hi la comprensió.
- Distinció de tipus de comprensió (p. e., sentit general, informació essencial, punts principals o opinions implícites).
- Formulació d'hipòtesis sobre contingut i context.
- Inferència i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics (suport, imatges i gràfics, trets ortotipogràfics...).
- Reformulació d'hipòtesis a partir de la comprensió d'elements nous.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar;

corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.
- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Comprensió de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Expectatives generades pel context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; selecció de patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., text periodístic > article d'opinió); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures

sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, per a expressar:

- l'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deòntica (volició, permís, obligació, prohibició);
- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Reconeixement i comprensió dels significats i les intencions comunicatives associats als patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú

generals i en entorns comunicatius específics.

3.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos gèneres i tipus textuals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Omplir, en suport paper o en línia, qüestionaris i formularis detallats amb informació precisa, de tipus personal, públic, acadèmic o professional incloent-hi preguntes obertes i seccions de producció lliure (p. e., per a contractar una assegurança, fer una sol·licitud davant d'organismes o institucions oficials, o una enquesta d'opinió).
- Escriure, en qualsevol suport o format, un CV detallat, juntament amb una carta de motivació (p. e., per a cursar estudis a l'estranger o presentar-se per a un lloc de treball), detallant i ampliant la informació que es considera rellevant i ajustant-la al propòsit i al destinatari específics.
- Escriure notes, anuncis i missatges en els quals es transmet o se sol·licita informació senzilla de caràcter immediat, o més detallada segons la necessitat comunicativa incloent-hi explicacions i opinions, sobre aspectes relacionats amb activitats i situacions habituals, o més específics dins del camp d'especialització o d'interés propi, i en els quals es destaquen els aspectes que són importants, respectant les convencions específiques del gènere i tipus textuais i les normes de cortesia i, si s'escau, de la netiqueta.
- Prendre notes, amb el detall suficient, sobre aspectes que es consideren importants, durant una conferència, presentació o xarrada estructurada amb claredat sobre un tema conegut, de caràcter general o relacionat amb el camp d'especialització o d'interés propi, encara que es perda alguna informació per concentrar-se en les paraules mateixes.
- Prendre notes, recollint les idees principals, els aspectes rellevants i detalls importants, durant una entrevista (p. e., de treball), una conversa formal, una reunió o un debat, ben estructurats i sobre temes relacionats amb el camp d'especialització o d'interés propi.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se amb seguretat en fòrums i blogs, en els quals s'expressen notícies i punts de vista amb eficàcia, es transmet una certa emoció, es destaca la importància personal de fets i experiències i es comenten les notícies i els punts de vista dels corresponents i d'altres persones.
- Escriure, en qualsevol suport, correspondència formal adreçada a institucions públiques o privades i a empreses, en les quals es dona i se

sol·licita informació, i s'expliquen i es justifiquen amb el suficient detall els motius de certes accions, respectant les convencions formals i de cortesia pròpies d'aquest tipus de textos.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Coneixement i aplicació a la producció i coproducció del text escrit dels aspectes socioculturals i sociolingüístics relatius a convencions socials, normes de cortesia i registres; institucions, costums i rituals; valors, creences i actituds; estereotips i tabús; història, cultures i comunitats.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Estratègies de planificació, execució, control i reparació de la producció i coproducció de textos escrits:

- Activar esquemes mentals sobre l'estructura de l'activitat i el text específics (p. e., escriure una carta de presentació, un informe...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que es pot donar per descomptat, concebant el missatge amb claredat i distingint-ne la idea o idees principals i l'estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant-hi el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Basar-se en els coneixements previs i traure'n el màxim partit (utilitzar un llenguatge «prefabricat», etc.).
- Localitzar i usar adequadament recursos lingüístics o temàtics (ús d'un diccionari o gramàtica, obtenció d'ajuda, etc.).
- Expressar el missatge amb claredat ajustant-se als models i les fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (emprendre una versió més modesta de la tasca) o el missatge (fer concessions en el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant una petició i un oferiment d'aclariment i una reparació de la comunicació.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives següents mitjançant exponents variats propis la llengua escrita segons l'àmbit i el context comunicatius:

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retraure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, descripció d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini. Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb graus de fermesa diferents; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre a algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.
- Expressió de l'interés, l'aprovació, l'estima, l'afecte, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i dels contraris d'aquests.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i aplicació de models contextuals i patrons textuais variats propis de la llengua escrita a la producció i coproducció de textos:

- Característiques del context segons l'àmbit d'acció general i l'activitat comunicativa específica, els participants (trets, relacions, intenció comunicativa) i la situació (canal, lloc, temps).
- Selecció de patrons i característiques textuais que demana el context: tipus, format i estructura textuais; varietat de llengua, registre i estil; tema, enfocament i contingut; patrons sintàctics, lèxics, i ortotipogràfics.
- Organització i estructuració del text segons el (macro)gènere (p. e., correspondència > carta formal); la (macro)funció textual (exposició, descripció, narració, exhortació, argumentació), i l'estructura interna primària (inici, desenvolupament, conclusió) i secundària (relacions oracionals, sintàctiques i lèxiques cotextuals i per referència al context).

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció segons la intenció comunicativa i ús d'estructures sintàctiques variades i complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatiu, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat epistèmica (capacitat, necessitat, possibilitat, probabilitat) i deontica (volició, permís, obligació, prohibició);

- la manera;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- l'afirmació, la negació, la interrogació i l'exclamació;
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement, selecció i ús de lèxic escrit comú, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, actes i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Producció dels patrons gràfics i les convencions ortogràfiques d'ús comú, generals i en entorns específics segons l'àmbit comunicatiu, seleccionant-los i adaptant-ne l'ús als diversos significats i les intencions comunicatives associats amb aquests.

4.3 Criteris d'avaluació

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.

- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rrelliscada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/ües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Transmetre oralment a tercers, en forma resumida o adaptada, el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, continguts en textos orals o escrits conceptualment i, de vegades, estructuralment complexos (p. e., presentacions, documentals, entrevistes, converses, debats, articles), sobre aspectes, tant concrets com ocasionalment abstractes, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si pot tornar a escoltar el que s'ha dit o rellegir-ne les seccions difícils.

- Sintetitzar, i transmetre oralment a tercers, la informació i arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).
- Interpretar durant intercanvis entre amics, coneguts, familiars o col·legues, en els àmbits personal i públic, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat (p. e., en reunions socials, cerimònies, esdeveniments o visites culturals), sempre que puga demanar confirmació d'alguns detalls.
- Interpretar durant intercanvis de caràcter formal (p. e., en una reunió de treball clarament estructurada), sempre que puga preparar-se per endavant i demanar confirmació i aclariments segons ho necessite.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat, transmetent la informació, les opinions i els arguments rellevants, comparant i contrastant els avantatges i desavantatges de les diverses postures i arguments, expressant les seues opinions sobre aquest tema amb claredat i amabilitat, i demanant i oferint suggeriments sobre possibles solucions o vies d'actuació.
- Prendre notes escrites per a tercers, amb la deguda precisió i organització, recollint els punts i aspectes més rellevants, durant una presentació, conversa o debat clarament estructurats i en una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés propi o dins del camp propi d'especialització acadèmica o professional.
- Transmetre per escrit el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant explícites com ocasionalment implícites, continguts en textos escrits o orals conceptualment i estructuralment ben elaborats, sobre aspectes, amb un grau de concreció diferent, de temes generals o de l'interés o camp d'especialització propi, sempre que aquests textos estiguen ben organitzats, en alguna varietat estàndard de la llengua, i si en pot rellegir les seccions complexes o tornar a escoltar el que s'ha dit.
- Resumir per escrit els punts principals, els detalls rellevants i els punts de vista, opinions i arguments expressats en converses, entre dos o més interlocutors, clarament estructurades i articulades a velocitat normal i en

una varietat estàndard de la llengua, sobre temes d'interés personal o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

- Resumir per escrit notícies i fragments d'entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis, i la trama i la seqüència dels esdeveniments de pel·lícules o d'obres de teatre.
- Sintetitzar i transmetre per escrit la informació i els arguments principals, així com els aspectes rellevants, recopilats de diversos textos escrits procedents de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, o diversos informes o altres documents de caràcter educatiu o professional).

5.2 Competència i continguts interculturals

Gestió dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb una certa flexibilitat: autoconsciència cultural; consciència sociolingüística; coneixements culturals generals i més específics; observació; escolta; avaluació; posada en relació; adaptació; respecte.

5.3 Criteris d'avaluació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.
- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.

- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan és necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- És capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

NIVELL AVANÇAT C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació

important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en pugua confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.

- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que pugua tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en pugua rellegir les seccions difícils.

- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexes, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

- Mediar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o

escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats ocasionals que puga tindre.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre, independentment del canal, informació específica en declaracions, missatges, anuncis i avisos detallats que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre informació complexa amb condicions i advertències, instruccions de funcionament i especificacions de productes, serveis i procediments coneguts i menys habituals, i sobre tots els assumptes relacionats amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre amb una relativa facilitat la majoria de les conferències, xarrades, col·loquis, tertúlies i debats, sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre els detalls de converses i discussions d'una certa longitud entre terceres persones, fins i tot sobre temes abstractes, complexos o amb els quals no s'està familiaritzat, i captar la intenció del que es diu.
- Comprendre converses de certa longitud en les quals es participa encara que no estiguen clarament estructurades i la relació entre les idees siga només implícita.
- Comprendre sense massa esforç una gamma àmplia de programes de ràdio i televisió, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles, i pel·lícules que contenen una quantitat considerable d'argot o llenguatge col·loquial i d'expressions idiomàtiques, i identificar-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos

orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una gamma àmplia lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtils pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no està estructurat clarament i quan les relacions són només suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ocorrerà.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa, quasi sense esforç, usant una certa entonació per a transmetre matisos subtils de significat amb precisió.
- Fer presentacions extenses, clares, i ben estructurades, sobre un tema complex, ampliant amb una certa extensió, integrant altres temes,

desenvolupant idees concretes i defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, apartant-se quan siga necessari del text preparat i estenent-se sobre aspectes proposats de manera espontània pels oients, i acabant amb una conclusió apropiada, així com respondre espontàniament i quasi sense esforç a les preguntes de l'audiència.

- Dur a terme transaccions, gestions i operacions complexes, en les quals s'ha de negociar la solució de conflictes, establir les postures, desenvolupar arguments, fer concessions i establir amb claredat els límits de qualsevol concessió que s'estiga disposat a fer, utilitzant un llenguatge persuasiu, negociant els detalls amb eficàcia i fent front a respostes i dificultats imprevistes.
- Participar de manera plena en una entrevista, com a entrevistador o entrevistat, ampliant i desenvolupant les idees discutides amb fluïdesa i sense suport, i utilitzant amb flexibilitat els mecanismes adequats en cada moment per a expressar reaccions i per a mantindre el bon desenvolupament del discurs.
- Participar activament en converses informals animades, amb un o diversos interlocutors, que tracten de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, i en les quals es faça un ús emocional, al·lusiú o humorístic de l'idioma, expressant les pròpies idees i opinions amb precisió, presentant línies argumentals complexes de manera convincent i responent a aquestes amb eficàcia, fent un bon ús de les interjeccions.
- Participar activament i amb una gran facilitat en converses i discussions formals animades (p. e., en debats, xarrades, col·loquis, reunions o seminaris) en les quals es tracte de temes abstractes, complexos, específics, i fins i tot desconeguts, identificant amb precisió els arguments dels diversos punts de vista, argumentant la pròpia postura formalment, amb precisió i convicció, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada a argumentacions complexes contràries.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent- hi marcadors lingüístics de relacions socials,

normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa, i que facen imperceptibles les dificultats ocasionals.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o

mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, apreciació o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a

aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

2.3 Criteris d'avaluació

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiú i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e., utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per a guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de paraula, substitueix una expressió que no recorda per una altra sense que el seu interlocutor se n'adone, supera una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dóna lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i concloent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències

mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre rellicades mínimes i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.

- Té una capacitat articulatòria pròxima a algun/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciats del discurs per a introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.
- És capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per a intervindre en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluisca sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha comprés el que l'interlocutor ha volgut dir i aconseguix aclariment dels aspectes ambigus.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre amb tot detall instruccions, indicacions, normatives, avisos o altres informacions de caràcter tècnic extenses i complexes, incloent-hi detalls sobre condicions i advertències, tant si es relacionen amb l'especialitat pròpia com si no, sempre que se'n puguin rellegir les seccions més difícils.
- Comprendre els matisos, les al·lusions i les implicacions de notes, missatges i correspondència personal, en qualsevol suport i sobre temes complexos, i que puguin presentar trets idiosincràtics pel que fa a l'estructura o al lèxic (p. e., format no habitual, llenguatge col·loquial o to humorístic).

- Comprendre en detall la informació continguda en correspondència formal de caràcter professional o institucional, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les opinions, tant implícites com explícites.
- Comprendre detalladament articles, informes, actes, memòries i altres textos extensos i complexos en l'àmbit social, professional o acadèmic, i identificar-hi detalls subtils que inclouen actituds i opinions tant implícites com explícites.
- Comprendre en detall la informació continguda en textos de consulta i referència de caràcter professional o acadèmic, en qualsevol suport, sempre que se'n puguen tornar a llegir les seccions difícils.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades, tant implícitament com explícitament, en articles o altres textos periodístics d'una certa extensió, en qualsevol suport, tant de caràcter general com especialitzat, en els quals al seu torn es comenten i s'analitzen punts de vista, opinions i les seues implicacions.
- Comprendre sense dificultat textos literaris contemporanis extensos, d'una varietat lingüística estesa i sense una especial complexitat conceptual, i captar-ne el missatge, les idees i conclusions implícits, reconeixent el fons social, polític o històric de l'obra.

3.2 Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

- Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes,

en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, apreciació o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció,

orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte;

capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una gamma àmplia lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en els quals s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes

una lectura i una anàlisi més profundes.

- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que de vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general, bé especialitzat.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Prendre notes detallades durant una conferència, curs o seminari que tracte de temes de la seua especialitat, o durant una conversa formal, una reunió, una discussió o un debat animats en l'entorn professional, transcrivint la informació de manera tan precisa i pròxima a l'original que les notes també podrien ser útils per a altres persones.
- Escriure correspondència personal, en qualsevol suport, i comunicar-se en fòrums virtuals, expressant-se amb claredat, detall i precisió, i relacionant-se amb els destinataris amb flexibilitat i eficàcia, incloent-hi usos de caràcter

emocional, al·lusu i humorístic.

- Escriure, amb la correcció i formalitat degudes, i independentment del suport, correspondència formal dirigida a institucions públiques o privades en la qual, p. e., es fa una reclamació o demanda complexa o s'expressen opinions a favor o en contra d'alguna cosa aportant informació detallada i esgrimint els arguments pertinents per a refermar postures o rebatre-les.
- Escriure informes, memòries, articles, assajos o altres tipus de text sobre temes complexos en entorns de caràcter públic, acadèmic o professional, clars i ben estructurats, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió, defensant punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats i acabant amb una conclusió apropiada.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Bon domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos escrits, incloent- hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Aplicació flexible i eficaç de les estratègies més adequades en cada cas per a elaborar una gamma àmplia de textos escrits complexos ajustats al seu context específic, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte sobre el receptor.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis;

identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'ofertament, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, apreciació o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);

- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una àmplia gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees pròpies d'interés, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3 Criteris d'avaluació

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per a establir diferències de registre i estil, i per a adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, triant una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per a expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per a elaborar els diversos textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que cal dir i els mitjans per a dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuais i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit, i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.

- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió, i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes, i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, i no cometre més que relliscades mínimes i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per a produir textos escrits en els quals l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i pràctiques i en els quals l'ortografia és correcta, a excepció de relliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Traslladar oralment en un nou text coherent, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos escrits o orals llargs i minuciosos de caràcter divers i procedents de diverses fonts (p. e., assajos o conferències).
- Fer una interpretació consecutiva en xarrades, reunions, trobades o seminaris relacionats amb l'especialitat pròpia, amb fluïdesa i flexibilitat, transmetent la informació important en els seus termes.
- Mediar amb fluïdesa i eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents sobre temes tant relacionats amb els camps d'interés personal o de l'especialització pròpia com de fora d'aquests (p. e., en reunions, seminaris, taules redones o en situacions potencialment conflictives), tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals d'aquestes i reaccionant en conseqüència, transmetent, de manera clara i concisa, informació significativa, i formulant les preguntes i fent els comentaris pertinents amb la finalitat d'obtenir els detalls necessaris o comprovar suposades inferències i significats implícits.
- Prendre notes escrites per a tercers, recollint, amb la precisió deguda, informació específica i rellevant continguda en textos escrits complexos, encara que estiguen clarament estructurats, sobre temes d'interés personal

o del camp d'especialització propi en els àmbits acadèmic i professional.

- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb la precisió necessària i una bona estructuració, durant una conferència, una entrevista, un seminari, una reunió o un debat clarament estructurats, articulats a velocitat normal en una varietat de la llengua o en un accent amb els quals s'estiga familiaritzat, i sobre temes complexos i abstractes, tant fora com dins del camp d'interés o especialització propi, seleccionant quina informació i quins arguments rellevants es consignen a mesura que es desenvolupa el discurs.
- Traslladar per escrit en un text coherent nou, parafrasejant-los o resumint-los, informació, opinions i arguments continguts en textos orals o escrits llargs i minuciosos de caràcter divers i procedent de fonts diferents (p. e., diversos mitjans de comunicació, diversos textos acadèmics o diversos informes o altres documents de caràcter professional).
- Resumir, comentar i analitzar per escrit els aspectes principals, la informació específica rellevant i els diversos punts de vista continguts en notícies, articles sobre temes d'interés general, entrevistes o documentals que contenen opinions, arguments i anàlisis.
- Traduir fragments, rellevants respecte a activitats d'interés propi en els àmbits personal, acadèmic o professional, de textos escrits com ara correspondència formal, informes, articles o assajos.

5.2 Competència i continguts interculturals

Bon domini dels coneixements, les destreses i les actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació amb facilitat i eficàcia: consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; observació; escolta; avaluació; interpretació; posada en relació; adaptació; imparcialitat; metacomunicació; respecte; curiositat; obertura de mires; tolerància.

5.3 Criteris d'avaluació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de pràctica en les quals es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar-hi en conseqüència, en una gamma àmplia de

registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.

- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e., en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per a procurar que fluisca la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant o demanant a les parts que elaboren el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o resumint per a organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

NIVELL AVANÇAT C2

Els ensenyaments de nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com la que es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents o negociar i persuadir amb eficàcia en àmbits d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten

utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per a participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre amb una facilitat total, sempre que dispose d'un cert temps per a habitar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciant-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e., estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per a comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguen contindre judicis de valor velats o en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciant distincions subtils d'estil i significat,

tant implícit com explícit.

- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors a excepció d'alguna relliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mediar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presenta trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e., regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i registre als diversos contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

1. Activitats de comprensió de textos orals

1.1 Objectius

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en un ambient amb soroll, instruccions detallades i qualsevol tipus d'informació específica en declaracions i anuncis públics que tenen poca qualitat i un so distorsionat.
- Comprendre qualsevol informació tècnica complexa, com, per exemple, instruccions de funcionament, normatives o especificacions de productes, serveis o procediments de qualsevol índole, coneguts o desconeguts, i sobre tots els assumptes relacionats, directament o indirectament, amb la seua professió o les seues activitats acadèmiques.
- Comprendre conferències, xarrades, discussions i debats especialitzats sobre temes complexos de caràcter públic, professional o acadèmic, encara que continguin una gran quantitat d'expressions col·loquials, regionalismes o terminologia especialitzada o poc habitual, entenent detalladament els arguments que s'hi esgrimeixen.
- Comprendre amb facilitat les interaccions complexes i els detalls de converses i debats animats i extensos entre terceres persones, fins i tot

sobre temes abstractes, complexos o desconeguts, apreciant-ne plenament els matisos, els trets socioculturals del llenguatge que s'hi utilitza i les implicacions del que s'hi diu o s'hi insinua.

- Comprendre converses, discussions i debats extensos i animats en els quals es participa, fins i tot sobre temes acadèmics o professionals complexos i amb els quals no s'està familiaritzat, encara que no estiguen estructurats clarament i la relació entre les idees siga només implícita, i reaccionar-hi en conseqüència.
- Comprendre sense esforç, i apreciar en profunditat, pel·lícules, obres de teatre o un altre tipus d'espectacles i programes de televisió o ràdio que continguen una gran quantitat d'argot o llenguatge col·loquial, regional o expressions idiomàtiques, identificant-hi detalls i subtileses com ara actituds i relacions implícites entre els parlants i apreciant al·lusions i implicacions de tipus sociocultural.

1.2 Competències i continguts

1.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos orals, i apreciació de les subtileses i les implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació natural, eficaç i precisa, incloent-hi els usos emocional, al·lusiú i humorístic de l'idioma, la qual cosa comporta reconèixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents i una gran diversitat d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

1.2.2 Competència i continguts estratègics

Utilització eficaç de les claus contextuals, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

1.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents orals propis de cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.
- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

1.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió d'una gamma àmplia de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i en qualsevol registre, apreciament un ric repertori de recursos de producció i processament de textos ajustats a contextos específics, fins i tot especialitzats:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

1.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques formalment i conceptualment complexes pròpies de la llengua oral, segons l'àmbit i el context comunicatiu, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació,

exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);

- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

1.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica oral d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i apreciació dels nivells connotatius del significat.

1.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Percepció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatius, i comprensió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives.

1.3 Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusiú de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a

comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense a penes esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diversos patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

2. Activitats de producció i coproducció de textos orals

2.1 Objectius

- Fer declaracions públiques amb fluïdesa i flexibilitat usant una certa entonació per a transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Fer presentacions convincents davant de col·legues i experts, i pronunciar conferències, ponències i xarrades, extenses, ben estructurades i detallades,

sobre temes i assumptes públics o professionals complexos, demostrant seguretat i adaptant el discurs amb flexibilitat per a adequar-lo a les necessitats dels oients, i manejant amb habilitat i enfrontant-se amb èxit a preguntes difícils, imprevisibles, i fins i tot hostils, d'aquests.

- Pronunciar conferències o impartir seminaris sobre temes i assumptes acadèmics complexos, amb seguretat i de manera eloqüent a un públic que no coneix el tema, adaptant-se a cada auditori i desimbolent-se sense cap dificultat davant de qualsevol pregunta o intervenció de membres de l'audiència.
- Participar amb una desimboltura total en entrevistes, com a entrevistador o entrevistat, estructurant el que diu i desimbolent-se amb autoritat i amb una fluïdesa total, mostrant domini de la situació i capacitat de reacció i improvisació.
- Fer i gestionar, amb una eficàcia total, operacions i transaccions complexes, fins i tot delicades, davant d'institucions públiques o privades de qualsevol índole, i negociar, amb arguments ben organitzats i persuasius, les relacions amb particulars i entitats i la solució dels conflictes que puguen sorgir d'aquestes relacions.
- Conversar còmodament i adequadament, sense cap limitació, en tot tipus de situacions de la vida social i personal, dominant tots els registres i l'ús apropiat de la ironia i l'eufemisme.
- Participar sense cap dificultat i amb fluïdesa en reunions, seminaris, discussions, debats o col·loquis formals sobre assumptes complexos de caràcter general o especialitzat, professional o acadèmic, fins i tot si es duen a terme a una velocitat molt ràpida, utilitzant arguments clars i persuasius, matisant amb precisió per a deixar clars els seus punts de vista, i sense cap desavantatge respecte als parlants nadius.

2.2 Competències i continguts

2.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini de coneixements, destreses i actituds necessaris per a abordar en extensió la dimensió social de l'ús de l'idioma en la producció i coproducció de textos orals, incloent-hi marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres, dialectes i accents.

2.2.2 Competència i continguts estratègics

Domini de les estratègies discursives i de compensació que permeten expressar el que es vol dir sense cap limitació, adequant amb eficàcia el discurs a cada situació comunicativa específica de caràcter complex.

2.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents, mitjançant exponents complexos orals d'aquestes funcions, adequats a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postillar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar

i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

2.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua oral monològica i dialògica, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text oral al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text oral. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

2.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua oral per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

2.2.6 Competència i continguts lèxics

Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, i més especialitzat dins de les àrees d'interès pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

2.2.7 Competència i continguts foneticofonològics

Selecció, segons la intenció comunicativa, i producció dels patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús general en diverses varietats de la llengua, i en entorns específics segons l'àmbit i el context comunicatiu, i transmissió dels diversos significats i les intencions comunicatives associats a aquests, incloent-hi variants de sons i fonemes vocàlics i consonàntics i les seues respectives combinacions, variants de processos fonològics d'ensordiment, sonorització, assimilació, elisió, palatalització, nasalització, epèntesi, alternança vocàlica i altres, i canvis d'accent i tonicitat en l'oració amb implicacions sintàctiques i comunicatives per a expressar matisos subtils de significat.

2.3 Criteris d'avaluació

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Sap eludir les dificultats que puga tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes se n'adona.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
- Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).

- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
- Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e., en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una

manera tan subtil que a penes es nota.

- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments o per a buscar un exemple o una explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per a ampliar els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

3. Activitats de comprensió de textos escrits

3.1 Objectius

- Comprendre sense dificultat qualsevol tipus d'informació pública, instrucció o disposició que puga interessar a un mateix o a tercers, incloent-hi els aspectes subtils i els que es poden derivar del contingut.
- Comprendre detalladament la informació i les implicacions d'instruccions, normatives, ordenaments, codis, contractes o altres textos legals complexos concernents al món professional o acadèmic en general i al camp d'especialització propi en particular.
- Comprendre en profunditat i detall tot tipus de text producte de l'activitat professional o acadèmica, p. e., actes, resums, conclusions, informes, projectes, treballs d'investigació o qualsevol document d'ús intern o de difusió pública corresponent a aquests àmbits.
- Comprendre informació detallada en textos extensos i complexos en l'àmbit públic, social i institucional (p. e., informes que inclouen dades

estadístiques), identificant- hi actituds i opinions implícites en el desenvolupament i les conclusions, i apreciand- hi les relacions, al·lusions i implicacions de tipus sociopolític, socioeconòmic o sociocultural.

- Comprendre en detall i en profunditat, i interpretar de manera crítica, la informació, les idees i les implicacions de qualsevol tipus de material bibliogràfic de consulta o referència de caràcter especialitzat acadèmic o professional, en qualsevol suport.
- Comprendre tot tipus de publicacions periòdiques de caràcter general, o especialitzat dins de l'àrea professional, acadèmica o d'interés pròpia.
- Comprendre sense dificultat les idees i postures expressades en editorials, articles de fons, ressenyes i crítiques, o altres textos periodístics d'una certa extensió, tant de caràcter general com especialitzat, i en qualsevol suport, en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta o ambigua o que contenen nombroses al·lusions, o judicis de valor velats.
- Comprendre amb facilitat i en detall qualsevol tipus de correspondència personal, i formal de caràcter públic, institucional, acadèmic o professional, inclosa aquella sobre assumptes especialitzats o legals, identificant-hi matisos com ara les actituds, els nivells de formalitat i les postures, tant implícites com explícites, dels remitents.
- Comprendre sense dificultat, i interpretar de manera crítica, textos literaris extensos de qualsevol gènere, tant clàssics com contemporanis, apreciand-hi recursos literaris (símls, metàfores, etc.), trets d'estil, referències contextuals (culturals, sociopolítiques, històriques o artístiques), així com les seues implicacions.

3.2. Competències i continguts

3.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris per a abordar la dimensió social de l'ús de l'idioma en la comprensió de textos escrits, i apreciació de les subtileeses i les implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, incloent-hi els usos emocional, al·lusiú i humorístic de l'idioma, la qual cosa suposa reconéixer i comprendre les intencions comunicatives d'una gamma àmplia de marcadors lingüístics de relacions socials, normes de cortesia, modismes i expressions de saviesa popular, registres i dialectes, i una gran diversitat d'expressions

idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.

3.2.2 Competència i continguts estratègics

Selecció i aplicació eficaç de les estratègies més adequades per a comprendre el que es pretén o es requereix en cada cas, i utilització de les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb el fi d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.

3.2.3 Competència i continguts funcionals

Comprensió de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions segons el context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; intimidar; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.
- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o

mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interès, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

3.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i comprensió de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).
- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

3.2.5 Competència i continguts sintàctics

Reconeixement i comprensió dels significats associats a estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita, segons l'àmbit i el context comunicatius, tant generals com específics, per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i

valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];

- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, direcció, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

3.2.6 Competència i continguts lèxics

Comprensió d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

3.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Comprensió dels significats generals i específics, segons el context de comunicació, associats a les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

3.3 Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les

seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.

- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.
- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats,

expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.

- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

4. Activitats de producció i coproducció de textos escrits

4.1 Objectius

- Prendre notes i apunts detallats i fidedignes en reunions, seminaris, cursos o conferències, fins i tot mentre s'hi continua participant activament, reflectint, tant les paraules utilitzades pel parlant com les implicacions, al·lusions o inferències del que aquest diu.
- Negociar el text d'acords, resolucions, contractes o comunicats, modificant esborranys i fent correcció de proves.
- Escriure ressenyes, informes o articles complexos que presenten una argumentació o una apreciació crítica de textos tècnics d'índole acadèmica o professional, d'obres literàries o artístiques, de projectes d'investigació o treball o de publicacions i altres ressenyes, informes o articles escrits per altres.
- Escriure informes, articles, assajos, treballs d'investigació i altres textos complexos de caràcter acadèmic o professional en els quals es presenta el context, el rerefons teòric i la literatura precedent; es descriuen els procediments de treball; es fa un tractament exhaustiu del tema; s'incorporen i resumeixen opinions d'altres; s'inclouen i avaluen informació i fets detallats i es presenten les conclusions pròpies de manera adequada i convincent i d'acord amb les convencions, internacionals o de la cultura específica, corresponents a aquest tipus de textos.
- Escriure, independentment del suport, cartes o missatges personals en els quals s'expressa d'una manera deliberadament humorística, irònica o ambigua.
- Escriure, independentment del suport, correspondència formal complexa, clara, exempta d'errors i ben estructurada, ja siga per a sol·licitar alguna cosa, demanar o oferir els seus serveis a clients, superiors o autoritats,

adoptant les convencions estilístiques i de format que requereixen les característiques del context específic.

4.2 Competències i continguts

4.2.1 Competència i continguts socioculturals i sociolingüístics

Domini dels coneixements, les destreses i les actituds necessaris, i apreciació de les subtils i implicacions dels aspectes socioculturals de la comunicació escrita, per a la producció i coproducció de textos escrits, incloent-hi els usos emocional, al·lusiu i humorístic.

4.2.2 Competència i continguts estratègics

Aplicació natural i eficaç de les estratègies discursives i de compensació més adequades en cada cas per a elaborar una gamma àmplia de textos complexos ajustats al seu context específic, fins i tot especialitzat, planificant el missatge i els mitjans en funció de l'efecte que es vol o s'ha de produir sobre el receptor.

4.2.3 Competència i continguts funcionals

Acompliment de les funcions comunicatives o actes de parla següents mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

- Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió del coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Funcions o actes de parla compromissius, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.
- Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faça o no faça alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte

verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir a algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faça alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; previndre algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

- Funcions o actes de parla fàtics i solidaris, que es fan per a establir o mantindre el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atraure l'atenció; compadir-se; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar a algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

- Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant de determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, aprecí o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterés i interés, menyspreu, disgust, dolor, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, temor, tristesa, vergonya; lamentar; retraure.

4.2.4 Competència i continguts discursius

Coneixement i construcció de models contextuals i patrons textuais complexos propis de la llengua escrita, en diverses varietats de la llengua i segons el context específic, fins i tot especialitzat:

- Coherència textual: adequació del text escrit al context comunicatiu (tipus i format de text; varietat de llengua; registre; tema; enfocament i contingut: selecció de contingut rellevant, selecció d'estructures sintàctiques, selecció lèxica; context spatiotemporal: referència espacial, referència temporal).

- Cohesió textual: organització interna del text escrit. Inici, desenvolupament i conclusió de la unitat textual: mecanismes iniciadors (presa de contacte, etc.); introducció del tema; tematització; desenvolupament del discurs: desenvolupament temàtic (manteniment del tema: correferència; el·lipsi; repetició; reformulació; èmfasi. Expansió temàtica: exemplificació; reforç; contrast; introducció de subtemes. Canvi

temàtic: digressió; recuperació del tema); conclusió del discurs: resum/recapitulació, indicació de tancament textual i tancament textual.

4.2.5 Competència i continguts sintàctics

Coneixement, selecció en funció de la intenció comunicativa segons l'àmbit i el context tant general com específic, i ús d'estructures sintàctiques complexes pròpies de la llengua escrita per a expressar:

- L'entitat i les seues propietats [in/existència, qualitat (intrínseca i valorativa) i quantitat (nombre, quantitat i grau)];
- l'espai i les relacions espacials (ubicació, posició, moviment, origen, adreça, destinació, distància, i disposició);
- el temps (ubicació temporal absoluta i relativa, durada, freqüència) i les relacions temporals (seqüència, anterioritat, posterioritat, simultaneïtat);
- l'aspecte puntual, perfectiu/imperfectiu, duratiu, progressiu, habitual, prospectiu, incoatiu, terminatiu, iteratiu, i causatiu;
- la modalitat lògica i apreciativa (afirmació, negació, interrogació, exclamació, exhortació; factualitat, certesa, creença, conjectura, dubte; capacitat/habilitat; possibilitat, probabilitat, necessitat; prescripció, prohibició, obligació, permís, autorització; volició, intenció, i altres actes de parla);
- la manera i les característiques dels estats, els processos i les accions;
- estats, esdeveniments, accions, processos i realitzacions: papers semàntics i focalització (estructures oracionals i ordre dels seus constituents);
- relacions lògiques de conjunció, disjunció, oposició, contrast, concessió, comparació, condició, causa, finalitat, resultat i correlació.

4.2.6 Competència i continguts lèxics

Utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins de les àrees d'interés pròpies, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.

4.2.7 Competència i continguts ortotipogràfics

Utilització correcta, i adequada al context, de les convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, incloent-hi trets de format; valors discursius dels signes tipogràfics, ortogràfics i de puntuació; adaptació ortogràfica de préstecs; variants en la representació gràfica de fonemes i sons; variants de l'alfabet o els caràcters, i els seus usos en les diverses formes.

4.3 Criteris d'avaluació

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat

d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.

- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades, i sovint destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.

- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna relliscada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb una naturalitat, flexibilitat i eficàcia totals.

5. Activitats de mediació

5.1 Objectius

- Traslladar oralment amb la precisió necessària el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos orals o escrits d'una alta complexitat estructural o conceptual o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.
- Parafrasejar i resumir en forma oral informació i idees provinents de diverses fonts, reconstruint arguments i fets amb la precisió deguda, de manera coherent i sense ometre-hi detalls importants ni incloure-hi detalls o elements innecessaris, amb naturalitat i eficàcia.
- Fer una interpretació simultània sobre una àmplia sèrie d'assumptes relacionats amb l'especialitat pròpia en diversos àmbits, traslladant amb la precisió suficient subtileses de registre i estil.
- Mediar amb eficàcia i naturalitat total entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en qualsevol situació, fins i tot de caràcter delicat o conflictiu, tenint en compte les diferències i les implicacions sociolingüístiques i socioculturals, i reaccionant-hi en conseqüència.
- Prendre notes escrites detallades per a tercers, amb una precisió i una estructuració notables, durant una conferència, una reunió, un debat o un seminari estructurats clarament i sobre temes complexos dins o fora del camp d'especialització propi.
- Traslladar per escrit amb la precisió deguda el sentit general, la informació

essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds tant implícites com explícites, així com les implicacions possibles, de textos escrits o orals d'una alta complexitat estructural o conceptual o que presenten trets idiosincràtics (regionalismes, llenguatge literari, lèxic especialitzat, etc.), identificant-hi les diferències d'estil i registre, així com matisos d'intencionalitat.

- Parafrasejar i resumir en forma escrita, amb correcció i eficàcia total, de manera coherent i sense incloure-hi detalls irrellevants, informació i idees contingudes en diverses fonts, traslladant de manera fiable informació detallada i arguments complexos.
- Traduir, amb l'ajuda de recursos específics, fragments extensos de textos estructuralment i conceptualment complexos, fins i tot de tipus tècnic, sobre temes generals i específics d'interés propi, tant dins com fora del camp propi d'especialització, traslladant-hi de manera fiable el contingut de la font i respectant-ne en la mesura que es puga els trets característics (p. e., estilístics, lèxics o de format).

5.2 Competència i continguts interculturals

Domini dels coneixements, destreses i actituds interculturals que permeten dur a terme activitats de mediació, fins i tot en situacions delicades o conflictives, amb total naturalitat i eficàcia: autoconsciència cultural; consciència de l'alteritat; consciència sociolingüística; coneixements culturals específics; coneixements culturals especialitzats; observació; escolta; avaluació; anàlisi; interpretació; posada en relació; adaptació (inclosa resiliència emocional); equanimitat; gestió de l'estrés; metacomunicació; resolució creativa de problemes; lideratge; respecte; empatia; curiositat; obertura de mires; assumpció de riscos; flexibilitat; tolerància; valors universals.

5.3 Criteris d'avaluació

- Aprecia en profunditat les subtileses i les implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desimboldre's de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de

manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.

- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e., selecció, omissió o reorganització de la informació).
- Produeix textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

3 DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES

DESENVOLUPAMENT DELS CONTINGUTS LINGÜÍSTICS

Els continguts que marca la normativa per al nivell A2, es distribuïran com diu a continuació per als nivells PRIMER de A2 i SEGON de A2

NIVELL: PRIMER DE A2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Concordança subjecte-verb (*on, vous*), subjecte-verb-atribut.
- Oracions declaratives: *Je mange parfois au restaurant. Quelle belle journée!*
- Oracions negatives: negació en oracions declaratives, interrogatives i imperatives. Ordre i formes: *ne, pas*.
- Oracions interrogatives: tipus d'oracions interrogatives totals (*Est-ce que vous voulez du café?*) o parcials (*Où vas-tu?*), diferents construccions i la seua relació amb el context: *quel, qui, où, comment, combien de, quand, pourquoi, que/ quoi* (*Que prenez-vous? Qu'est-ce que vous prenez? Vous prenez quoi?*).

- Oracions exhortatives: *Ne vous inquiétez pas!*
- Oracions impersonals (*il y a, il est deux heures, il fait chaud, il faut faire...*).
- Introducció a l'estil indirecte.
- Locucions amb valor d'oració d'ús freqüent: *À tout à l'heure! Merci!*

Nom

- Distinció entre singular i plural, així com femení i masculí.
- Concordança nom-adjectiu.
- Formació del femení en el vocabulari d'ús freqüent: regla general (-e) i casos particulars més freqüents: -(i)er>-(i)ère; -(i)en >-(i)enne, -eur>-euse, teur>-trice; on>-onne; -f>-veu.
- Formació del plural: regla general (-s) i casos particulars -a/>-aux, -eau>-eaux, eux / eau>eux/eaux, -ail>-aux, -au>-aux. Altres casos: -s, -x, -z (*nez, pays, prix*).

Article

- Articles determinats, indeterminats i partitius. Formes i usos generals. Contracció i elisió.
- Substitució de l'article per *de* en frases negatives i darrere d'expressions de quantitat. Cas del verb *être*: *peu d'erreurs, pas d'erreurs, ce ne sont pas des erreurs*.
- Absència i presència d'article en expressions d'ús freqüent (*avoir faim, chaud, sommeil, le vendredi, vendredi soir...*).
- Demostratius: formes i usos generals.
- Possessius: formes i usos generals.
- Numerals ordinals i cardinals: abreviatura dels ordinals, lectura de decimals.
- Indefinites: *beaucoup de, peu de, trop de ....*
- Interrogatius: *quel* i les seues formes

Adjectiu

- Formació del femení en el vocabulari d'ús freqüent. Regla general (-e) i casos particulars més freqüents: -(i)er>-(i)ère; -(i)en >-(i)enne, -eur>-euse, teur>-trice; on>-onne; -f>-ve. Formes irregulars *nouveau/nouvel>nouvelle, roux>rousse...*
- Formació del plural en el vocabulari d'ús freqüent. Regla general (-s) i casos particulars -a/>-aux, -eau>-eaux, -au>-aux...

Pronom

- Pronoms personals tòpics i àtons. Formes i ús.
- Pronoms reflexius d'objecte directe i indirecte.

Verb

- Formes dels verbs regulars i canvis ortogràfics en els verbs acabats en -er en present d'indicatiu.(terminacions en -cer i -ger)
- Formes dels verbs irregulars d'ús freqüent: *devoir, pouvoir,*

venir, faire, aller, prendre, devoir, lire, écrire...

- Condicional simple d'indicatiu: ús amb expressions usuals de cortesia (*je voudrais...*).
- Imperatiu: formes i usos.
- Verbs de règim més usuals (*téléphoner à qq, faire qqch...*).
- Verbs impersonals: *il faut* + infinitiu, *il neige*.
- Presentativos: *c'est, ce sont*.
- Locucions verbals: *avoir faim, avoir besoin, avoir mal, avoir peur...*
- Passé composé. Formes i utilització. Introducció.

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell PRIMER DE A2

(veure també continguts funcionals)

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Ús de números, quantitats, preus, horaris i hores.
- Intercanvi d'informació personal (procedència, residència, estat civil, número de telèfon, nacionalitat, edat, família, treball, aficions, adreça electrònica, lloc i data de naixement).
- Descripció de situacions presents
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència

Adequació

- Maneig i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al discurs formal.
- Elements de discurs formal i informal (*tu / vous*, salutacions, inversió en la frase interrogativa, ús del condicional de cortesia...).
- Marcadors conversacionals per a dirigir-se a algú, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, demanar ajuda, parlar per telèfon, expressar opinió (*s'il vous plaît, excusez-moi, allô, d'accord...*).

- Marcadors per a saludar i acomiadar-se en els missatges i cartes personals (*cher Luc / à bientôt...*).
- Expressions bàsiques i rituals conversacionals en diversos contextos bàsics (*allô / je peux vous aider? Je vous en prie...*).

Coherència i cohesió

- Organització del text: divisió en paràgrafs, signes de puntuació i format.
- Ús dels pronoms amb referents clars.
- Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.
- Entonació i puntuació discursiva bàsiques.
- Ús de l'article determinat amb noms ja esmentats (*je vois un garçon/ je vois le garçon*).
- Connectors discursius més freqüents per a les relacions lògiques:
  - Alternativa: *ou*.
  - Causa: *parce que*
  - Comparació: *comme*.
  - Conseqüència: *alors, donc*.
  - Enllaç: *et*.
  - Finalitat: *pour* + infinitiu.
  - Oposició: *mais*
  - Temps: *quand, avant de, après*.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Expressions freqüents dels objectius comunicatius (*désolé/e, ça va, voilà...*).
- Vocabulari usual de les situacions i temes següents:
  - identificació personal
  - descripció física
  - habitatge i entorn
  - activitats de la vida diària
  - relacions humanes i socials
  - família i amics
  - treball
  - educació i estudis
  - llengua
  - temps lliure i oci

- viatges i vacances
- compres i activitats comercials
- alimentació i restauració;
- transport i serveis
- clima, condicions atmosfèriques

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Sinònims i antònims usuals.

Formació de paraules

- Abreviatures i sigles més usuals (*BD, JT...*).
- Abreujament de les paraules més usuals (*maths, prof...*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA.

Pronunciació

- Alfabet.
- Reconeixement de les síl·labes tòniques. Realització de grups fònics.
- Accent prosòdic i gràfic.
- Enllaç (*liaison*) i elisió (*apostrophe*).
- Patrons tonals en l'oració declarativa, exclamativa i interrogativa: entonació ascendent i descendent.

- Oposició entre fonemes vocàlics i consonàntics:
  - [e]/ [ɛ]
  - [e]/ [ə]
  - [i]/ [o] / [i]
  - [s]/ [z]
  - [ʃ] / [ʒ] / [j]
  - [b]/[v]
  - Fonema [R]

Vocals nasals: discriminació i oposició entre orals i nasals:

- [ã] [ɛ̃] [õ] [œ̃]
- [ɛ̃] / [ɛ̃n] (canadien / canadienne).
- Pronunciació o absència de pronunciació de les consonants finals

- (bus [bys] / parler [paRle] / des [de]).
- Pronunciació de paraules estrangeres d'ús freqüent (sandwich, week-end...).
  - Pronunciació dels numerals segons la seua posició (six enfants / six).
  - Particularitats de pronunciació en paraules d'ús freqüent (femme...).
  - Reconeixement de les síl·labes tòniques.

Ortografia

- Relació entre so i grafia.
- Divisió de la paraula a final de línia.
- Ús de la majúscula en els noms propis i nacionalitats.
- Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma y trait d'union*).
- Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*a / à, ou / où*).
- Ortografia correcta del vocabulari usual emprat posant l'accent en les paraules més freqüents que ofereixen major dificultat.
- Sons representats per diferents grafies (*pharmacie / ferme, pot/ peau*).

NIVELL: SEGON DE A2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Oracions exclamatives: ordre dels elements amb *quel*. *Je mange parfois au restaurant. Quelle belle journée!* Interjeccions més freqüents: *Oh là là! Zut!*
- Oracions negatives: revisió negació en oracions declaratives, interrogatives i imperatives. Ordre i formes: *ne, pas, plus, jamais, rien, personne*.
- Oracions exhortatives: col·locació del pronom complement directe o indirecte darrere o davant del verb: *Donne-moi la main! Ne vous inquiétez pas!*
- Introducció a l'estil indirecte.

Nom

- Revisió formació del femení i del plural
- Noms que s'utilitzen usualment en plural (*gens, frais*).

Article

- Revisió partitius.
- Revisió substitució de l'article per *de* en frases negatives i darrere d'expressions de quantitat. Cas del verb *être*: *peu d'erreurs, pas d'erreurs, ce ne sont pas des erreurs*.
- Indefinits: *tout, chaque, plusieurs, beaucoup de, peu de, trop de ...*

Adjectiu

- Revisió formació del femení i del plural
- Posició de l'adjectiu: davant o darrere del substantiu (*un grand garçon, une table ronde*).
- Grau de l'adjectiu: comparatius (*aussi+adjectiu+que, autant de +nom+que, verb+autant que*) i superlatius regulars.
- Modificació de l'adjectiu mitjançant adverbis (*bien, trop, tellement*).

Pronom

- Revisió pronoms personals tòpics i àtons. Formes i ús.
- Revisió pronoms reflexius d'objecte directe i indirecte.
- Pronoms demostratius: *celui-ci, celui-là, celui de ...* Formes i usos en relació amb l'espai.
- Pronoms possessius *le mien, les leurs...*: formes i usos generals.
- Pronoms indefinits: *quelqu'un, quelque chose, personne, rien, chacun, tout*.
- Pronoms relatius: *qui, que, où* (lloc i temps).
- Introducció als pronoms adverbials *y/en*.
- Pronoms interrogatius *lequel/laquelle/lesquels/lesquelles*: formes i ús.

Verb

- Revisió formes dels verbs regulars.
- Canvis ortogràfics en els verbs acabats en *-er* en present d'indicatiu. (Terminacions: *-eler, -eter, -e...er, ayer, -oyer...*)
- Formes dels verbs irregulars d'ús freqüent: *connaître, croire, voir, recevoir, attendre, craindre...*
- Futur d'indicatiu dels verbs més usuals (*je dirai, j'aurai, je ferai, je serai...*) i amb el verb *espérer* (*J'espère que tu viendras.*).
- Passé composé: Formes i utilització. Revisió i consolidació.

- Pretèrit imperfecte d'indicatiu. Formes i utilització.
- Pretèrit imperfecte d'indicatiu en alternança amb pretèrit perfecte d'indicatiu en la narració i la descripció (*j'avais froid, j'ai fermé la fenêtre*).
- Verbs de règim més usuals (*téléphoner à qq, faire qqch...*).
- Perífrasis verbals: *vindre de + infinitiu, aller + infinitiu, être en train de + infinitiu, commencer à + infinitiu, finir de + infinitiu*.

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell SEGON DE A2

(veure també en continguts funcionals).

En aquest nivell **es revisaran i consolidaran** les estructures relatives a les següents funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar; convidar; acceptar i rebutjar una invitació; agrair; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; assentir i negar; recordar una cosa a algú
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Descripció de situacions presents
- Petició i oferta d'informació, indicacions, advertències i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió de la possessió, del gust i la preferència,.

Altres funcions comunicatives pròpies del nivell 2n de A2:

- Narració d'esdeveniments passats
- Expressió de fets futurs
- Expressió de l'interés i el desinterés, la sorpresa, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, el temor i la tristesa

Adequació

- Maneig i ús del registre informal i estàndard en les situacions comunicatives del nivell i introducció al discurs formal.
- Marcadors conversacionals per a dirigir-se a algú, començar a parlar, cooperar, reaccionar i interaccionar, demanar ajuda, parlar per telèfon, expressar opinió (*s'il vous plaît, excusez-moi, allô, d'accord...*).
- Marcadors de l'oralitat: reconeixement de les formes més freqüents (*y 'a / je sais pas...*).
- Revisió i consolidació de les expressions bàsiques i rituals conversacionals en diversos contextos bàsics (*allô / je peux vous aider? Je vous en prie...*).

Coherència i cohesió

- Marcadors per a ordenar el discurs i contextualitzar en el temps i en l'espai (*d'abord, ensuite, puis, ici, là-bas...*).
- Organització del text: divisió en paràgrafs, signes de puntuació i format.
- Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Ús dels pronoms amb referents clars.
- Adequació i concordança dels temps propis del nivell en la narració.
- Recursos per a contextualitzar en l'espai i en el temps: ús d'adverbis i expressions espaciotemporals.
- Entonació i puntuació discursiva bàsiques.
- Connectors discursius més freqüents per a les relacions lògiques:
  - Causa: *comme, car, grâce à, à cause de ....*
  - Conseqüència: *alors, donc.*
  - Oposició: *au contraire.*
  - Temps: *quand, depuis, il y a*

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

a. Revisió i ampliació del vocabulari usual de les situacions i temes següents:

- descripció física
- habitatge i entorn
- activitats de la vida diària
- relacions humanes i socials
- família i amics

- treball
- llengua
- temps lliure i oci
- viatges i vacances
- compres i activitats comercials
- alimentació i restauració;
- transport i serveis
- clima, condicions atmosfèriques

b. Vocabulari usual de les situacions i temes següents:

- educació i estudis
- salut i símptomes
- entorn natural
- tecnologies de la informació i la comunicació

- Interjeccions d'ús molt freqüents (Hein? Mince!).
- Ús i significat dels verbs que introdueixen en present l'estil indirecte (dire, demander, expliquer).

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Sinònims i antònims usuals.

Formació de paraules

- Famílies de paraules i valor dels afixos més freqüents (*im-*, *re-*, *-eur...*).
- Abreviatures i sigles més usuals (*BD*, *JT...*).
- Abreujament de les paraules més usuals (*maths*, *prof...*).
- Neologismes i préstecs (*blog*, *surfer*, *high-tech...*).

4.PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA.

Pronunciació

Revisió dels següents aspectes

- Reconeixement de les síl·labes tòniques. Realització de grups fònics.
- Accent prosòdic i gràfic.
- Enllaç (*liaison*) i elisió (*apostrophe*).
- Patrons tonals en l'oració declarativa, exclamativa i interrogativa: entonació ascendent i descendent.

- Revisió fonemes vocàlics i consonàntics:

- Pronunciació o absència de pronunciació de les consonants finals (bus [bys] / parler [paRle] / des [de]).
- Pronunciació de paraules estrangeres d'ús freqüent (sandwich, week-end...).
- Particularitats de pronunciació en paraules d'ús freqüent (plus...).
- Reconeixement de les síl·labes tòniques.

Ortografia

Revisió dels següents aspectes:

- Relació entre so i grafia.
- Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma y trait d'union*).
- Ortografia correcta del vocabulari usual emprat posant l'accent en les paraules més freqüents que ofereixen major dificultat.
- Sons representats per diferents grafies (*pharmacie / ferme, pot/ peau*).

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant el curs escolar, tant en els nivells 1er de A2 com 2n de A2, cada professor que impartisca aquests nivells, aplicarà la distribució temporal que considere més oportuna, tenint en compte els diferents manuals i materials complementaris utilitzats a l'aula.

NIVELL INTERMEDI B1

Els continguts que marca la normativa per al **nivell B1**, es distribuiran com diu a continuació par als nivells 1ºB1 y 2ºB1.

NIVELL 1ºB1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Oracions negatives y restrictives: repas i ampliació de les construccions negatives (*ne ... ni ... ni / ne ... que / ne ... aucun ...*).

- Oracions exhortatives: colocació dels pronoms complement en / y.
- Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present.
- Oracions de relatiu: uso dels relatius simples.
- Oracions subordinats d'oposició, concessió, comparació, condició causa, conseqüència i temps (végeu també Coherència i cohesió).

Nom

- Distinció entre singular i plural, així com femení y masculí: consolidació
- Formació del femení: casos generals i excepcions en paraules de ús freqüent (*une hôtesse / un steward*).
- Formació del plural: casos generals i excepcions en paraules de ús freqüent (*cailloux, pneus ...*).

Article

- Consolidació del ús dels articles definits, indefinits i partitius.
- Us de *de* davant d' adjectius en plural (*de grands yeux*).
- Demonstratius: partícules *-ci* y *-là*.
- Possessius: revisió
- Indefinits: *aucun, quelques, certains...*
  - Exclamatius: *quel* i les seues formes (vegeu *Oració*).

Adjectiu

- Formació del femení i del plural. Casos generals.
- Posició de l'adjectiu.
- Grau de l'adjectiu: comparatius i superlatius irregulars (*pire, le meilleur...*).

Pronom

- Pronoms personals: us i omisió. Valors de *on*.
- Pronoms demostratius: repàs i ampliació (*celui de, celui qui*).
- Pronoms possessius: repàs i ampliació.
- Pronoms indefinits: repàs i ampliació. Valor de subjecte en la frase negativa (*personne ne sait / rien ne m'intéresse*).
- Pronoms relatius simples (*qui / que / où / dont*).
- Pronoms y / *en*: ús i posició.

Verb

- Present d'indicatiu: repàs dels verbs irregulars.

- Futur d'indicatiu: repàs i consolidació.
- Alternança del *Passé Composé*, pretèrit imperfecte i pretèrit plusquamperfet.
- Plusquamperfet: Formes, ús i concordança.
- Condicional simple: Formes i ús en oracions amb si. Alternança amb el present i l'imperfecte. Valors del condicional.
- Imperatiu: ús amb pronoms (COD / COI / y / en).
- Present de subjuntiu: Formes i ús. Expressió de dubte, possibilitat, obligació, sentiments.
- Concordança verbal en l'estil indirecte amb verb introductor en present.

Adverbi

- Formació dels adverbis amb el sufix -ment. Casos generals i particulars (*actuellement, vraiment...*).
- Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos.
- Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (*plutôt, environ, à peine, à peu près...*).
- Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (*souvent, longtemps, de temps en temps...*).

Preposició

- Preposicions: repàs i ampliació (*de, pour, par, en...*). Ús en expressions usuals (*par cœur, à pied...*).
- Locucions preposicionals de lloc (*jusqu'à, au-dessous de...*).
- Locucions preposicionals de manera (*à la place de...*).
- Contrast entre preposicions i locucions preposicionals d'ús més freqüent (*à cause de / grâce à...*).
- Perífrasis verbals d'ús freqüent (*rêver de, réfléchir à...*)

2. DISCOURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 1B1 (Vegeu també continguts funcionals)

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú

o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.

- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, la por, i la tristesa.

Adequació

- Registre: principals diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques.
- Marcadors conversacionals per a expressar-se en un registre familiar (*tu m'étonnes/ tu parles/ à plus*) o standard formal (*en fait/ bref/ à propos...*).
- Marcadors per als intercanvis conversacionals més usuals: oferir - acceptar / demanar - concedir / rebutjar ...
- Marcadors de la correspondència formal i informal (*dans l'attente de votre réponse; Je t'embrasse.*).

Coherència i cohesió

- Connectors per introduir els paràgrafs i unir les oracions.
- Organització de el text en paràgrafs. Puntuació i format. Tipologia textual.
- Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Ús dels pronoms per la coherència de el text.
- Adequació i concordança dels temps propis de l'nivell en els textos

narratius i dialògics.

- Connectors discursius freqüents de les relacions lògiques:
  - Causa: *puisque, vu que...*
  - Comparació: *de plus en plus, comme si...*
  - Condició / hipòtesi: *à condition / que, au cas où...*
  - Consecuència: *par conséquent, c'est pourquoi...*
  - Finalitat: *pour que, afin que...*
  - Oposició i concessió: *cependant, pourtant...*
  - Temps: *depuis que, pendant que, lorsque...*

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari usual de les situacions y temes següents:
  - identificació personal
  - habitatge, llar i entorn
  - activitats de la vida diària
  - família i amics
  - relacions humanes i socials
  - treball i ocupacions
  - educació i estudi
  - llengua i comunicació
  - temps lliure i oci
  - viatges i vacances
  - salut i cures físiques
  - compres i activitats comercials
  - alimentació i restauració
- Expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent (*avoir un coup de foudre ...*).
- Expressions freqüents en contextos formals i informals.

Significat

- Campos léxicos y semànticos de los temas trabajados.
- Antónimos y palabras de significado opuesto (*ancien-moderne / départ-arrivée*)
- Falsos amigos (*marcher, quitter ...*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Entonació dels diferents tipus d'oració.
- Insistència en els fonemes que presenten més dificultat (*poisson- poison; aimer- aime; pur-pire-pour*).
- Accent prosòdic, gràfic i emfàtic.
- Enllaç (*liaison*) obligatori, prohibit i opcional.
- Pronunciació d'algunes consonants finals (*gol, plus, sec*).

Ortografia

- Correspondència entre fonema i grafia.
- Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma i trait d'union*). Repàs i ampliació.
- Accent gràfic en paraules d'ús freqüent.
- Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*sur / sûr ...*).
- Transcripció de fonemes que presenten més dificultat ([e] ...).
- Correcta ortografia de el vocabulari treballat.
- Dièresi (*maÏs, Loïc*).

NIVELL 2 B1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Concordança entre els elements de la frase i en l'oració emfàtica (*c'est vous qui l'avez dit*).
- Oracions declaratives i exclamatives: ordre i modificacions. Omissió d'elements (*Que c'est bon / quel délice! Qu'est-ce que c'est sucré!*).
- Oracions negatives i restrictives: repàs i ampliació de les construccions negatives (*ne ... ni ... ni / ne ... que / ne ... aucun ...*).
- Oracions interrogatives: repàs i ampliació de les oracions interrogatives (*qu'est-ce que / qu'est-ce qui / qui est-ce que / qui est-ce qui...*).
- Oracions exhortatives: col·locació dels pronoms complement

en/y.

- Oracions impersonals: verbs ocasionalment impersonals (*il manque / il suffit...*).
- Oracions en estil indirecte amb verb introductor en present.
- Oracions de relatiu: ús dels relatius simples i compostos.
- Oracions subordinades d'oposició, concessió, comparació, condició causa, conseqüència i temps (vegeu Coherència i cohesió).

Nom

- Formació del femení: casos generals i excepcions en paraules d'ús freqüent (*une hôtesse / un steward*).
- Formació del plural: casos generals i excepcions en paraules d'ús freqüent (*cailloux, pneus...*).
- Numerals ordinals i cardinals: percentatge, quantitats aproximades, fraccions (*un quart, une douzaine...*). Expressions de quantitat (*un centenaire*).

Article

- Articles determinats amb noms propis i vocatius (*Salut les filles! Les Dupont, venez!*).
- Absència i presència d'article en expressions d'ús freqüent (*rendre visite / la Saint-Sylvestre, M. Le Maire*).
- Possessius: concordança en l'oració impersonal (*il faut compter son argent*).
- Indefinits: *aucun, quelques, n'importe quel...*
- Exclamatius: *quel* i les seues formes (vegeu Oració).

Adjectiu

- Formació del femení i del plural. Casos generals i excepcions d'ús freqüent (*une robe marron, deux heures et demie*).
- Posició de l'adjectiu: canvis de significat segons la posició (*cher, dernier...*).
- Modificació de l'adjectiu mitjançant prefixos i sufixos (*anti-, hyper-, ultra-, -able...*).
- Numerals ordinals: usos específics del francès (le XXIème siècle, François 1er). Expressions de quantitat (*hebdomadaire*).

Pronom

- Pronoms demostratius: repàs i ampliació (*celui de, celui qui*).

- Pronoms possessius: repàs i ampliació.
- Doble pronominalització.
- Pronoms indefinits: repàs i ampliació. Valor de subjecte en la frase negativa (*personne ne sait / rien ne m'intéresse*).
- Pronoms relatius simples i compostos (*qui / que / où / dont / auquel / duquel*).
- Pronoms y / en: ús i posició. Ús sense referent en expressions fixes d'ús freqüent (*s'en aller / s'y faire*).
- Pronoms interrogatius: ús amb preposició (*À quoi tu penses?*).

Verb

- Repàs i ampliació del Present d'indicatiu (repàs dels verbs irregulars), Futur d'indicatiu, alternança del Passé Composé, Pretèrit imperfecte i Pretèrit plusquamperfet.
- Condicional simple. Valors del condicional.
- Imperatiu: ús amb pronoms (COD / COI / y / en). Casos particulars en expressions (*veuillez attacher votre ceinture / ayez la gentillesse de...*).
- Present de subjuntiu: Formes i ús. Expressió de dubte, possibilitat, obligació, sentiments.
- Participi passat: concordança amb *avoir* amb el complement directe anteposat.
- Veu passiva: formació i concordança. Valors i usos. Complement agent: presència i absència de les preposicions par i de.
- Concordança verbal en l'estil indirecte amb verb introductor en present.
- Perífrasis verbals d'ús freqüent (*profiter de, continuer à...*)

Adverbi

- Formació dels adverbis amb el sufix -ment. Casos generals i particulars (*actuellement, vraiment...*).
- Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos.
- Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (*plutôt, environ, à peine, à peu près...*).
- Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (*aussitôt, en ce moment, de temps en temps...*).
- Adverbis i locucions adverbials de manera (*mieux, exprès, au hasard...*).
- Adverbis i locucions adverbials d'afirmació o de negació (*certainement, bien sûr...*).
- Adverbis i locucions adverbials de lloc (*ailleurs, dehors, en*

dessus, au-dessous...).

- Correspondència de l'adverbi amb les preposicions corresponents (*sur / dessus...*).
- Modificació de l'adverbi (*trop bien, plutôt mal...*).

Preposició

- Preposicions: repàs i ampliació (*de, pour, par, en...*). Ús en expressions usuals (*par cœur, à pied...*).
- Locucions preposicionals de lloc (*jusqu'à, au dessous de...*).
- Locucions preposicionals de manera (*à la place de...*).
- Contrast entre preposicions i locucions preposicionals d'ús més freqüent (*entre / parmi, à cause de / grâce à...*).
- Verbs que regeixen preposició (*rêver de, réfléchir à...*).

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 2B1 (Vegeu també continguts funcionals)

En aquest nivell, es revisaran i s'ampliaran les estructures relatives a les funcions comunicatives:

- Iniciació i manteniment de relacions personals i socials habituals: presentar-se; presentar algú; saludar; donar la benvinguda; acomiadar-se; convidar; acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; expressar condol; felicitar; interessar-se per algú o alguna cosa; lamentar; demanar disculpes.
- Descripció de qualitats físiques i valoratives de persones, objectes, llocs i activitats.
- Narració d'esdeveniments passats, descripció de situacions presents, i expressió de successos futurs.
- Petició i oferiment d'informació, indicacions, advertiments i avisos.
- Formulació de consells, suggeriments i oferiments.
- Expressió de l'opinió, el coneixement i el desconeixement, l'acord i el desacord, el dubte i la hipòtesi.

- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la promesa, l'ordre, el permís i la prohibició.
- Expressió del gust i la preferència, l'interès i el desinterès, la sorpresa, l'admiració, l'alegria o la felicitat, la satisfacció, l'estima o la simpatia, l'aprovació i la desaprovació, la decepció, el disgust, el dolor, el dubte, l'esperança, la por, i la tristesa.

Adecuació

- Registre: principals diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques.
- Marcadors conversacionals per a expressar-se en un registre familiar (*tu m'étonnes/ tu parles/ à plus*) o standard formal (*en fait/ bref/ à propos...*).
- Marcadors per als intercanvis conversacionals més usuals: oferir - acceptar / demanar - concedir / rebutjar ...
- Marcadors de la correspondència formal i informal (*dans l'attente de votre réponse; Je t'embrasse.*).

Coherència i cohesió

- Marcadors per a contextualitzar en l'espai i en el temps (*de nos jours, il y a, à 300 mètres...*).
  - Marcadors per a emfatitzar un element del discurs (*c'est... qui, c'est... que*).
  - Connectors per a introduir els paràgrafs i unir les oracions.
  - Organització del text en paràgrafs. Puntuació i format. Tipologia textual.
  - Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
  - Ús dels pronoms per a la coherència del text.
  - Adequació i concordança dels temps propis del nivell en els textos narratius i dialògics.
  - Connectors discursius freqüents de les relacions lògiques:
    - Causa: *en raison de, puisque, vu que...*
    - Comparació: *de plus en plus, comme si...*
    - Condició i hipotesi: *à condition / que, au cas où...*
    - Conseqüència: *par conséquent, c'est pourquoi...*
- Conseqüència
i intensitat : *tellement ...que*
- Finalitat: *pour que, afin que...*
  - Oposició i concessió: *cependant, pourtant...*
  - Temps: *depuis que, pendant que, lorsque...*

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

Revisió i ampliació del vocabulari usual de les situacions y temes següents:

- identificació personal
- habitatge, llar i entorn
- activitats de la vida diària
- família i amics
- relacions humanes i socials
- treball i ocupacions
- educació i estudi
- llengua i comunicació
- temps lliure i oci
- viatges i vacances
- salut i cures físiques
- compres i activitats comercials
- alimentació i restauració

Vocabulari usual de les situacions i temes següents:

- transport, béns i serveis.
  - clima i entorn natural, ecologia.
  - tecnologies de la informació i la comunicació.
  - vocabulari relacionat amb els sentiments.
-
- Expressions idiomàtiques d'ús molt freqüent (*avoir un coup de foudre ...*).
  - Expressions freqüents en contextos formals i informals.
  - Expressions lexicalitzades d'ús freqüent (*manger bio, j'en ai marre*).

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Sinònims i paraules de significat pròxim (*mettre, poser, déposer, laisser...*).
- Antònims i paraules de significat oposat (*ancien-moderne / départ-arrivée*)
- Hiperònims d'ús freqüent (*bateau, barque, paquebot, péniche...*).
- Falsos amics (*marcher, quitter...*).

Formació de paraules

- Formació de paraules per derivació i valor dels afixos més freqüents (*ir-*, *dé-*, *-isme...*).
- Sigles i acrònims d'ús freqüent (*OGM, SDF, PACS...*).
- Neologismes i préstecs (*courriel, liseuse...*).
- Introducció a la nominalització.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Entonació dels diferents tipus d'oració.
- Insistència en els fonemes que presenten major dificultat (*poisson- poison; aimer- aime; pur-pire-pour*).
- Accent prosòdic, gràfic i emfàtic.
- Enllaç (*liaison*) obligatori, prohibit i opcional.
- Pronunciació d'algunes consonants finals (*but, plus, sec*).
- Revisió i ampliació dels continguts introduïts en 1B1

Ortografia

- Correspondència entre fonema i grafia.
- Signes de puntuació: accents, ce trencada, apòstrof, dièresi i guió (*tréma i trait d'union*). Repàs i ampliació.
- Accent gràfic en paraules d'ús freqüent.
- Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*sud / sûr...*).
- Transcripció de fonemes que presenten major dificultat ([e]...).
- Correcta ortografia del vocabulari treballat.
- Dièresi (*maïs, Loïc*).
- Homòfons freqüents (*sang, sans, cent...*).
- Revisió i ampliació dels continguts introduïts en 1B1

NIVELL 1r INTERMEDI B2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Casos particulars de concordança: amb enumeracions (*elle et moi ferons ce travail*) i amb noms col·lectius (*la plupart des gens l'aime/l'aiment*).
- Ordre dels elements en cada tipus d'oració i en estil indirecte.

- Oracions negatives: consolidació de les estructures. Omissió de ne en una oració sense verb (*Pas moi!*).
- La interrogació amb un infinitiu (*Où dormir?*).
- Oracions exhortatives: amb els pronoms complement i amb infinitiu.
- Oracions impersonals:
- Verbs que s'utilitzen amb la conjunció *que* (*il se peut que...*).
- Oracions en estil indirecte amb verb introductor i en present i en passat.
- Oracions subordinades: consolidació de les estructures treballades. Alternança dels diferents temps verbals. Diferència d'ús de l'indicatiu i del subjuntiu. Construccions amb verbs seguits de preposicions (*Je m'attends à ce qu'elle se fâche.*).

Nom

- Classificació dels noms: comuns, propis, col·lectius, comptables i incomptables...
- Consolidació de la concordança de gènere i nombre.
- Nominalització. Formació de substantius a partir d'adjectius o de verbs.

Article

- Casos d'absència o presència d'article després de preposició (*arrêt de bus, arrêt du bus n° 2*).
- Article *de* en frases negatives, darrere d'expressions de quantitat i davant d'adjectius en plural. Excepcions usuals (*Je n'ai vu que des adolescents, ce ne sont pas des amis*).
- Possessius: usos particulars. Expressió de l'hàbit (*Elle achète son journal.*), de processos (*Salez vos légumes.*) i de l'afecte (*ma chère*).
- Repàs i ampliació de l'ús d'indefinites: *autre(s), tel(le)s, divers, différent*. Diferència entre *des, quelques* i *certains*.

Adjectiu

- Concordança en gènere i nombre (ampliació):
  - Casos particulars (*des coussins roses / des coussins rose pâle / des coussins saumon*).
  - Concordança amb substantius col·lectius (*la noblesse était privilégiée / une grande partie de citoyens se rebellait*).
- Posició de l'adjectiu: canvis de significat i valor afectiu segons la posició (*une brave femme / une femme brave*).
- Modificació de l'adjectiu mitjançant prefixos i sufixos (*archi-, sud-, -ible...*).

Pronom

- Pronoms personals: ús i omissió. Consolidació.
- Pronoms demostratius (consolidació):
- Ús en expressions (*ceci dit / ça alors!*).
- Pronoms possessius: ampliació. Ús en expressions.

- Ús amb verbs pronominals (*il s'y prépare*). Posició amb un verb en imperatiu.
- Pronoms relatius:
- Simples (consolidació). Usos específics (*il prend 5 viennoiseries, dont 2 croissants*).

- Doble pronominalització: repàs i ampliació.
- Pronoms d'objecte directe (COD) i indirecte (COI), *y, en*: repàs i ampliació.

Verb

- Consolidació dels temps estudiats:
  - Indicatiu: present, futur simple, imperfecte, plusquamperfet.
  - Subjuntiu present.
  - Condicional simple.
- Reconeixement del pretèrit perfecte simple (*passé simple*).
- Veu passiva: consolidació.
- Estil indirecte: repàs i ampliació. Concordança amb el verb introductor en present i en passat. Ús del condicional simple, condicional compost i de l'infinitiu per a transmetre ordres i consells. Concordança de temps i maneres.
- Forma negativa (*Je te demande de ne pas crier.*). Ús en l'estil indirecte.
- *Gérondif* per a expressar simultaneïtat (*Il bricole en chantant.*) i causa (*elle a pris froid en sortant sans veste.*).

Adverbi

- Posició de l'adverbi en l'oració en els temps simples i compostos. Consolidació.
- Adverbis interrogatius i exclamatius. Diferència *comme / comment* (*Je sais comment faire; Comme il est cultivé!*).
- Adverbis i locucions adverbials de manera (*volontiers...*).
- Adverbis i locucions adverbials d'afirmació o de negació (*certes, soit, toujours pas, pas toujours...*).
- Adverbis i locucions adverbials de probabilitat (*apparemment, sans doute*).
- Adverbis i locucions adverbials de lloc (*ci-contre, nulle part...*).
- Correspondència de l'adverbi amb les preposicions corresponents (*dehors, hors de...*).
- Modificació de l'adverbi (*probablement pas, tout près...*). Repàs i ampliació.
- Correlació de les expressions de temps en l'estil indirecte (*hier > la veille / aujourd'hui > ce jour-là*).

Preposició

- Preposicions: consolidació i usos específics. Ús en expressions
- Locucions preposicionals de lloc (*en avant, à l'avant, par devant...*), de manera (*à force de, à l'aide de...*) i d'ús freqüent (*à*)

l'égard de, en dépit de ...).

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 1r intermedi B2

(vegeu també en continguts funcionals):

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, vista d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la

promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Adecuació

- Registre: diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques en diferents contextos. Repàs i ampliació:
  - Fórmules de la correspondència formal i informal, de les exposicions i de les reunions (*suite à votre courriel / Je vous remercie de votre écoute. / Il faudra définir les enjeux...*).
  - Fórmules per a debatre i argumentar (*Je voudrais remettre en question... / Notre débat touche à sa fi. / Laissez-moi illustrer ces propos.*).
  - Fórmules de la conversa formal i informal (torns de paraula, entonació...): *Puis- je prendre la parole? / Tiens! Justement,...*).
  - Interrogació formal i informal.
- Marcadors orals i escrits segons el text i el registre:
  - Per a intercanvis usuals: oferir-acceptar / refusar, fer un compliment / agrair / llevar importància, cooperar, reaccionar, implicar, assentir, dissentir, agrair, prendre la paraula, explicar, demanar ajuda, confirmar.

Coherència i cohesió

- Organització dels textos orals i escrits:

- Tipus de text: característiques principals.
- Cohesió dels paràgrafs. Marcadors d'inici, desenvolupament i fi segons la tipologia textual.
- Mecanismes per a marcar la coherència i la cohesió. Relacions lògiques i temporals en el discurs. Progressió i repetició.
- Registre com a mecanisme de cohesió i coherència.
- Ús dels elements deíctics de referència (pronoms, demostratius, adverbis, lèxic...). Anàfora i catàfora. Transformació dels deíctics segons la situació (*ici, là, là-bas...*).
- El·lipsi de la informació coneguda (*appelle, au cas où...*).
- Expressió de l'èmfasi amb diversos propòsits i recursos lingüístics. Consolidació.
- Adequació i concordança dels temps propis del nivell. Relacions temporals d'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat.
- Relacions lògiques en el discurs:
  - Causa: connectors discursius (*sous prétexte de / de crainte de...*) i altres recursos lèxics (*déclencher*) i gramaticals (*déçu, il a abandonné*).
  - Conseqüència: connectors discursius (*c'est pour cela/ de sorte que...*) i altres recursos lèxics (*entraîner*) i gramaticals (*L'artiste a abandonné, décevant ainsi son public.*).
  - Temps: connectors discursius (*dès que, tandis que...*) i altres recursos lèxics (*les années passant*) i gramaticals (*Je l'ai vu en attendant le train.*).

3.LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Vocabulari ampli i variat de les situacions i dels temes tractats.
- Lèxic oral comú, i més especialitzat dins les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional, relatiu a la descripció de persones i objectes; temps i espai; estats, esdeveniments i esdeveniments; activitats, procediments i processos; relacions personals, socials, acadèmiques i professionals; educació i estudi; treball i emprenedoria; béns i serveis; llengua i comunicació intercultural; ciència i tecnologia; història i cultura.
- Expressions idiomàtiques freqüents.
- Eufemismes freqüents (*un demandeur d'emploi*).
- Expressions lexicalitzades freqüents.

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Sinonímia. Paraules de significat pròxim (*chemin / sentier, murmurer / chuchoter*) o amb matisos (*peur / crainte / appréhension / frayeur / inquiétude...*).
- Antonímia. Antònims parcials (*juste ≠ injuste / faux / inexact*) i absoluts (*un pain blanc ≠ un pain complet, un vin blanc ≠ un vin rouge*).
- Hiponímia. Hipònims i hiperònims freqüents (*rose > fleur / flore, insecte > araignée / mouche*).
- Metonímia: expressions freqüents (*boire un verre*).
- Respostes cooperatives: expressions freqüents (*-On y va? -On y va!*).

Formació de paraules

- Formació de paraules per composició (*un essuie-glace, ...*).
- Derivació a partir de sufixos, prefixos i les seues variants ortogràfiques (*irresponsable, illégal, incoherent, immangeable...*).
- Neologismes i préstecs (*un portail, flasher...*).
- Onomatopeies freqüents (*plouf!, glouglou!...*).
- Interjeccions freqüents (*beurk!, bof!*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació del reconeixement i de la producció dels fonemes vocàlics i consonàntics. Insistència en els fonemes que presenten major dificultat.
- Paraules d'origen estranger (*job, buzz, coach, bluffer*).
- Pronunciació de les sigles i acrònims.
- Pronunciació de consonants finals. Repàs i ampliació.
- Pronunciació de vocals. Repàs i ampliació.
- Accent prosòdic, gràfic i emfàtic. Repàs i ampliació.
- Entonació per a expressar emocions i intencions.
Correspondència entre els grups fònics i la puntuació (*Il a dit oui! / Il a dit oui? / Il a dit oui.*).

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia de les formes gramaticals i del vocabulari corresponent al nivell.
- Signes de puntuació: repàs i ampliació. Usos específics dels signes de puntuació amb diverses intencions comunicatives (explicar, preguntar...) (*Elle a compris qu'elle se trompait; alors, elle s'est corrigée.*).
- Accent ortogràfic com a marca de diferenciació lingüística (*du / dû, mur / mûr*).

NIVELL 2n INTERMEDI B2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Absència de pronom subjecte en les enumeracions, en frases fetes i en l'estil indirecte (*dînerons tard; peu importe*).
- Oracions exclamatives: ordre i usos específics (*J'ai eu une de ces peurs! Qu'est-ce que j'ai eu peur ! Que j'ai eu peur ! Ce que j'ai eu peur !*). *Si + adjectiu (Je suis si contente!)*.
- Oracions interrogatives:
- La interrogació en algunes expressions (*Qu'est-ce que c'est que ça?*).
- La interrogació en el registre culte (*Qu'est-ce que l'amour ?*)
- La interrogació amb un grup nominal subjecte (*Les enfants sont-ils arrivés?*).
- Oracions desideratives amb *si* i *pourvu*.
- Verbs ocasionalment impersonals.
- Doble construcció de les oracions (*Il se passe des évènements marquants. / Des évènements marquants se passent.*).
- Oracions de relatiu: reforç i ampliació.
- Ús del *ne explétif* d'ús facultatiu/emfàtic en les subordinades (*je crains qu'il ne s'absente*).

Nom

- Gènere:
  - Femenins irregulars (*déesse, jument*).
  - Homònims amb canvi de gènere (*tour, critique*).
  - Article com a marca de gènere (*le/la libraire, un/une artiste*).
  - Substantius d'un sol gènere (*le médecin, la victime*).

- Progressiva feminització de les professions.
- Nombre:
  - Plurals irregulars (*ciel/cieux, monsieur/messieurs*).
  - Substantius únicament en singular (*l'Ouest, la fraternité*).
  - Substantius únicament en plural (*les funérailles*) o usualment en plural (*gens, frais*).
  - Plural dels noms compostos.

Article

- Presència o absència de l'article:
  - En expressions i frases fetes (*avoir la trouille, avoir peur*).
  - En anuncis i titulars (*maison à louer, pluies torrentielles*).
  - En dates i festivitats (*le 14 juillet, la Saint-Valentin, la Toussaint*).
  - Amb valor possessiu (*Elle parle la main dans la bouche*).
- Demonstratius: partícules *-ci* i *-là*. Revisió. Demonstratius amb valor emfàtic (*Ce dont je rêve, c'est d'habiter là-bas*).
- Numerals ordinals i cardinals: ampliació dels continguts. Quantitats aproximades (*20 euros et quelques, au grand maximum deux heures...*), amb numerals (*en deux, trois mouvements*). Altres expressions de quantitat (*hebdomadaire, le triple, centenaire*).

Adjectiu

- Ús de l'adjectiu amb preposicions (*fort en maths / difficile à comprendre*) i modificació amb adverbis (*drôlement sympa*).
- Ús en expressions idiomàtiques (*rire jaune, rusé comme un renard*).

Pronom

- Ús per a emfatitzar (*Ça se complique, cette histoire!*).
- Diferència d'ús entre *ce, ça, ceci* i *cela*.
- Ús amb relatius i preposicions (*celui d'à côté / ceux dont je rêve*).
- Pronoms indefinits: repàs i ampliació (*quelques-uns, certains, n'importe qui / quoi / où / lequel*). Usos més específics (*quelque chose de bien / quelqu'un d'intéressant*).
- Revisió pronoms relatius simples (*qui, que, où, dont*).
- Compostos: repàs i ampliació. Ús amb preposicions i amb locucions (*derrière lequel / envers qui...*).

Verb

- Revisió del present de l'indicatiu i del subjuntiu present
- Futur anterior: formes i ús. Contrast amb el futur simple.
- Pretèrit perfecte compost (*passé composé*): reforç i ampliació. Elecció de l'auxiliar segons la sintaxi i la semàntica (*je suis*

- retourné à Bruges / j'ai retourné ma feuille).
- Concordança en els casos de verbs pronominals (elles se sont regardées / elles se sont parlé).
  - Condicional compost: formes i ús en oracions condicionals amb la conjunció *si*. Combinació amb el plusquamperfet.
  - Imperatiu amb pronoms dobles. Usos amb la conjunció *que* (*Viens que je te parle*) i en expressions freqüents (*Voyons! / Tiens!*)
  - Pretèrit perfecte de subjuntiu (*subjonctif passé*): formació i usos. Contrast amb el present de subjuntiu. Ús del subjuntiu en oracions subordinades de relatiu (*Un pompier qui sache grimper aux arbres.*).
  - Participi (*participe passé*): consolidació de les formes irregulars. Concordança i absència de concordança. Ús en oracions de participi (*Arrivé à destination, je t'appellerai.*). Ús com a adjectiu (*elle est émue*).
  - Infinitiu simple (*On m'a dit de le faire.*) i compost (*après avoir dîné*). Infinitius com a subjecte (*Le voir en concert me rendrait heureux*) i ús en l'estil indirecte. Infinitius en expressions (*à lire absolument / à ne pas rater*).

Adverbi

- Formació dels adverbis amb el sufix *-ment*. Casos generals i particulars. Consolidació.
- Adverbis i locucions adverbials de quantitat i intensitat (*d'avantage, quasiment...*). Diferència d'ús entre *tant, autant, tellement, si, aussi*.
- Adverbis i locucions adverbials de temps i de freqüència (*désormais, auparavant, jadis...*).
- Locucions adverbials de progressió (*d'autant plus que, de mieux en mieux, de mal en pis...*).

Preposició

- Verbs que regeixen preposició: ampliació.
- Canvis de significat segons la preposició (*rêver de / rêver à*)..
- Insistència en els usos que generen dificultat (*pour / par, envers / vers...*).
- Repetició o omissió de la preposició (*il téléphone à Hugo et à Victor / il bavarde avec M. Dupont et sa femme*).

3. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell 2n intermedi B2

(vegeu també en continguts funcionals):

- Inici, gestió i terme de relacions socials: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; insultar; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; accedir; refusar; saludar; acusar; defensar; exculpar; lamentar; retreure.
- Descripció i valoració de qualitats físiques i abstractes de persones, objectes, llocs, esdeveniments, activitats, procediments, processos i productes.
- Narració d'esdeveniments passats puntuals i habituals, vista d'estats i situacions presents, i expressió de successos futurs i de prediccions a curt, mitjà i llarg termini.
- Intercanvi d'informació, indicacions, opinions, creences i punts de vista, consells, advertències i avisos.
- Expressió de la curiositat, el coneixement, la certesa, la confirmació, el dubte, la conjectura, l'escepticisme i la incredulitat: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord amb diferents graus de fermesa; expressar desconeixement; expressar dubte; expressar escepticisme; expressar una opinió; identificar i identificar-se; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.
- Expressió de la necessitat, el desig, la intenció, la voluntat, la decisió, la promesa, l'ordre, l'autorització i la prohibició, l'exempció i l'objecció: aconsellar; advertir; alertar; amenaçar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; prometre; reclamar;

recomanar; recordar alguna cosa a algú; sol·licitar; suggerir; suplicar, retractar-se.

- Expressió de l'interès, l'aprovació, l'estima, l'elogi, l'admiració, la preferència, la satisfacció, l'esperança, la confiança, la sorpresa, i els seus contraris.

- Formulació de suggeriments, condicions i hipòtesis.

Adequació

- Registre: diferències lèxiques, gramaticals i fonètiques en diferents contextos. Repàs i ampliació:
  - Diferències entre els registres formal, estàndard, informal i les seues variants (popular, argot): *un véhicule, une voiture, une caisse, une turvoi...*
  - Fórmules del discurs formal en l'àmbit professional.
  - Fórmules de tractament freqüents (*Maître Duteuil*).
  - Expressions de cortesia mitjançant temps verbals per a matisar / atenuar (*Pourrais-je...*) i fórmules socials (*Auriez-vous l'obligeance de...*).
- Marcadors orals i escrits segons el text i el registre:
  - Per a saludar i acomiadar-se (*Soyez les bienvenus / coucou! / bien à vous / à tout!*).

Coherència i cohesió

- Organització dels textos orals i escrits:
  - Frase i paràgraf com a unitats de significat.
  - Organització dels paràgrafs i articulació de les frases dins dels paràgrafs.
  - Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Puntuació i paràgrafs com a mecanisme de cohesió i coherència.
- Marcadors de cohesió i de coherència en el discurs oral: entonació i pauses.
- Relacions lògiques en el discurs:
  - Condició i hipòtesi: connectors discursius (*pourvu que / faute de...*) i altres recursos lèxics i gramaticals (*Sans effort, la teua n'í arriveras pas.*).
  - Finalitat: connectors discursius (*dans le but de, en vue de...*) i altres recursos lèxics (*résultat*) i gramaticals (*J'ai organisé cette soirée, histoire de nous retrouver.*).

- Oposició i concessió: connectors discursius (*en revanche, alors que...*) i altres recursos lèxics (*C'est le contraire.*) i gramaticals (*Même si j'étais petite, je m'en souviens.*).

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Diferències lèxiques de registre: llenguatge formal, informal, col·loquialismes, tecnicismes.
- Expressions freqüents del francès col·loquial.
- Introducció als regionalismes freqüents de la francofonia.

Significat

- Falsos amics i interferències lèxiques freqüents.
- Polisèmia i doble sentit en paraules d'ús freqüent (*une opération, une pompe...*).
- Homonímia. Homògrafs (*critique*) i homòfons d'ús freqüent. (*amende / amande, coup / cou / coût*). Paraules amb diferent significat segons el gènere (*la physique / le physique*).
- Metàfores i expressions amb significat figurat.
- Paraules pròximes formalment que poden suposar dificultat (*porter, emporter, apporter*).
- Canvis de significat dels verbs segons la preposició, el complement i la forma (pronominal, no pronominal).
- Expressions amb significat implícit per a marcar la ironia (*Eh bien, bravo!*), el sarcasme (*C'est intelligent, ça!*), l'escepticisme (*Pas vrai!*), la complicitat (*Pas mal!*)

Formació de paraules

- Sigles i acrònims freqüents. Derivació a partir de sigles (*bédéphile*).
- Apòcopes freqüents (*la Sécu, l'hosto...*).
- Diminutius i augmentatius (*surmenage, richissime, sautiller, boulette...*).
- Famílies de paraules (*lait, laitier, laitage...*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Pronunciació de la h aspirada (*le hand-ball, un héros*) i muda (*l'Hexagone*).
- Relaxació articulatòria en el francès col·loquial: reconeixement de

les principals formes.

- Enllaç (*liaison*) obligatori, prohibit i opcional. Consolidació. Enllaç opcional i la seua relació amb el registre (*pas encore / pas↵encore*).
- Introducció als principals trets fònics de la francofonia.

Ortografia

- Insistència en la representació gràfica de fonemes que ofereixen major dificultat.
- Abreviatures i sigles: ortografia i pronunciació (*FLE, qqn...*).
- Homòfons freqüents. Repàs i ampliació.
- Reforma ortogràfica de 1990: coexistència de les antigues regles i les actuals.

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant l'any escolar, tant en els nivells 1r intermedi B2 com en 2n intermedi B2, cada professor que impartisca aquests nivells, aplicarà la distribució temporal que trobe més adient, tenint en compte els diferents manuals i materials complementaris utilitzats en l'aula.

NIVELL AVANÇAT C1

1. GRAMÀTICA

Oració

- Morfologia de les oracions.
- Inversió del verb en l'oració mitjançant:
  - Adverbi (*encore faut-il le lui dire*).
  - Complement circumstancial de lloc (*dans cette vallée résidait un peuple barbare*).
  - Recursos dialògics (*"Reste" a-t-il supplié*).
- Oracions exclamatives:
  - Modificació de la morfologia de l'oració amb *comme* i *que* (*Comme tu es malin! / Que de problèmes!*).
  - Construccions específiques de l'oració exclamativa amb infinitiu (*Dire que je le croyais!*), amb subjuntiu (*Vive les mariés!*) i amb *si* (*Si tu savais!*).
  - Interjeccions: tipus. Onomatopeies (*Atchoum! Pouet pouet.*),

noms i pronoms (*Flûte! / Quoi!*), adjectius i verbs (*Mince! Allons!*).

- Oracions negatives: consolidació. Oracions seminegatives (*Je n'avais jamais rien vu d'aussi merveilleux!*).
- Oracions interrogatives. Morfologia de l'oració segons el registre. Inversió en la interrogació parcial i directa. Preguntes retòriques (*Tu n'aurais pas pris mon livre par hasard?*).
- Oracions exhortatives: repàs i ampliació. Ús d'expressions de cortesia per a atenuar (*Veillez éteindre vos portables.*). Ús d'interjeccions per a emfatitzar (*Allez! Dépêche-toi!*)
- Oracions d'estil indirecte: repàs i ampliació. Verbs introductoris: temps verbals i matisos semàntics (*marmonner / chuchoter*). Marcadors de subjectivitat (*il a dit qu'il en était capable, mais bon...*). Marcadors de registre (*il m'a balancé une excuse*). Estil indirecte lliure. Oracions de relatiu: consolidació.
- Oracions subordinades: consolidació de les estructures. Alternança dels diferents temps verbals i maneres.
- Repàs del *ne expletif* en les subordinades.

Nom

- Gènere:
  - Epícenos (*un / une choriste*).
  - Evolució del gènere de les professions (*une magistrate*). Anteposició o posposició de *femme* o *homme* al substantiu (*une femme ingénieur / un homme sage-femme*).
  - Homònims segons el gènere (*un vase / une vase*).
  - Femenins irregulars: repàs i ampliació.
- Nombre:
  - Formes abreujades en plural (*Saint: St > Sts*).
  - Plural dels noms compostos (*des taille-crayons / des passe-partout*).
- Nominalització. Formació de substantius:
  - A partir d'adjectiu (*une fourberie / une finesse*).
  - A partir de verb (*une grillade*).
  - A partir de sigla (*un SMICard*).
- Substantius ocasionals (*je ne comprends pas vos R / vos quatre*).

Article

- Articles: ampliació i consolidació.
- Absència d'article en:
  - Aposicions (*Monsieur Macron, président de...*).
  - Enumeracions.

- Expressions idiomàtiques (*par monts et par vaux...*).
- Complement agent introduït per la preposició *de* en la veu passiva (*orné de ...*).

Adjectiu

- Tipus d'adjectius i formes: ampliació i consolidació.
- Casos particulars de concordança (*une grand-mère / des nouveaux-nés*).
- Concordança amb préstecs (*une chanson pop / une femme snob*).
- Concordança amb adjectius compostos.
- Posició de l'adjectiu. Factors formals, semàntics i expressius.
- Ordre dels adjectius epítets i concordança.
- Formació de l'adjectiu amb prefixos i sufixos. Valor pejoratiu (*lourdaud*).
- Grau de l'adjectiu. Superlatius, prefixos i sufixos. Repàs i ampliació.
- Numerals per a marcar periodicitat (*semestriel*).
- Adjectiu verbal: formes i ús. Principals diferències entre el gerundi i el participi present.
- Expressions idiomàtiques (*facile comme bonjour / rusé comme un renard*).

Pronom

- Repàs i consolidació dels pronoms personals i complement.
- Pronoms demostratius:
  - Amb valor pejoratiu (*C'est ça, ton idée?*).
  - En expressions (*Et avec ça ? / sur ce...*).
  - Pronom *ça* en francès col·loquial (*ça caille*).
  - Amb participi present o passat (*ceux ayant droit*).
- Pronoms adverbials (*y/en*) en expressions idiomàtiques (*en faire tout un fromage*).
- El·lipsi del pronom subjecte *il* en el francès col·loquial (*y a de l'ambiance*).
- Pronoms relatius. Repàs i ampliació dels pronoms relatius simples i compostos:
  - Pronom *quoi* precedit de preposició (*avec quoi*).
  - Pronom relatiu compost amb altres preposicions (*ce sur quoi, ce vers quoi*).
  - Expressions fixes sense antecedent (*Qui sait!*).

Verb

- Consolidació dels temps estudiats.
- Maneres i temps verbals per a descriure, narrar i situar en el

temps. Repàs i ampliació.

- Correlació de les maneres i dels temps.
- Elecció de la manera segons el connector de la subordinada.
- Indicatiu: usos i formes. Repàs i ampliació. Ús de l'indicatiu després d'expressions de temps, de causa, de conseqüència, d'oposició i amb verbs d'opinió (*elle a ri dès qu'elle m'a vu / il s'appliquait à cette tâche tandis que, de son côté, elle la bâclait*).
- Pretèrit perfecte simple: formes i usos. Repàs i ampliació. Valor del pretèrit perfecte simple en la narració, en els textos històrics i biogràfics.
- Pretèrit anterior: formes i ús. Introducció (*Quand l'enfant eut mangé, il alla retrouver ses amis*).
- Condicional: usos i formes. Repàs i ampliació. Ús del condicional en fórmules de cortesia, de suggeriment, de desig i després de locucions

(*quand bien même je le voudrais, je ne pourrais pas réunir cette somme*). Construcció de condició i hipòtesi amb si. Correlació de temps verbals segons les relacions temporals.

- Subjuntiu: usos i formes. Repàs i ampliació. Ús del subjuntiu per a expressar el desig amb matisos, els sentiments (*je suis outrée qu'il m'ait répondu sud ce ton*), el dubte i la possibilitat (*nous doutons qu'ils aient considéré cette alternative*).
- Ús del subjuntiu després d'expressions de causa, de conseqüència, de finalitat, de concessió, de condició, de temps i oposició (*bien qu'il le veuille, il ne pourra jamais i arriver*).
- Subjuntiu present i passat. Ús després de verbs, locucions conjuntives i subordinades. Repàs i ampliació.
- Subjuntiu imperfecte: reconeixement i introducció.
- Verbs semànticament pròxims amb ocupació diferenciada en indicatiu o subjuntiu (*espérer / souhaiter, il paraît que... / il semble que...*).
- Participi present: formes i usos. Repàs i ampliació. Participi passat: formes i usos. Consolidació. Concordança en els temps compostos. Concordança en el cas dels verbs pronominals (*elles se sont parlé / elles se sont regardées*).
- Gerundi: formes i usos. Valors del gerundi: (*ayant parlé*).
- Veu activa, passiva i passiva reflexa. Verbs amb sentit passiu seguits d'infinitiu: *se faire, se laisser, s'entendre, se voir...* (*il s'est vu décerner plusieurs prix*).

Adverbi

- Consolidació d'adverbis i locucions adverbials de:
  - Temps: *dorénavant, naguère. Jamais* sense valor negatiu (*Si jamais vous revenez,...*).
  - Manera (*carrément, exprès, incognito*).
  - Afirmació (*soit*), negació.
  - Lloc (*ci-contre, ailleurs*).
  - Progressió, probabilitat, quantitat i intensitat.
- Anteposició o postposició de l'adverbi a altres elements (*la roue arrière / les politiciens même s'en étonnaient / tout contre le mur...*).
- Adverbi *ne* emprat amb els verbs *pouvoir, cesser de, oser, savoir* seguits d'infinitiu (*il ne cesse de parler*).
- Indefinit *quelque* emprat com a adverbi en el sentit d'environ (*quelque 30 invités*).
- Grups adverbials lexicalitzats (*soi disant / en catimini*).
- Préstecs (*un chouïa / de visu / in extremis / a fortiori...*).

Preposició

- Preposicions i locucions prepositives. Repàs i ampliació.
- Polisèmia d'algunes preposicions (*danser avec grâce* –manera– / *danser avec des chaussons* –mitjà– / *danser avec sa fille* –acompanyament).
- Sinonímia d'algunes preposicions (*voyager en voiture / à cheval...*).
- Monosemia d'algunes preposicions (*chez / avant / malgré...*).
- El·lipsi de la preposició en l'oral (*parler chiffons, voter écolo*).

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell C1 (vegeu també en continguts funcionals):

-Realització de les funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió de el coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord;

expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissoris, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàctics i solidaris, que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, mal, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, por, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Adequació

- Tipologia textual: principals característiques. Repàs i ampliació.
- Estils d'escriptura: reconeixement, interpretació i ús. Estils narratiu, descriptiu, burlesc, líric...

- Figures d'estil:
  - Eufemismes.
  - Metàfores
  - Hipèrboles.
  - El·lipsi.
  - Antífrasis.
- Ús de cites en el discurs formal.
- Elements implícits i explícits de caracterització del discurs: l'humor i els sobreentesos (*J'en ai une bonne à vous raconter! / J'étais plié(e) de rire / trop drôle!*).
- Registres de llengua. Diferències gramaticals, sintàctiques i semàntiques.
- Fórmules de caracterització del to del text (cinisme, humor, ironia, exasperació...).

Coherència i cohesió

- Expressió de l'anterioritat, simultaneïtat i posterioritat. Correspondència de temps, expressions i preposicions.
- Fórmules de reforç i d'atenuació. Grau d'apreciació.
- Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Principals estructures per al desenvolupament d'una argumentació lògica i coherent:
  - Fórmules per a posicionar-se en un debat.
  - Fórmules per a destacar i emfatitzar (*il est indéniable que.../ vous n'ignorez pas que...*).
  - Fórmules per a matisar (*certes, j'aurais dû vous en parler, mais vigila ne vous donne pas le droit d'agir de la sorte*).
  - Fórmules per a debatre i argumentar (*on constate à l'évidence une recrudescence de ces procédés*).
  - Expressions de reformulació (*autrement dit / en un mot / en d'autres termes...*).
- El·lipsi en les oracions i en les frases fetes. Consolidació (*Combien cette montre? / loin des yeux, loin du cœur / mieux vaut deux fois qu'une*).
- Ús del pleonasma per a emfatitzar.
- Adverbis del discurs per a expressar l'apreciació (*forcément, à coup sûr*), per a posicionar-se (*justement, sincèrement*) i per a articular el discurs de manera lògica i cronològica.
- Connectors discursius de les relacions lògiques:
  - Causa: connectors discursius (*d'autant (plus) que / considérant que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

- Conseqüència: connectors discursius (*à tel point que / au point que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
- Condició i hipòtesi: connectors discursius (*dès lors que / pour peu que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
- Finalitat: connectors discursius (*de crainte que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
- Oposició i concessió: connectors discursius (*encore que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
- Temps: connectors discursius (*aussi longtemps que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Utilització correcta, i adequada a l'context, d'una rica gamma lèxica escrita d'ús general, i més especialitzat dins les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot.
- Camps lèxics amplis i variats.
- Sinonímia: matisos despectius i apreciatius.
- Neologismes i préstecs. Valors (argot, argot, estil...).
- Jocs de paraules: principals característiques.
- Eufemismes.
- Terminologia especialitzada i tecnicismes. Introducció.
- Regionalismes freqüents de la francofonia. Repàs i ampliació.
- Onomatopeies.
- Expressions idiomàtiques

Significat

- Camps lèxics i semàntics dels temes treballats.
- Consolidació de les relacions lèxiques:
  - Sinonímia.
  - Homonímia.
  - Monosèmia.
  - Polisèmia.
  - Antonímia.
  - Hiponímia.
  - Metonímia.
- Precisió lèxica.
  - Suffixos i prefixos. Principals significats en substantius:
  - Acció (*une guérison*).

- Agent (*un éditeur*).
- Instrument (*une mangeoire / un poignard*).
- Lloc (*une buanderie*).
- Estat / qualitat (*la paresse / la franchise*).
- Precisió i particularitat (*une figurine*).
- Modificació (*un monticule*).
- Menyspreu (*une blondasse*).

Verbs que canvien de significat segons la manera (*j'admets que je me suis trompé*= je reconnais / *j'admets qu'il ait une opinion contraire*= j'accepte/ je tolère).

- Canvis de significat en el francès actual (*c'est trop bien!*).

Formació de paraules

Formació de paraules per derivació i composició: repàs i ampliació.

- Famílies de paraules: ampliació.
- Sigles i acrònims. Derivació a partir de sigles (*RMiste*). Repàs i ampliació.
- Apòcopes: repàs i consolidació.
- Neologismes i préstecs: repàs i consolidació.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Pronunciació de la h muda i de la h aspirada. Repàs i ampliació. Enllaços fònics.
- Pronunciació de la h a l'interior de les paraules (*trahir*). Pronunciació de la e muda a l'interior de les paraules (*dévouement*).
- Reconeixement del registre a través de la pronunciació.
- Distinció entre to, entonació i accent:
  - To per a expressar pensaments i sentiments.
  - Entonació per a donar intensitat al discurs i per a la coherència gramatical.
  - Accent per a pronunciar.
- Reconeixement de l'humor i de la ironia mitjançant la pronunciació, l'entonació i l'accent.
- Varietats regionals i francòfones: reconeixement i observació de les variants fonètiques.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia gramatical i lèxica corresponent al nivell.
- Insistència en la representació gràfica de fonemes que presenten

major dificultat.

- Signes de puntuació: repàs i ampliació.
- Dobles consonants: principals regles.
- Ortografia diferenciada dels adjectius verbals i del participi present.

* Tots aquests continguts es començaran a treballar en 1r de C1 i s'aprofundiran i reforçaran en 2n de C1.

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant l'any escolar, tant en 1r de C1 com en 2n de C1, cada professor que imparteix aquests nivells, s'aplicarà la distribució temporal que consideri més oportuna, tenint en compte els diferents manuals i materials complementaris utilitzats a l'aula.

NIVELL AVANÇAT C2

1. GRAMÀTICA

Oració

- Morfologia de les oracions enunciatives i concessives.
- Inversió del verb en el francès literari i amb subjuntiu imperfecte (*Il accepta, la décision fût-elle aisée*).
- Oracions exclamatives:
  - Construccions específiques de l'oració exclamativa.
  - Interjeccions i expressions: valors i usos. Consolidació (*Oust! Halte! / Chiche! / Bon sang! / À la tienne!*).
- Complicitat lingüística en les exclamacions (*Ah! La jeunesse!*)
- Oracions interrogatives. Morfologia de l'oració segons el registre i la tipologia textual. Preguntes retòriques. Reforç de la interrogació mitjançant partícules i expressions (*Alors, tu viens?; Combien c'est déjà?*).
- Oracions negatives: consolidació de les estructures. Negació restrictiva: *point / guère (il n'est guère aimable)*. Negació sense estructura correlativa en expressions (*Il n'empêche que...; Qu'à cela ne tienne! / Si je ne m'abuse...*).
- Oracions exhortatives: repàs i ampliació. Fórmules per a reforçar i atenuar. Altres expressions (*Daignez accepter mes excuses; Soit dit en passant; Trève de plaisanteries; Sauve qui peut! À l'eau! À bas les injustices!*).

- Oracions d'estil indirecte: repàs i ampliació. Estil indirecte lliure: formes i usos. Repàs i ampliació. Principals canvis segons el temps del verb introductor.
- Oracions de relatiu: consolidació.
- Oracions subordinades: consolidació de les estructures. Alternança dels diferents temps verbals i maneres.
- Ús del *ne expletif* en les subordinades. Consolidació.

Nom

- Concordança en gènere i nombre: consolidació. Concordança dels préstecs (*des post-scriptum; des ultimatums; des desiderata; des sandwiches*).
- Plural dels topònims (*les deux Allemagnes*).
- Nominalització: consolidació de les estructures.
- Principals transformacions de nom propi a nom comú (*des dons Juans; un gargantua*).

Article

- Consolidació dels continguts anteriors.
- Insistència en els casos particulars.

Adjectiu

- Concordança amb diversos substantius, un nom col·lectiu i una fracció (*l'écolière portait un cartable et une trousse blancs; le troupeau de moutons blancs y était; la moitié du gâteau était noir/e*).
- Posició i grau de l'adjectiu. Reforç i consolidació.
- Adjectiu verbal: usos i diferències amb el gerundi i el participi present. Repàs i consolidació (*c'est le maire sortant; il l'a vu en sortant du travail; il l'a vu sortant du travail*).
- Construccions adjectivals (*doué en, ouvert à...*).
- Comparatius sintètics: *malament, pire, pis, moindre*.
- Valors de l'adjectiu *tel* (*tel est pris qui croyait prendre; un tel m'a dit qu'il t'avait vu; je ne comprends pas une telle hypocrisie*).

Pronom

- Pronoms personals, demostratius, possessius, complement: consolidació.
- Pronoms relatius simples i compostos, sense preposició o precedits de preposició: consolidació. Casos d'absència d'antecedent (valor de pronom de relatiu):

- Subjecte (*Qui m'aime me suive!*).
- Complement directe (COD) (*embrassez qui vous voulez*).
- Complement indirecte (COI) (*il en parlait à qui voulait bien l'écouter*).
- Complemente agent (*cette règle est connue de quiconque a étudié le français*).
- Complement circumstancial (*où tu iras, j'irai*).
- Pronoms indefinits: consolidació.

Verb

- Consolidació dels temps estudiats.
- Maneres i temps verbals per a descriure, narrar, argumentar, debatre, resumir i realitzar crítiques. Repàs i ampliació.
- Pretèrit simple: formes i usos. Consolidació. Valor del pretèrit simple en la narració i en els textos històrics.
- Concordança amb els temps del passat.
- Concordança en els temps compostos i en el cas dels verbs pronominals. Consolidació.
- Pretèrit anterior: formes i usos. Repàs i consolidació.
- *Passé surcomposé*: formes i ús.
- Subjuntiu present i passat: consolidació dels usos.
- Subjuntiu imperfecte: formes i usos.
- Ús en les subordinades circumstancials de temps (*dès qu'il eut finis ses devoirs, l'enfant lança son stylo*). Ús amb adverbis de temps (*longtemps après qu'il eut découvert ce secret il en parla à sa mère*).
- Principals dificultats de conjugació: diferències entre les terminacions verbals de l'imperfecte i del pretèrit simple (*-ais/ai*) i casos de correspondència amb les terminacions del present d'indicatiu dels verbs del segon grup i del pretèrit simple (*elle pâlit*).
- Infinitiu passat: formes i ús.
- Participi present: formes i ús. Consolidació.
- Participi passat. Formes i ús. Consolidació. Concordança del participi passat anteposat a un infinitiu (*les plats que nous avons dû goûter étaient particuliers; la violoniste que j'ai entendue jouer était prodigieuse*).
- Gerundi: formes i ús. Consolidació.
- Gerundi perfecte (*participe passé composé*). Formes i ús. Consolidació.
- Veu passiva: casos particulars dels verbs *obéir* (*elle a été obéie*),

désobéir i *pardoner*. Ús de la veu passiva en el llenguatge jurídic (*celui auquel il a été refusé un droit...*).

Adverbi

- Ampliació i consolidació d'adverbis i locucions adverbials (*antan/ tantôt...*).
- Derivació impròpia: adjectius usats com a adverbis (*parler fort/ boire sec*).
- Adverbis emprats com a altres categories gramaticals i amb diferències semàntiques:
  - *Tout* (*c'est un tout; tout peut arriver; tout effrayés qu'ils soient, ils restent dans la pièce sombre*).
  - *Même* (*nous avons els mêmes ambitions; c'est l'essence même de la question; il a des propos parfois déplacés, insolents même*).
- Adverbi *ne*. Consolidació de l'ús:
  - En expressions, proverbis i locucions (*si je ne me trompe; il ne dit mot*).
  - Amb conjuncions (*partons avant qu'il ne neige; à moins qu'il ne dise le contraire*).
  - Amb verbs de negació i de dubte (*je doute qu'il vienne; je ne doute pas qu'il ne vienne*).
  - Amb verbs que expressen temor (*je crains qu'elle ne le fasse; je ne crains pas qu'elle le fasse*).

Preposició

- Preposicions i locucions prepositives: consolidació.
- Polisèmia, sinonímia i monosemia d'algunes preposicions o locucions prepositives. Consolidació.

2. DISCURS

Funcions comunicatives corresponents al nivell C2 (vegeu també en continguts funcionals):

Realització de les funcions comunicatives o actes de parla, mitjançant els exponents escrits d'aquestes funcions més adequats per a cada context comunicatiu específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne):

-Funcions o actes de parla assertius, relacionats amb l'expressió de el coneixement, l'opinió, la creença i la conjectura: afirmar; anunciar; postil·lar; assentir; atribuir; classificar; confirmar la veracitat d'un fet; conjecturar; corroborar; descriure; desmentir; dissentir; expressar acord i desacord; expressar desconeixement, dubte, escepticisme, una opinió; formular hipòtesis; identificar i identificar-se; informar; objectar; predir; rebatre; rectificar; replicar; suposar.

-Funcions o actes de parla compromissoris, relacionats amb l'expressió d'oferiment, intenció, voluntat i decisió: accedir; admetre; consentir; expressar la intenció o voluntat de fer alguna cosa; convidar; jurar; negar-se a fer alguna cosa; oferir alguna cosa; oferir ajuda; oferir-se a fer alguna cosa; prometre; retractar-se.

-Funcions o actes de parla directius, que tenen com a finalitat que el destinatari faci o no faci alguna cosa, tant si això és al seu torn un acte verbal com una acció d'una altra índole: aconsellar; advertir; alertar; animar; autoritzar; donar instruccions; donar permís; demanar; denegar; desanimar; desestimar; dispensar o eximir algú de fer alguna cosa; dissuadir; exigir; ordenar; demanar alguna cosa, ajuda, confirmació, consell, informació, instruccions, opinió, permís, que algú faci alguna cosa; negar permís a algú; persuadir; prevenir algú en contra d'alguna cosa o d'algú; prohibir; proposar; reclamar; recomanar; recordar alguna cosa a algú; restringir; pregar; sol·licitar; suggerir; suplicar.

-Funcions o actes de parla fàctics i solidaris, que es realitzen per establir o mantenir el contacte social i expressar actituds respecte als altres: acceptar i declinar una invitació; agrair; atreure l'atenció; compadir; consolar; donar la benvinguda; acomiadar-se; expressar condol; felicitar; fer compliments; interessar-se per algú o alguna cosa; convidar; demanar disculpes; presentar-se i presentar algú; refusar; saludar; tranquil·litzar.

-Funcions o actes de parla expressius, amb els quals s'expressen actituds i sentiments davant determinades situacions: acusar; defensar; exculpar; expressar admiració, afecte, alegria o felicitat, alleujament, ansietat i preocupació, estima o simpatia, aprovació i desaprovació, penediment, confiança i desconfiança, decepció, desinterès i interès, menyspreu, disgust, mal, dubte, escepticisme, esperança i desesperança, estima, insatisfacció, orgull, preferència, ressentiment, resignació, satisfacció, sorpresa i estranyesa, por, tristesa, vergonya; lamentar; retreure.

Adequació

- Tipologia textual i estils d'escriptura: consolidació.
- Figures d'estil: repàs i ampliació:
  - Al·legories.
  - Al·literacions i assonàncies.
  - Anàfores i metonímies.
  - Antífrasis.
  - Antítesi.
  - Comparacions.
  - El·lipsi.
  - Eufemismes i lítotes.
  - Hipèrboles.
  - Metàfores.
  - Paranomàsies.
  - Personificacions.
- Ús de cites en el discurs formal.
- Elements implícits i explícits de caracterització del discurs.
- Registres de llengua: diferències gramaticals, sintàctiques i semàntiques. Consolidació.

Coherència i cohesió

- Estructures organitzatives del discurs formal: consolidació.
- Marcadors i articuladores del discurs formal: consolidació.
- Fórmules de reforç i d'atenuació. Grau d'apreciació. Repàs i consolidació.
- Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Principals estructures per al desenvolupament d'una argumentació lògica i coherent. Repàs i ampliació:
  - Fórmules per a posicionar-se en un debat.
  - Fórmules per a emfatitzar, destacar els arguments (*vous n'êtes pas sans savoir que; à coup sûr...*).
  - Fórmules per a matisar (*je n'irai pas jusque là, mais je crois que c'est une pensée qui est digne de considération*).
  - Fórmules per a debatre i argumentar (*les représentants s'accordent à dire que la situation est urgente*).
- Tipologia textual i estils d'escriptura: consolidació.
- Figures d'estil: repàs i ampliació:
  - Al·legories.
  - Al·literacions i assonàncies.
  - Anàfores i metonímies.
  - Antífrasis.
  - Antítesi.

- Comparacions.
- El·lipsi.
- Eufemismes i lítotes.
- Hipèrboles.
- Metàfores.
- Paranomàsies.
- Personificacions.
- Ús de cites en el discurs formal.
- Elements implícits i explícits de caracterització del discurs.
- Registres de llengua: diferències gramaticals, sintàctiques i semàntiques. Consolidació.

Coherència i cohesió

- Estructures organitzatives del discurs formal: consolidació.
- Marcadors i articuladores del discurs formal: consolidació.
- Fórmules de reforç i d'atenuació. Grau d'apreciació. Repàs i consolidació.
- Elaboració d'esquemes per a l'organització de les idees.
- Principals estructures per al desenvolupament d'una argumentació lògica i coherent. Repàs i ampliació:
  - Fórmules per a posicionar-se en un debat.
  - Fórmules per a emfatitzar, destacar els arguments (*vous n'êtes pas sans savoir que; à coup sûr...*).
  - Fórmules per a matisar (*je n'irai pas jusque là, mais je crois que c'est une pensée qui est digne de considération*).
  - Fórmules per a debatre i argumentar (*les représentants s'accordent à dire que la situation est urgente*).
  - Expressions de reformulació i de reapropiació.
- Connectors discursius de les relacions lògiques:
  - Causa: connectors discursius (*ce n'est pas [non pas] que...; c'est que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
  - Conseqüència: connectors discursius (*tant et si bien que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
  - Condició i hipòtesi: connectors discursius (*pour autant que, pourvu que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
  - Finalitat: connectors discursius (*de sorte que...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
  - Oposició i concessió: connectors discursius (*quel que soit...; non seulement... mais aussi/encore...*) i altres recursos lèxics i gramaticals.
  - Temps: connectors discursius (*tant que...*) i altres recursos

lèxics i gramaticals.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Coneixement i utilització correcta, i adequada al context, d'una rica gamma lèxica oral de caràcter general, y més especialitzat dins de les pròpies àrees d'interès, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, inclosos modismes, col.loquialismes, regionalismes i argot.
- Camps lèxics amplis i variats.
- Eufemismes: ús i connotacions.
- Proverbis i frases fetes.
- Expressions idiomàtiques.
- Neologismes i préstecs. Valors d'ús i correspondència lèxica en francès.
- Jocs de paraules. Connotacions i registre.
- Terminologia i tecnicismes: repàs i ampliació.
- Termes de metalingüística, llenguatge administratiu, jurídic...
- Regionalismes freqüents de la francofonia: ampliació.

Significat

- Sinonímia. Matisos i significat implícit. Consolidació.
- Sinonímia. Elecció de les paraules per a marcar:
  - Intensitat (*fâché / vexé/ furieux...*).
  - Registre (*attraper une maladie / contracter une maladie / choper une maladie*).
  - Judici (*une silhouette svelte / maigre*).
- Paronímia (*évènement / avènement, adhésion / adhérence...*).
- Monosemia.
- Diferències de paraules construïdes a partir d'una mateixa forma (*une attitude gaullienne / un partisan gaulliste*).
- Matisos mitjançant els sufixos i l'elecció de la paraula (*c'est un vrai dinosaure*).
- Canvis de significat en el francès actual.

Formació de paraules

- Formació de paraules per derivació i composició: consolidació.
- Famílies de paraules per derivació i composició (*couper, coupure,*

- découper...*).
- Modificació d'algunes formes (*populaire, public, peuplade*).
  - Tipus de derivació del substantiu a partir de:
    - Un adjectiu (*un malade, un fou*).
    - Un verb (*le savoir, le pouvoir*).
    - Un participi present o passat (*un mendiant, un raccourci*).
  - Sufixos i prefixos: consolidació.
  - Paraules compostes i la seua ortografia: repàs i ampliació (*un touche à tout, un lieu-dit, un faitout*).
  - Sigles i acrònims. Derivació a partir de sigles (*smicard*): consolidació.
  - Amalgames lèxiques: repàs i ampliació (*avionique, infocentre, docufiction*).
  - Formació de paraules a partir d'onomatopeies (*croasser*).
  - Neologismes: repàs i ampliació.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Consolidació de les regles de fonètica de la llengua francesa.
- Reconeixement del registre a través de la pronunciació.
- Reconeixement de l'humor i de la ironia a través de la pronunciació, de l'entonació i de l'accent.
- Pronunciació de la *h* muda i de la *h* aspirada. Consolidació.
- Varietats regionals i francòfones: reconeixement i observació de les variants fonètiques.

Ortografia

- Consolidació de l'ortografia gramatical i lèxica de la llengua francesa.
- Insistència en la representació gràfica de fonemes que presenten major dificultat.
- Marques de registre i d'estil mitjançant la puntuació.
- Signes de puntuació: repàs i ampliació.
- Dobles consonants: regles. Consolidació.
- Ús específic de les majúscules (*l'Habitude venait me prendre dans ses bras*(Proust), *la Contre-Réforme, Alexandre Le Grand, la fête des Mères...*).

* Tots aquests continguts es començaran a treballar en 1r de C2 i s'aprofundiran i reforçaran en 2n de C2.

Pel que fa a la seqüenciació d'aquests continguts durant l'any escolar, tant en 1r de C2 com en 2n de C2, cada professor que imparteix aquests nivells, aplicarà la distribució temporal que considere més oportuna, tenint en compte els diferents manuals i materials complementaris utilitzats a l'aula.

4 METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA

Fonaments metodològics

L'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana es basa en els fonaments metodològics següents:

- **Enfocament orientat a l'acció:** en l'àmbit de l'aula, hi ha diverses implicacions de la implementació de l'enfocament orientat a l'acció. Considerar els alumnes com a agents socials significa implicar-los en el procés d'aprenentatge mitjançant els descriptors com a mitjà de comunicació. També comporta el reconeixement de la naturalesa social de l'aprenentatge i l'ús de la llengua i la interacció entre la societat i l'individu en el procés d'aprenentatge. La consideració dels alumnes com a usuaris de la llengua comporta un ús extensiu de l'L2 a l'aula: aprendre a utilitzar la llengua en lloc d'aprendre sobre la llengua (com a assignatura).

A més, la concepció dels estudiants com a éssers plurilingües i pluriculturals implica permetre'ls utilitzar tots els seus recursos lingüístics quan siga necessari i animar-los a descobrir similituds i equivalències, així com diferències entre llengües i cultures. En essència, l'enfocament orientat a l'acció implica tasques de col·laboració a l'aula amb una meta: l'objectiu principal no és la llengua per se. Si el focus principal de la tasca no és el llenguatge, llavors cal que hi haja un altre producte o resultat (com per exemple planificar una eixida, fer un pòster, crear un blog, dissenyar un festival, entre altres). Els descriptors serveixen per a ajudar a dissenyar aquestes tasques i també per a observar i, si es desitja, (auto)avaluar l'ús de la llengua dels alumnes durant la tasca.

Tant el caràcter descriptiu de l'MCER com l'enfocament orientat a l'acció posen en pràctica la construcció conjunta del significat (per mitjà de la interacció) en el centre del procés d'ensenyament i aprenentatge, la qual cosa té implicacions per a l'aula. De vegades, aquesta interacció és entre professors i alumnes, però sovint té una naturalesa de col·laboració entre els mateixos estudiants. Cal buscar un equilibri clar entre aquestes dues perspectives, de manera que al final del procés prevalga aquesta interacció col·laborativa entre alumnes en grups reduïts o amb tota la classe. En la realitat de les societats actuals, cada vegada més diverses, la construcció del significat té lloc entre idiomes, mitjançant l'ús dels repertoris plurilingües i pluriculturals dels usuaris.

- **Autonomia d'aprenentatge i aprenentatge estratègic:** l'autonomia en l'aprenentatge fa referència a la capacitat de responsabilitzar-se de l'aprenentatge propi. D'aquesta manera, l'alumne autònom desenvolupa l'habilitat de fixar els seus objectius, els continguts i la progressió, gestionant i avaluant tot el procés. A més, implica una reflexió crítica, presa de decisions i acció independent, la qual cosa es tradueix en aprenentatge significatiu, ja que l'alumne passa a aplicar els seus coneixements a un context més ampli.

Així doncs, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes ha de preveure el desenvolupament de les destreses d'estudi i heurístiques dels alumnes, així com l'acceptació de la responsabilitat de l'aprenentatge propi:

- simplement com a producte de l'aprenentatge i de l'ensenyament de la llengua, sense cap planificació ni organització especials;
- transferint gradualment la responsabilitat de l'aprenentatge des del professor als alumnes i animant-los a reflexionar sobre el seu aprenentatge i compartir aquesta experiència amb altres alumnes;
- despertant sistemàticament la consciència de l'alumne respecte als processos d'aprenentatge o ensenyament en què participa;
- animant els alumnes a participar en l'experimentació de diverses opcions metodològiques;
- aconseguint que els alumnes reconeguen el seu estil cognitiu i que desenvolupen consegüentment estratègies d'aprenentatge pròpies.

- **Aprenentatge mitjançant les noves tecnologies:** les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes

tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no ha de ser aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

- **Avaluació integral:** l'avaluació dels alumnes ha de ser vàlida, fiable i viable. És necessari equilibrar l'avaluació de l'aprofitament (centrada en el centre escolar i en l'aprenentatge) i l'avaluació del domini lingüístic (centrada en el món real i en el resultat), tenint en compte tant l'actuació comunicativa com els coneixements lingüístics. Així mateix, els resultats de l'aprenentatge s'han de calibrar en relació amb nivells i criteris definits (referència a un criteri) i les qualificacions i les avaluacions s'han d'assignar segons el nivell en qüestió (referència a la norma). Per tant, caldrà desenvolupar un enfocament integrat de l'avaluació formativa en relació amb nivells relacionats entre si i les definicions de criteris. A més, caldrà implicar els alumnes en l'autoavaluació referida a descriptors definits de tasques i a aspectes de domini en diversos nivells, així com en l'aplicació d'aquests descriptors en –per exemple– l'avaluació massiva.

- **Foment de la igualtat i la convivència:** l'article 14 de la Constitució Espanyola declara la igualtat de totes les persones "sense que pugua prevaldre cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social". Per tant, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana, com a espai d'igualtat i convivència, ha de promoure les condicions perquè la llibertat i la igualtat de la persona, i dels grups en què s'integra, siguen reals i efectives i per a eliminar els obstacles que n'impedisquen o en dificulten la plenitud, com són els prejudicis. Per tant, no s'han d'incloure continguts discriminatoris contra les dones per raó de sexe, ni que justifiquen o inciten a la violència sobre la dona, alhora que s'ha de fomentar la igualtat de gènere, educar en els valors i destacar el respecte a la dignitat de la persona i la necessitat d'erradicar la violència sobre la dona.

Així mateix, l'ensenyament i aprenentatge de llengües a les escoles oficials d'idiomes de la Comunitat Valenciana ha de ser un espai respectuós, no

solament plurilingüe i pluricultural, sinó també lliure de tota pressió, agressió o discriminació per motius d'identitat de gènere, expressió de gènere, diversitat sexual i familiar en qualsevol dels vessants o manifestacions.

Metodologia específica de l'idioma.

El Departament de Francès en particular, privilegia un enfocament orientat a la comunicació i a l'acció, dins de diversos enfocaments metodològics que han vingut a anomenar-se "enfocament comunicatiu", "enfocament per tasques" i més recentment "enfocament orientat a l'acció".

Es podria dir que aquests diversos enfocaments conviuen en la nostra pràctica docent.

Des de l'enfocament comunicatiu i "per tasques", l'ensenyament de l'idioma s'orienta cap a l'ús de la llengua, de manera que aquesta s'ensenyi dins d'un context, ja partir de tasques i activitats que procurin imitar amb fidelitat la realitat de fora de l'aula. Es privilegien així, les activitats que fan possible l'ús autèntic i significatiu del llenguatge per part de l'alumne.

Aquestes tasques comprenen la comprensió i l'expressió de textos tant orals com escrits. Aquestes destreses es treballen des del principi i s'aborden de manera integrada al llarg del procés d'ensenyament-aprenentatge.

Altres característiques d'aquest enfocament serien les següents;

- L'instrument de comunicació a la classe és la pròpia llengua objecte d'aprenentatge.
- Es proposen en la mesura del possible, materials autèntics.
- La gramàtica s'introdueix en funció de les necessitats de la llengua com a instrument de comunicació.
- Es prioritza la fluïdesa sobre la correcció gramatical sempre que la comunicació no es vegi interrompuda.
- L'error es converteix en un element important en el procés d'aprenentatge, a partir del qual és possible la millora, la progressió en l'adquisició de la llengua i la reflexió lingüística per part de l'alumne.

- Es dona molta importància al context sociocultural.
- Es fomenta l'adquisició d'estratègies i habilitats que afavoreixin l'autonomia de l'alumne.
- La presentació dels continguts és "cíclica" i en espiral, és a dir que els continguts s'imparteixen en diferents moments del procés d'aprenentatge, però de manera més àmplia o complexa i combinats amb estructures noves.

Es tracta d'una pedagogia activa, on se sol·licita de l'alumne una actitud participativa. A les classes, es facilita la interacció, la sociabilitat i la motivació. En aquesta línia, s'afavoreix el treball en tàndem o en grup perquè el temps d'intervenció de l'alumne i de comunicació a l'aula siga el major possible.

El professor es converteix en proveïdor de recursos i facilitador. La seva tasca és guiar, acompanyar, estimular i ajudar a l'alumne en el seu procés d'aprenentatge.

Pel que fa a l'enfocament "orientat a l'acció", es basa en la següent definició que dona el Marc Comú de referència:

"L'enfocament aquí adoptat, en sentit general, se centra en l'acció en la mesura que considera els usuaris i alumnes que aprenen una llengua principalment com a agents socials, és a dir, com a membres d'una societat que té tasques (no només relacionades amb la llengua) de dur a terme en una sèrie determinada de circumstàncies, en un entorn específic i dins d'un camp d'acció concret. "

Des d'aquesta perspectiva, la llengua es considera no només un instrument de comunicació, sinó també un mitjà de socialització.

Per aconseguir aquest objectiu, es proposen a l'alumne tasques o "projectes", que poden ser individuals o col·lectives, i que tracten de dur-lo a situacions reals. Es tractaria de sortir del context de l'aula i de la comunicació fictícia perquè l'alumne "actui" de manera real, en un context o situació de la vida quotidiana, on també poden intervenir altres locutors nadius o francòfons. L'alumne aprèn d'aquesta manera a utilitzar la llengua de forma contextualitzada i autèntica.

Així, se li poden proposar activitats com: participar en un fòrum d'opinió a internet sobre un tema concret, publicar una ressenya en un fòrum de

viatges, organitzar una sortida a un restaurant francès de la seva ciutat, etc ...

A més dels continguts lingüístics i culturals, l'alumne necessitarà també d'estratègies que l'ajudin a resoldre problemes i afrontar diferents situacions "més o menys inesperades".

Les funcions comunicatives, el lèxic i la gramàtica són, en aquest cas, eines que serveixen al propòsit principal de l'acció en un context que pot considerar autèntic.

Aquestes activitats són motivadores per a l'alumne, ja que comprova que pot comunicar-se amb interlocutors reals i pots aconseguir "un objectiu real".

L'àmbit de comunicació no es limita només a professor i als companys de classe, sinó que pot ampliar-se a altres estudiants francòfons o locutors nadius. Les noves tecnologies i internet afavoreixen considerablement aquest tipus d'intercanvis reals.

Es passa així de la simulació a l'aula a l'autenticitat de la comunicació i de la interacció.

El docent amplia la seva funció a la d'elaborador o creador de tasques o projectes i participa buscant entorns reals, preferentment francòfons on és possible l'actuació dels alumnes.

4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

Existeixen diverses classificacions en didàctica de les llengües sobre estratègies d'aprenentatge. Una de les més rigoroses és la dels autors O'Malley i Chamot (Estratègies d'aprenentatge en l'adquisició d'una segona llengua estrangera. 1990).

D'acord amb el que postulen aquests autors, en l'àmbit que ens ocupa es donaran especial importància a l'aula a les estratègies d'aprenentatge trucades socioafectives, principalment:

- la cooperació i la col·laboració entre els alumnes, treballant en parelles o en petits grups. La consecució de tasques en grup afavoreix l'aprenentatge en la mesura que es dona un suport entre iguals, una participació i escolta

actives i un clima de respecte i ajuda mútua.

- la dimensió afectiva, en la qual es recolza l'alumne perquè se senti motivat i en confiança, sense por a l'error, amb disposició a intervenir, a prendre la paraula, a fer-se sentir ... Es tracta, així mateix d'afavorir el que podríem anomenar "le plaisir d'apprendre". Les activitats lúdiques poden tenir una àmplia cabuda en aquesta concepció de l'aprenentatge.

D'altra banda, hi ha les anomenades "estratègies cognitives" (citades pels mateixos autors), que serien les tècniques específiques per a resoldre un problema o dur a terme una tasca d'aprenentatge concreta. El professor facilitaria l'aprenentatge dels seus alumnes guiant-los en l'ús d'aquestes estratègies d'aprenentatge. La Resolució de 4 de juliol de 2018 estableix el següent repertori d'estratègies cognitives a desenvolupar per part de l'alumne, per a cadascuna de les diferents destreses:

Comprensió de textos orals

- Mobilització d'esquemes i informació prèvia sobre el tipus de tasca i el tema.
- Identificació del tipus textual, adaptant la comprensió.
- Distinció del tipus de comprensió (sentit general, informació essencial, punts principals, detalls rellevants).
- Formulació d'hipòtesis sobre el contingut i context.
- Deducció i formulació d'hipòtesis sobre significats a partir de la comprensió d'elements significatius, lingüístics i paralingüístics en textos i enunciats d'extensió molt reduïda sobre temes quotidians o de necessitat immediata.
- Hipòtesi sobre el significat de paraules clau a partir del sentit general del text.
- Reinterpretació del text a partir de la comprensió d'elements nous i del llenguatge no verbal.

Producció i coproducció de textos orals

- Activa esquemes mentals específics sobre l'estructura de l'activitat i el text (pàg. Ex. Presentació o transacció ...).
- Identificar el buit d'informació i opinió i valorar el que pot sobreentendre.
- Concebre el missatge amb certa claredat i distingir sovint la idea o idees principals i la seva estructura bàsica.
- Adequar el text al destinatari, context i canal, aplicant en general el registre i les característiques discursives adequades a cada cas.
- Aprofitar sovint els coneixements previs (utilitzar llenguatge estereotipat,

etc.).

- Expressar el missatge amb certa claredat ajustant-se als models i fórmules de cada tipus de text.
- Reajustar la tasca (simplificant) o el missatge (generalitzar el que realment li agradaria expressar), després de valorar les dificultats i els recursos disponibles.
- Compensar les claus lingüístiques mitjançant procediments, paralingüístics o paratextuals (p. Ex. Demanar ajuda); assenyalar objectes o utilitzar dítics; utilitzar llenguatge corporal culturalment pertinent (cinèsica i proxèmica) o fer servir sons extralingüístics i qualitats prosòdiques convencionals.
- Controlar l'efecte i l'èxit del discurs mitjançant petició i oferiment d'aclariment i reparació de la comunicació

Comprensión de textos escritos

- Movilización de esquemas e información previa sobre el tipo de tarea y el tema.
- Identificación del tipo textual, adaptando la comprensión.
- Distinción del tipo de comprensión (sentido general, información esencial, puntos principales, detalles relevantes).
- Formulación de hipótesis sobre contenido y contexto.
- Deducción y formulación de hipótesis sobre significados a partir de la comprensión de elementos significativos, lingüísticos y paralingüísticos (ilustraciones, formato...).
- Comprobación de hipótesis: adaptación de las claves de inferencia a los esquemas de partida.
- Reformulación de hipótesis a partir de la comprensión de nuevos elementos.

Producción y coproducción de textos escritos

- Activar esquemas mentales específicos sobre la estructura de la actividad y el texto (p. ej. escribir una nota, un correo electrónico...).
- Identificar el vacío de información y opinión y valorar lo que puede sobreentenderse.
- Concebir el mensaje con cierta claridad y distinguir a veces la idea o ideas principales y su estructura básica.
- Adecuar el texto al destinatario, contexto y canal, aplicando en general el registro y las características discursivas adecuadas a cada caso.
- Aprovechar a veces los conocimientos previos (utilizar lenguaje estereotipado, etc.).
- Localizar y usar adecuadamente recursos lingüísticos o temáticos (uso de un diccionario o libro de texto, obtención de ayuda, etc.).

- Expressar el mensaje con una cierta claridad ajustándose a los modelos y fórmulas de cada tipo de texto.
- Reajustar la tarea (simplificándola) o el mensaje (generalizar el que realmente le gustaría expresar), después de valorar las dificultades y los recursos disponibles.
- Controlar el efecto y el éxito del discurso mediante petición y ofrecimiento de aclaración y reparación de la comunicación.

4.3 AUTOAVALUACIÓ DE L'ALUMNAT

L'autoavaluació és la capacitat de l'alumne per jutjar els seus èxits respecte a una tasca determinada: significa descriure com ho va aconseguir, quan, com situa el propi treball respecte al dels altres, i què pot fer per millorar.

Mitjançant l'autoavaluació els alumnes poden reflexionar i prendre consciència sobre els seus propis aprenentatges i dels factors que hi intervenen. En l'autoavaluació es contrasta el nivell d'aprenentatge amb els èxits esperats en els diferents criteris assenyalats en el currículum, detectant els avenços i dificultats i prenent accions per corregir-les. Això genera que l'alumne aprengui a valorar el seu acompliment amb responsabilitat.

Un element important per al procés d'autoavaluació dels alumnes és la utilització del Portfolio Europeu de les Llengües.

El Portfolio Europeu de les Llengües (PEL) és un document personal, promogut pel Consell d'Europa, on la persona que aprén o ha après diverses llengües – dins o fora del sistema educatiu reglat– pot registrar les seues experiències d'aprenentatge d'idiomes i el contacte amb altres cultures. L'ús del PEL, d'una banda, implica una metodologia basada en l'enfocament comunicatiu de l'ensenyament i aprenentatge de llengües, i d'altra, fomenta la reflexió i l'autoavaluació. Des de 2009 s'aplica la versió electrònica, el Portfolio Europeu de les Llengües electrònic (e-PEL), a les escoles oficials d'idiomes. Així, l'e-PEL permet:

- Reflectir el que el titular sap fer en cada una de les llengües que coneix.
- Registrar les experiències pròpies d'aprenentatge de llengües i cultures i reflexionar-hi.
- Anotar els avenços que cada persona fa en l'aprenentatge de llengües i marcar-se metes noves.

No obstant això, l'e-PEL transcendeix la dimensió lingüística i es converteix en una eina de desenvolupament de competències. L'e-PEL està concebut per a afavorir els quatre objectius polítics del Consell d'Europa: preservar la diversitat lingüística, promoure la tolerància lingüística i cultural, fomentar el plurilingüisme i assegurar l'educació democràtica de la ciutadania. Mitjançant l'e-PEL, l'aprenent pot:

- Adquirir i desenvolupar actituds i valors positius respecte a l'aprenentatge de diverses llengües al llarg de la vida.
- Afavorir una visió integradora del plurilingüisme que abasta no solament els idiomes francs internacionals, sinó també les llengües minoritzades i que tenen menys difusió.
- Adquirir i desenvolupar actituds i valors positius respecte a la diversitat cultural, al contacte intercultural i a la relació entre llengua i cultura.
- Afavorir la responsabilitat en l'aprenentatge de llengües i la consciència lingüística i pedagògica del subjecte, així com l'autonomia en situacions d'aprenentatge.

A més, l'e-PEL contribueix a desenvolupar la competència digital, primordial per a l'aprenentatge general i al llarg de la vida.

5 CRITERIS D'AVALUACIÓ

1. Segons l'ordre d'avaluació de 14 de juny de 2022 (articles 3, 4, 5, 6 i 7)
L'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a les escoles oficials d'idiomes té com a objecte determinar el progrés realitzat per l'alumnat, així com la competència comunicativa en l'idioma corresponent, de manera que permeta adoptar les estratègies oportunes per a assolir els objectius acadèmics proposats.
2. L'alumnat haurà de ser avaluat prenent com a referència els objectius, les competències i els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic A2, intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 en els currículums dels idiomes respectius. L'avaluació de l'alumnat tindrà en compte el progrés, en el seu conjunt i per separat, en cada una de les activitats de llengua definides en el currículum corresponent de cada nivell.
3. Els departaments didàctics elaboraran les programacions didàctiques per a cada un dels cursos dels nivells bàsic A2, intermedi

B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2, seqüenciant els objectius, continguts i criteris d'avaluació establits en els currículums oficials de la Comunitat Valenciana i adaptant-los a les característiques de l'alumnat.

4. El professorat de les escoles oficials d'idiomes serà el responsable de l'avaluació, que es realitzarà tenint com a referent els diferents elements del currículum i especialment els criteris d'avaluació establits per als nivells bàsic, intermedi i avançat.

5. L'avaluació per a l'alumnat que cursa estudis a les escoles oficials d'idiomes podrà ser de diferents tipus: avaluació de diagnòstic, avaluació contínua o de progrés, avaluació final o d'aprofitament i avaluació de domini.

6. Les programacions didàctiques, en concretar els referents de l'avaluació, especificaran les estratègies i els instruments d'avaluació que es consideren més adequats.

2. Article 4. Avaluació de diagnòstic

L'avaluació de diagnòstic té com a objectiu identificar les capacitats i el nivell de competència de l'alumnat a l'inici de curs, la qual cosa permetrà al professorat obtindre informació rellevant sobre l'alumnat i desenvolupar mesures pedagògiques adequades que en faciliten el progrés; alhora servirà perquè l'alumnat prenga consciència del seu nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge. Aquesta avaluació té caràcter orientador, no comportarà qualificacions i dels seus resultats es donarà compte a l'alumnat i, si escau, als seus representants legals.

Article 5. Avaluació contínua o de progrés

L'avaluació contínua o de progrés té per objecte comprovar el grau de consecució dels objectius al llarg del curs acadèmic. Suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumnat al llarg del curs amb la finalitat de millorar el procés d'ensenyament i aprenentatge i de prendre les decisions oportunes amb relació a la promoció de l'alumnat als diferents nivells i cursos. Aquesta avaluació té un caràcter formatiu.

Article 6. Avaluació final o d'aprofitament

L'avaluació final o d'aprofitament té per objecte comprovar el grau d'assoliment dels objectius aconseguit per l'alumnat en finalitzar el període lectiu de cada curs i nivell. Aquesta avaluació serà global i avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística.

Article 7. Avaluació de domini

1. L'avaluació de domini té per objecte verificar el grau d'assoliment de les competències dels diferents nivells del MECR, que s'estableixen en el currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial de l'alumnat matriculat en l'últim o únic curs de cada nivell, així com de l'alumnat lliure.

2. L'avaluació de domini es realitzarà mitjançant una prova de certi-

ficació per als nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2. En el nivell bàsic A2, l'avaluació final o d'aprofitament serà equivalent a l'avaluació de domini.

3. Aquesta prova de domini avaluarà cadascuna de les següents activitats de llengua: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits i mediació lingüística

5.1 EN CURSOS NO CONDUENTS A PROVA DE CERTIFICACIÓ

Segons la RESOLUCIÓ de 25 d'octubre de 2019, de la Conselleria d'educació per la qual es dicten instruccions en termes d'ordenació acadèmica i organització de les escoles oficials d'idiomes valencianes durant el curs 2019-2020, els cursos curriculars dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, en les seues diferents modalitats, a les escoles oficials d'idiomes es podran organitzar en els nivells següents:

-Bàsic A2, Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2.

Els ensenyaments de cada nivell s'organitzaran en un o diversos cursos anuals. Cada curs tindrà una durada mínima de 120 hores.

Pel que fa al Departament de Francès, la distribució serà la següent:

<i>Nombre de cursos per nivell</i>				
<i>A2</i>	<i>B1</i>	<i>B2</i>	<i>C1</i>	<i>C2</i>
2	2	2	2	2

Els cursos no conduents a la prova de Certificació són els primers cursos de cada nivell, és a dir **primer de A2 (1A2)**, **primer de B1 (1B1)**, **primer de B2 (1B2)**, **primer de C1 (1C1)**, **primer de C2 (1C2)**.

Segons l'Ordre 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim

especial i les proves de certificació dels nivells del Marc europeu comú de referència per a les Llengües en la Comunitat Valenciana (articles 8 i 12):

L'avaluació a la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació contínua, amb la recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució de l'alumne o l'alumna al llarg del curs, amb un mínim de dues recollides anuals de notes a cada activitat de llengua .

Per obtenir la qualificació final d'**APTE**, cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínima d'un **50%** i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un **60%**. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes a cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre un i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més propera i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas del alumnat que no haja participat en l'avaluació continuada, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

L'alumnat NO APTE a la convocatòria ordinària podrà presentar-se a la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què hagi obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 60% o superior. En el supòsit que l'alumne o alumna no s'hagi presentat, a la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en què a la convocatòria ordinària hagi obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%, es us guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per calcular la nota global i en cap cas se us assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En cas que s'hagi presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats

A l'hora d'avaluar, es valorarà tant la fluïdesa comunicativa i l'adequació al context com la correcció formal. Les proves d'avaluació han d'estar basades també en el principi de la comunicació. Això significa que no només es mesurarà la comprensió i correcció d'estructures lingüístiques i vocabulari, sinó també la capacitat per respondre a determinades situacions amb les expressions adequades a la funció comunicativa que es persegueix.

Avaluació final de l'alumnat oficial en els cursos curriculars conduents a la PUC dels nivells intermedi B1, *intermedi B2, avançat C1 i avançat C2. L'alumnat disposarà d'una sola convocatòria per a la evaluació del curs. L'avaluació del curs serà el resultat de la evaluació contínua o de progrés, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua. Es podrà fer prova final en la convocatòria ordinària per a aquell alumnat que no haja superat alguna activitat de llengua en l'avaluació contínua o de progrés.

Avaluació de l'alumnat dels cursos d'ensenyament no formal

L'avaluació dels cursos d'oferta formativa complementària serà contínua o de progrés mitjançant l'assistència presencial i la participació activa en les classes.

A això s'afegeix el següent:

Nivell Bàsic A2

El Reial Decret 1041/2017, de 22 de desembre, estipula en el seu capítol II, article 4.1, que els ensenyaments de Nivell Bàsic tindran les característiques i l'organització que les administracions educatives determinen. És per això pel que el Nivell Bàsic A2 obtindrà la certificació mitjançant l'avaluació que estableixen els departaments didàctics corresponents.

El departament de Francès no realitzarà una prova única conjunta per a l'avaluació d'aquest nivell Bàsic A2, sinó que **cada professor avaluarà amb les seues pròpies notes i decidirà la pertinència de la promoció dels seus alumnes de segon de A2 al nivell B1.**

Hi haurà un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.

La promoció de l'alumnat comportarà l'obtenció del certificat del nivell bàsic A2.

Per a obtindre la qualificació final d'APTE cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre u i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més pròxima i en cas d'equidistància, a la superior.

En el cas de l'alumnat que no ha participat en l'avaluació contínua, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

En la convocatòria extraordinària, l'alumnat NO APTE en la convocatòria ordinària ha d'examinar-se únicament d'aquelles activitats de llengua on haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65%.

A l'hora d'avaluar, es valorarà tant la fluïdesa comunicativa i l'adequació al context com la correcció formal. Les proves d'avaluació han d'estar basades també en el principi de la comunicació. Això significa que no només es mesurarà la comprensió i correcció d'estructures lingüístiques i vocabulari, sinó també la capacitat per respondre a determinades situacions amb les expressions adequades a la funció comunicativa que es persegueix.

5.2 EN CURSOS CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

Ordre 34/2022, de 14 de juny, de la consellera d'Educació, Cultura i Esport, per la qual es regulen l'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial i les proves de certificació dels nivells del Marc europeu comú de referència per a les Llengües en la Comunitat Valenciana.

Aproximadament el mes de gener de 2023, eixirà un Reial decret que estipularà els criteris d'avaluació de la prova de certificació.

El Reial Decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les **proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1, i Avançat C2** dels ensenyaments d'idiomes de règim especial exposa en el seu article 3 el següent:

1. L'avaluació de certificació tindrà com a finalitat la recollida de dades vàlides i fiables sobre l'actuació dels candidats, l'anàlisi d'aquestes dades i l'emissió d'un judici sobre el nivell de competència d'aquells que permeti, si escau, la certificació oficial de competències en l'ús de l'idioma en els diversos nivells de domini i en les diferents activitats de llengua.

2. Les administracions educatives han de regular l'organització de les proves de certificació, que s'elaboraran, s'administraran i avaluaran segons uns estàndards que garanteixin la seva validesa, fiabilitat, viabilitat, equitat, transparència i impacte positiu, així com el dret de l'alumnat a ser avaluat amb plena objectivitat.

3. Les administracions educatives han de recollir en una guia informativa tots els aspectes sobre les proves de certificació que puguin concernir els candidats a certificació o a qualssevol altres interessats en el procés d'avaluació de certificació de què es tracti. En aquesta guia s'han d'incloure, entre altres aspectes, els drets i obligacions dels candidats a certificació, i la normativa aplicable al procés d'avaluació.

A això s'hi afegeix:

L'alumnat de tots els cursos, tant els que condueixen com els que no condueixen a la prova de certificació, podrà promocionar al curs següent quan haja adquirit les competències requerides a la programació didàctica amb un mínim del 50 % en cadascuna de les activitats de llengua i una nota global del 60%. La superació de l'avaluació d'aprofitament als cursos curriculars que condueixen a la PUC permet a l'alumnat promocionar el primer curs d'Intermedi B2, C1 o C2 respectivament sense obtenir el certificat del nivell, que només s'obtindrà mitjançant la superació de la PUC.

Per tant, als cursos curriculars conduents a la Prova Unificada de Certificació dels nivells B2, C1 i C2 (segon de B2, segon de C1, segon de C2):

La nota de la convocatòria ordinària serà el resultat de l'avaluació continuada, la qual cosa suposa una recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució del alumne o alumna al llarg del curs.

Per obtenir la qualificació final d'APTE, cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà el resultat de realitzar la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un número entre un i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més propera i en cas d'equidistància, a la superior. En el cas del alumnat que no ha participat en avaluació continuada, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

-Avaluació de les Proves Unificades de Certificació:

Per a obtindre el certificat corresponent a cadascun dels nivells intermedi i avançat dels ensenyaments d'idiomes, s'aplicarà allò que regula l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns de avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells intermedi B1, intermedi B2, avançat C1 i avançat C2 dels ensenyaments d'idiomes de règim especial, així com l'article 14.2 del Reial decret llei 31/2020, i la Resolució de 29 de març de 2021, de la Secretaria Autonòmica d'Educació i Formació Professional, per la qual es dicten instruccions per als criteris d'avaluació, promoció i titulació, mentre no es publique una altra resolució.

Per superar la prova caldrà obtenir una puntuació mínima corresponent al 50% en cadascuna de les cinc parts de la prova i una puntuació global del 65%.

L'alumnat que haja obtingut la qualificació de NO APTA a la convocatòria ordinària de la Prova Unificada de Certificació podrà presentar-se, a la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en què hagi obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior.

En el supòsit que l'alumne o alumna no s'haja presentat, a la convocatòria extraordinària, a una activitat de llengua en què a la convocatòria ordinària hagi obtingut una puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En cas que s'hagi presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària.

La qualificació final de la prova de certificació serà la mitjana aritmètica de les puntuacions obtingudes en cadascuna de les parts que integren la prova i s'expressarà amb un nombre entre zero i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més propera i, a cas d'equidistància, a la superior.

En el cas del alumnat que no haja realitzat alguna de les parts de la prova de certificació es farà constar NO PRESENTAT i l'expressió NO APTA en la qualificació final.

L'alumnat que no realitze cap de les parts que conformen la prova unificada de certificació obtindrà la qualificació final de NO PRESENTAT.

5.3 TESTS DE CLASSIFICACIÓ

OBJECTIUS

El Departament de francès realitzarà en dates prèvies a l'inici del curs escolar Tests de classificació per a aquelles persones que vulguin matricular-se a l'EOI i que tinguin coneixements previs de l'idioma francès.

L'alumnat podrà accedir a qualsevol curs a través de la superació d'aquesta prova, mitjançant la qual haurà d'acreditat haver assolit les competències lingüístiques del curs o cursos anteriors d'aquell al que hagi demanat accés: els candidats que superin la prova podran matricular-se en segon de nivell bàsic A2, primer o segon del nivell intermedi B1, B2, C1 o C2, o en qualsevol curs formatiu sempre que hi hagi places vacants.

La superació de la prova de nivell NO dona drets d'acreditació acadèmica, la qual només s'adquireix si se supera completament el curs en què es matricula un cop superada aquesta prova de nivell.

EXAMEN

L'examen constarà de:

- EXAMEN ORAL: Es realitzarà un examen oral d'uns 10 minuts de durada.
- EXAMEN ESCRIT: Es realitzarà una redacció, per a la qual els candidats disposaran d'un mínim de 45 minuts.

En totes dues parts seran tractats temes corresponents a les programacions dels diferents nivells.

Per jutjar millor la competència lexicogramatical dels alumnes, es podran fer preguntes específiques orientades a esbrinar si dominen algun aspecte en concret (temps del passat, subjuntiu, hipòtesis...)

5.4 CRITERIS DE CORRECCIÓ

A l'hora d'avaluar, es valorarà tant la fluïdesa comunicativa i l'adequació al context com la correcció formal. Les proves d'avaluació han d'estar basades també en el principi de la comunicació. Això significa que no només es mesurarà la comprensió i correcció d'estructures lingüístiques i vocabulari, sinó també la capacitat per respondre a determinades situacions amb les expressions adequades a la funció comunicativa que es persegueix.

5.5 AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENENTATGE

Segons expliquen Miguel Ángel González Falcons i Noelia Pérez González en el seu treball *L'AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT APRENTATGE. FONAMENTS BÀSICS*, si concebem l'aprenentatge com un procés, amb els seus progressos i dificultats i fins i tot retrocessos, resultaria lògic concebre l'ensenyament com un procés d'ajuda als alumnes. L'avaluació de l'ensenyament, per tant, no pot ni ha de concebre al marge de l'avaluació de l'aprenentatge. Ignorar aquest principi equival a limitar l'interès de l'avaluació al seu potencial utilitat per prendre decisions de promoció, acreditació o titulació.

Quan avaluem els aprenentatges que han realitzat els alumnes, estem també avaluant l'ensenyament que hem dut a terme.

L'avaluació mai ho és, en sentit rigorós, de l'ensenyament o de l'aprenentatge, sinó més aviat dels processos d'ensenyament i aprenentatge.

Els processos d'avaluació tenen per objecte tant els aprenentatges dels alumnes com els processos mateixos d'ensenyament. La informació que proporciona l'avaluació serveix perquè l'equip de professors disposi d'informació rellevant per tal d'analitzar críticament la seva pròpia intervenció educativa i prendre decisions al respecte. Per a això, serà necessari contrastar la informació subministrada per l'avaluació contínua dels alumnes amb les intencions educatives que es pretenen i amb el pla d'acció per dur-les a terme. S'avalua per tant, la programació del procés d'ensenyament i la intervenció del professor com a animador d'aquest procés, els recursos utilitzats, els espais, els temps previstos, l'agrupació d'alumnes, els criteris i instruments d'avaluació, la coordinació ... és a dir, s'avalua tot allò que se circumscriu a l'àmbit del procés d'ensenyament-aprenentatge.

És important ressaltar que l'avaluació de la pròpia pràctica docent, ja sigui de forma individual o del conjunt de l'equip, es mostra com una de les estratègies de formació més potents per millorar la qualitat del procés d'ensenyament-aprenentatge. D'altra banda, l'avaluació de l'equip docent en el seu conjunt permet detectar factors relacionats amb el funcionament de la coordinació, les relacions personals, l'ambient de treball, aspectes organitzatius, entre altres que són elements molt significatius en el funcionament dels centres.

6 MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

1. L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que els possibilita o facilite el seu procés educatiu.
2. Les adaptacions curriculars necessàries solament podran afectar la metodologia didàctica, a les activitats i a la prioritització i temporalització dels objectius, així com als elements curriculars d'accés.
3. La conselleria competent en matèria d'educació podrà autoritzar per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cadascun dels nivells, ampliant el nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar. En cap cas es modificarà la durada de cada curs
4. En la celebració de les proves específiques que es convoquen, s'haurà d'adaptar la duració i les condicions de realització de les mateixes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu.

L'alumnat que requerisca condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no serà eximit de la realització o avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació podrà establir les condicions en les quals aquest alumnat obtindrà certificats de competències parcials d'aquelles parts de la prova que haja superat.

5. No s'estableix un termini d'admissió de sol·licituds per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fora del període establert per la normativa vigent. Per tant, també és necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula.
6. L'adaptació de les proves hauran de contemplar-se en l'expedient acadèmic de l'alumne.

7 FOMENT DE LA UTILITZACIÓ DE LA BIBLIOTECA O MEDIATECA LINGÜÍSTICA

La mediateca lingüística té com a finalitat donar eines a la ciutadania per a l'adquisició o reforç de llengües a través de formació contínua al llarg de la vida en un horari flexible i un format diferent al de l'assistència a cursos. Per aquesta

finalitat, les escoles oficials d'idiomes disposaran d'un espai físic on ubicar la biblioteca, l'aula d'autoaprenentatge i l'espai de recursos.

- Activitats de la mediateca lingüística.

La mediateca podrà disposar dels serveis següents:

a) assessorament del professorat a les persones usuàries per tal de dissenyar-los un pla de treball autònom i un seguiment periòdic d'aquest pla;

b) aula d'autoaprenentatge amb material especialment dissenyat per a fomentar l'autoformació de les persones usuàries;

c) tallers d'aprendre a aprendre;

d) accés a programes informatitzats d'autoaprenentatge de llengües;

e) grups de conversa;

f) material de consulta per a mantindre el contacte amb l'aprenentatge de les llengües al llarg de la vida;

g) espai de socialització lingüística.

8

UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

Aprenentatge mitjançant les noves tecnologies: les tecnologies de la informació i la comunicació (TIC) aplicades als ensenyaments d'idiomes tenen per objectiu la personalització de l'aprenentatge i el desenvolupament de la competència estratègica i digital, encaminats a l'aprenentatge al llarg de la vida. La implementació didàctica d'aquestes no ha de ser aleatòria, sinó raonada d'acord amb el context concret d'aprenentatge i s'ha de fer tant a l'aula com fora, en les activitats de reforç i ampliació, de manera lúdica a través de la ludificació, de tal manera que es reforce la motivació de l'alumnat. Així mateix, es posarà èmfasi en la possibilitat de comunicació real i aprenentatge col·laboratiu que brinden les TIC a través de blogs, xats i xarxes socials, entre altres. Així es fomentarà l'aprenentatge actiu i l'autonomia.

Al professor se li obren, amb les TIC, enormes possibilitats d'actuació a l'aula tenint en compte, a més, que es tracta d'eines capaces de motivar l'alumne tant

per la gran varietat de continguts d'actualitat que es posen al seu abast com per el seu aspecte interactiu, ja que li permeten treballar de forma autònoma.

Les eines que ofereix Internet, pel que fa a l'aprenentatge del Francès Llengua Estrangera, són nombroses: diccionaris en línia, recursos didàctics, premsa escrita, recursos àudio / vídeo (documents sonors, ràdio, televisió ...), jocs. Recursos didàctics complementaris que el professor fa servir en funció dels nivells que imparteix.

Per tant, l'ordinador i el projector constitueixen eines fonamentals en el desenvolupament normal de les classes. Evidentment, això resulta possible ja que totes les aules estan equipades amb una connexió Internet.

Els professors del departament fan servir els llibres digitals que les editorials posen a la seva disposició, i que permeten integrar en el mateix llibre enllaços que donen accés directe a qualsevol pàgina web, agilitzant el treball d'explotació del document en qüestió.

D'altra banda, el professor selecciona les adreces URL que considera rellevants per a l'autoaprenentatge dels alumnes: diccionaris monolingües i bilingües, de conjugació verbal, exercicis autocorrectius de lèxic, d'ortografia, de fonètica, de gramàtica, activitats per reforçar la comprensió oral i escrita així com l'expressió oral i escrita, el coneixement de la civilització, etc.

L'ús de la plataforma **Aules** constitueix un transmissor d'informació ràpid: l'alumne només ha de fer clic sobre l'enllaç enviat pel professor i automàticament accedeix a la pàgina en qüestió. També utilitzarà aquesta eina per enviar tot tipus de documents escrits en format word o pdf. Finalment, aquesta plataforma

també ofereix la possibilitat d'intercanviar missatges entre el professor i els alumnes.

9 RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS

Els manuals emprats pels professors del departament de francès durant el curs 2023-2024 seran els següents:

- Primer curs de nivell A2:

- C'est à dire A1
- Illico A1
- Prêt-à-parler A1

LLIBRES DE LECTURA

En alguns cursos es realitzaran una o dues lectures obligatòries, entre els llibres indicats a continuació. Cada professor donarà indicacions als seus alumnes.

Colección Lire et s'entraîner de Vicens Vives

- La Pierre du Grand Nord – Nicolas Gerrier
- Zorro! – Johnston McCulley

Colección Mondes en VF. Editions Didier

- Marie Curie, ma grand-mère - Jérémie Dres

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar con material complementari com el que es cita a continuació:

Gramàtiques:

- Grammaire progressive du français 2ème édition, avec 440 exercices Niveau débutant (Livre + CD) Maïa Grégoire (CLE international)
- Grammaire essentielle du français A1/ A2 100% FLE. Ludivine Glaud. Muriel Lannier. (Didier)
- Grammaire en dialogues. Niveau grand débutant. Niveau A1. Odile Grand- Clément. (Cle International)
- Grammaire en dialogues Niveau A1-A2. Niveau débutant. Claire Miquel. Cle International
- Grammaire du français en 40 leçons et 201 activités – Niveau A1 – Éd. Maison des langues.
- La grammaire des (tout) premiers temps – Volume 1 (A1-A2) - PUG
- Focus. Grammaire du français. Hachette

Lèxic

- Vocabulaire progressif du français avec 250 exercices. Niveau débutant. Claire Miquel (CLE international)
- Vocabulaire en dialogues. Niveau débutant. A1-A2. Evelyne Sirejols (Hachette)
- Exercices de vocabulaire en contexte. Niveau débutant. (Hachette)
- Diccionario de francés para principiantes – Editorial Susaeta
- Activités lexicales – Niveau débutant/pré-intermédiaire– Éd. Eli.
- Vocabulaire en action -- Débutant – avec 150 exercices - Editions Clé International

Sistema verbal

- Précis de conjugaison. Clé International / Santillana Français
- Bescherelle - La conjugaison pour tous – Édit. Hatier.

Fonètica

- Phonétique en dialogues (CD audio) – Niveau débutant - Editions Clé International

Diccionaris

- Diccionari Larousse Compact Plus (diccionario bilingüe)
- Dictionnaire Larousse ; Français- espagnol, Español-francés
- Diccionari moderno Langenscheidt; Francés-español, Español-francés
- Diccionari Français-Espagnol, Espagnol-Français. Hachette & Vox (Poche)

-Segon curs de nivell A2:

- Edito A2
- Prêt-à-parler A2
- L'atelier A2

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg de el curs es realitzaran una o dues lectures obligatòries. El professor indicarà el títol o donarà a triar entre els llibres indicats a continuació:

Colección « Mondes en VF »

- *La voyageuse*, F. Touré

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar con material complementari com el que es cita a continuació:

Grammaire

- Grammaire progressive du français, 2ème édition Niveau intermédiaire (CLE international)
- Grammaire Focus A1-B1

- Grammaire essentielle du français A1/ A2 100% FLE. Ludivine Glaud. Muriel Lannier. Didier
- Les cahiers de grammaire française : Niveau survie. A2
- Grammaire en dialogues A1 A2. Niveau débutant. Claire Miquel (CLE international)
- Grammaire essentielle du français A1/ A2 100% FLE. Ludivine Glaud. Muriel Lannier. (Didier)
- La grammaire des (tout) premiers temps – Volume 1 (A1-A2) - PUG

Vocabulaire

- Vocabulaire progressif du français. Niveau intermédiaire (CLE international)
- Vocabulaire progressif du français avec 250 exercices. Niveau débutant (pour réviser des contenus de première année)
- Vocabulaire en dialogues Niveau intermédiaire (Hachette)

- Primer curs de nivell B1:

- Edito B1
- C'est-à-dire
- Inspire 3

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg de el curs es realitzaran dues lectures obligatòries. El professor indicarà el títol o donarà a triar entre els llibres indicats a continuació:

Lectures graduades.

Ed. Difusion

- Alex Leroc. Crime à Cannes. Christian Lause
- Un cas hard rock. Christian Lause.

Éditions Maison des langues

Les perles de Pyla

Libros en versión íntegra:

- Le voleur d'ombres. Marc Levy. Le Livre de Poche.
- L'oeil du loup, Daniel Pennac, Pocket Junior

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar con material complementari com el que es cita a continuació:

Gramàtiques :

- Grammaire du français. Focus A1 >A2 > B1 Hachette
- Grammaire progressive du français. Niveau Intermédiaire. Clé International
- Grammaire essentielle du français B1. L.Gaud, Y.Loiseau & E. Merlet, Ed. Didier
- Grammaire contrastive pour hispanophones, niveau B1/B2. M.Di Giura, M.Solano & J.Suso, Ed. CLE international
- Les 500 exercices de grammaire B1. M-P.Caquineau-Gündüz & Y.Delatour, Ed. Hachette
- L'exercisier, l'expression française pour le niveau intermédiaire. M.Brun, Ed. Pug

Conjugació:

- Bescherelle, la conjugaison pour tous. Ed. Hatier
- Bordas, langue française, conjugaison. Ed. Bordas

Lèxic:

- Vocabulaire en dialogues, niveau intermédiaire. Evelyne Siréjols, Ed. CLE international
- Vocabulaire progressif du français, niveau intermédiaire. C.Miquel & A. Goliot-Lété, Ed. CLE international
- Vocabulaire essentiel du français, B1. L.Mensdorff & G.Crépieux, Ed. Didier
- Vocabulaire- 450 nouveaux exercices, Niveau intermédiaire. T.Gallier, Ed. CLE international

Diccionaris:

- Dictionnaire Le Robert & Collins Poche espagnol et son dictionnaire à télécharger PC
- Larousse, Grand dictionnaire Français Espagnol

-Segon curs de nivell B1:

- C'est-à-dire B1
- Inspire 3

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg de el curs es realitzaran dues lectures obligatòries. El professor indicarà el títol o donarà a triar entre els llibres indicats a continuació:

- *Odette Toulemonde*, Eric-Emmanuel Schmitt, Ed. Le Livre de Poche
- *La tresse*, Laetitia Colombani. Ed. Le Livre de Poche
- *Combien de fois je t'aime*, Serge Joncour
- *En cas de bonheur*, David Foenkinos
- *Et après...* Guillaume Musso
- *Et si c'était vrai*, Marc Levy
- *Je voudrais que quelqu'un m'attende quelque part*, Anna Gavaldà
- *L'amour dure trois ans*, Frédéric Beigbeder
- *L'islam expliqué pour les enfants*, Tahar Ben Jelloun
- *La liste de mes envies*, Grégoire Delacourt
- *La tresse*, Laetitia Colombani
- *Le petit Nicolas*, Sempé-Goschiny
- *Les gratitudes*, Delphine de Vigan
- *Mr Ibrahim et les fleurs du Coran*, Eric-Emmanuel Schmitt
- *Orage sur le Tanganyika*, Wilfried N'Sondé
- *Papa et autres nouvelles*, Vassilis Alexakis
- *Quitter Dakar*, Sophie-Anne Delhomme
- *Robe de marié*, Pierre Lemaitre
- *Stupeurs et tremblements*, Amélie Nothomb
- *Une femme*, Annie Ernaux
- *Vous revoir*, Marc Levy
- *La petite fille de Monsieur Lihn*, Philippe Claudel
- *Et puis, Paulette*, Barbara Constantine

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar con material complementari com el que es cita a continuació:

Gramàtiques :

- Grammaire du français. Focus A1 >A2 > B1 Hachette
- Exercices de grammaire en contexte. B1. Hachette
- Grammaire progressive du français. Niveau Intermédiaire. Clé International
- Grammaire essentielle du français B1. L.Gaud, Y.Loiseau & E. Merlet, Ed. Didier
- Grammaire contrastive pour hispanophones, niveau B1/B2. M.Di Giura, M.Solano & J.Suso, Ed. CLE international
- Les 500 exercices de grammaire B1. M-P.Caquineau-Gündüz &

Y.Delatour, Ed. Hachette

- L'exercisier, l'expression française pour le niveau intermédiaire. M.Brun, Ed. Pug

Conjugació:

- Bescherelle, la conjugaison pour tous. Ed. Hatier
- Bordas, langue française, conjugaison. Ed. Bordas

Lèxic:

- Vocabulaire en dialogues, niveau intermédiaire. Evelyne Siréjols, Ed. CLE international
- Vocabulaire progressif du français, niveau intermédiaire. C.Miquel & A. Goliot-Lété, Ed. CLE international
- Vocabulaire essentiel du français, B1. L.Mensdorff & G.Crépieux, Ed. Didier
- Vocabulaire- 450 nouveaux exercices, Niveau intermédiaire. T.Gallier, Ed. CLE international

Diccionaris:

- Dictionnaire Le Robert & Collins Poche espagnol et son dictionnaire à télécharger PC
- Larousse, Grand dictionnaire Français Espagnol

- Primer curs de nivell B2:

- Alter ego + 4
- Illico 4
- Défi 4

LLIBRES DE LECTURA

Al llarg de el curs es realitzaran dues lectures obligatòries. El professor indicarà els títols o donarà a triar entre els llibres indicats a continuació:

- *Le mystère Henri Pick*. David Foenkinos
- *La délicatesse*. David Foenkinos
- *Chanson douce*. Leïla Slimani
- *Le dernier ami*. Tahar Ben Jelloun
- *Anthécrista*. Amélie Nothomb
- *Ni d'Ève ni d'Adam*. Amélie Nothomb
- *Journal d'hirondelle*. Amélie Nothomb
- *Les Catilinaires*. Amélie Nothomb

- *Cadres noirs*. Pierre Lemaitre
- *L'élégance du hérisson*. Muriel Barbery
- *La bulle de Tiepolo*. Philippe Delerm
- *La dentellière*. Pascal Lainé
- *Bonjour tristesse*. Françoise Sagan
- *Comme un roman*. Daniel Pennac
- *La douleur*. Marguerite Duras
- *Pars avec lui*. Agnès Ledig
- *Changer l'eau des fleurs*. Valérie Perrin
- *La vie secrète des écrivains*. Guillaume Musso
- *Nymphéas noirs*. Michel Bussi
- *Les enfants sont rois*. Delphine de Vigan
- *Au revoir là-haut*. Pierre Lemaître
- *La petite fille de Monsieur Lihn*. Philippe Claudel
- *L'amant*. Marguerite Duras
- *La mécanique du cœur*. Mathias Malzieu
- *Samarcande*. Amin Maalouf
- *Et puis, Paulette, Barbara Constantine*
- *Robe de marié*, Pierre Lemaître
- *Odette Toulemonde et autres histoires*, Eric-EmmanuelSchmitt
- *Comme un roman*, Daniel Pennac
- *D'après une histoire vraie*, de Delphine de Vigan
- *Le Rat célibataire, et autres contes de Côte-d'Ivoire* OBIN Manfeï – JOLIVET Joëlle – Syros Jeunesse – coll. Paroles de conteur – 160 pages
- *Deux graines de cacao* BRISOU-PELLEN Évelyne – WINTZ Nicolas
- *Kiffe kiffe demain*, de Faïza Guène
- *L'enfant noir*, de Camara Laye

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar con material complementari com el que es cita a continuació:

Grammaires

- Nouvelle Grammaire du Français (Cours de Civilisation Française de la Sorbonne). Hachette 2004.
- Focus grammaire B1-B2
- La Grammaire progressive du Français avec 400 exercices. Clé International.
- La grammaire progressive du Français, Perfectionnement. Clé International
- Pratique grammaire B2. Clé International.

Dictionnaires

- Le nouveau Petit Robert (Monolingüe)
- Le Micro Robert
- Larousse bilingüe

Orthographe

- Anti-fautes d'orthographe (Larousse)
- L'orthographe pour tous (Bescherelle)
- Guide d'orthographe Bled / Bénac (Hachette)

Autres

- Expression et style (PUG)
- Vocabulaire, entraînez-vous Niveau avancé (Clé Internacional)
- Exerçons-nous, Vocabulaire, 350 exercices Niveau avancé (Hachette)
- Le chemin des mots (PUG)
- Les expressions idiomatiques (Clé Internacional)
- Expression écrite Niveau 4 (Clé Internacional)
- Expression orale Niveau 3 /4 (Clé Internacional)
- Compréhension orale Niveau 4 (Clé Internacional)
- Compréhension écrite Niveau 4 (Clé Internacional)
- Le Nouvel Entraînez-vous DELF B2 200 activités
- Activités pour le CECR Niveau B2 (Clé Internacional)

-Segon curs de nivell B2:

- Alter ego + 4
- Défi 4

LLIBRES DE LECTURA

Cada professor donarà indicacions als seus alumnes sobre els llibres de lectura.

BIBLIOGRAFIA

Els professors podran treballar con material complementari com el que es cita a continuació:

Grammaires

- Nouvelle Grammaire du Français (Cours de Civilisation Française de la Sorbonne). Hachette 2004.

- La Grammaire progressive du Français avec 400 exercices. Clé International .
- La grammaire progressive du Français, Perfectionnement. Clé International

Dictionnaires

- Le nouveau Petit Robert (Monolingüe)
- Le Micro Robert
- Larousse bilingüe

Orthographe

- Anti-fautes d'orthographe (Larousse)
- L'orthographe pour tous (Bescherelle)
- Guide d'orthographe Bled / Bénac (Hachette)

Autres

- Expression et style (PUG)
- Vocabulaire, entraînez-vous Niveau avancé (Clé Internacional)
- Exerçons-nous, Vocabulaire, 350 exercices Niveau avancé (Hachette)
- Le chemin des mots (PUG)
- Les expressions idiomatiques (Clé International)
- Expression écrite Niveau 4 (Clé International)
- Expression orale Niveau 3 /4 (Clé Internacional)
- Compréhension orale Niveau 4 (Clé Internacional)
- Compréhension écrite Niveau 4 (Clé International)
- Le Nouvel Entraînez-vous DELF B2 200 activités
- Activités pour le CECR Niveau B2 (Clé International)

- Primer curs de nivell C1:

Défi 5

I/ o materials aportats pel professor

-Segon curs de nivell C1:

Illico 5

Défi 5

I/ o materials aportats pel professor

Lectures per a 1C1:

- *Balzac et la petite tailleuse chinoise*, Dai Sijie
- *Et puis, Paulette*, Barbara Constantine
- *Bel Ami*, Guy de Maupassant
- *L'écume des jours*, Boris Vian
- *Pars vite et reviens tard*, Fred Vargas
- *Quelqu'un de bien*, Françoise Bourdin
- *Trois*, Valérie Perrin
- *Les oubliés du dimanche*, Valérie Perrin
- *Les possibles*, Virginie Grimaldi
- *Leçons d'un siècle de vie*, Edgar Morin
- *Feu*, Maria Pourchet
- *Blizzard*, Marie Vingtras
- *L'anomalie*, Hervé Le Tellier
- *Nouvelles orientales*, Marguerite Yourcenar
- *Thérèse Desqueyroux*, de François Mauriac
- *L'imposture des mots*, de Yasmina Khadra
- *La joueuse de go*, de Shan Sa

Lectures per a 2C1 (consultar amb el professor abans de comprar res):

- *Le roman vrai d'Alexandre*, Alexandre Jardin
- *Ma mère avait raison*, Alexandre Jardin
- *Française*, Alexandre Jardin
- *Les magiciens*, Alexandre Jardin
- *Mangez-le si vous voulez*, Jean Teulé
- *Le magasin des suicides*, Jean Teulé

- Primer curs de nivell C2:

Materials aportats pel professor

-Segon curs de nivell C2:

- Materials aportats pel professor

Lectures aconsellades: consultar amb el professor

Bibliografia

Obres de referència

- Grammaire progressive du français - Niveau perfectionnement (B2-

C2) Clé International

- Grammaire de la Sorbonne
- Grammaire de Grevisse
- Le Bescherelle

10

PROVES DE CERTIFICACIÓ

1. Respecte a la prova de certificació, el referent normatiu és el determinat pel Reial decret 1/2019, d'11 de gener, pel qual s'estableixen els principis bàsics comuns d'avaluació aplicables a les proves de certificació oficial dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2 i la normativa vigent a la Comunitat Valenciana.

La prova serà de competència general i contindrà cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística.

2. La inscripció en les proves de certificació dels nivells Intermedi B1 i B2 i Avançat C1 i C2 no requerirà haver cursat ensenyaments en el règim d'ensenyament oficial.

3. L'alumnat oficial podrà matricular-se en la Prova de Certificació de qualsevol nivell, tant superior com inferior al cursat, en modalitat lliure sense perdre la seua condició d'alumnat oficial en el curs en què està matriculat.

Per superar la prova caldrà obtenir una puntuació mínima corresponent al 50% en cadascuna de les cinc parts de la prova i una puntuació global del 65%.

L'alumnat que haja obtingut la qualificació de NO APTÉ en la convocatòria ordinària de la Prova Unificada de Certificació podrà presentar-se, en la convocatòria extraordinària, a les activitats de llengua en què haja obtingut un percentatge de puntuació inferior al 65% i no podrà tornar a presentar-se

a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior. En el cas que l'alumne o l'alumna no s'haja presentat, en la convocatòria extraordinària, a una activitat de llengua en què en la convocatòria ordinària haja obtingut una puntuació igual o superior al 50% i inferior al 65%, se li guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per a calcular la nota global i en cap cas se li assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En el cas que s'hi haja presentat, es calcularà la nota global prenent el resultat de la convocatòria extraordinària.

11 PROVES DELS CURSOS NO CONDUENTS A LA PROVA DE CERTIFICACIÓ

El departament de Francès **no realitzarà una prova única conjunta** per a l'avaluació dels cursos que no porten a la prova de certificació, sinó que cada professor avaluarà amb les seues pròpies notes i decidirà la pertinència de la promoció dels seus alumnes al nivell següent

Cada professor avaluarà als seus alumnes mitjançant la realització de proves relacionades amb les 5 activitats de llengua: CO, EO, CE, EE, Mediació, amb un mínim de dues recollides anuals de notes en cada activitat de llengua.

A l'hora d'avaluar, es valorarà tant la fluïdesa comunicativa i l'adequació al context com la correcció formal. Les proves d'avaluació han d'estar basades també en el principi de la comunicació. Això significa que no només es mesurarà la comprensió i correcció d'estructures lingüístiques i vocabulari, sinó també la capacitat per respondre a determinades situacions amb les expressions adequades a la funció comunicativa que es persegueix.

L'avaluació de la convocatòria ordinària de l'alumnat oficial als cursos curriculars que no condueixen a la prova unificada de certificació (PUC) serà el resultat de l'avaluació contínua, amb la recollida organitzada i sistemàtica d'informació de l'evolució del alumne o alumna al llarg del curs, amb un mínim de dues recollides anuals de notes a cada activitat de llengua.

Per obtenir la qualificació final d'APTE, cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínima d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 60%. La qualificació final de les avaluacions del curs curricular serà la mitjana aritmètica de les puntuacions

obtingudes a cadascuna de les activitats de llengua i s'expressarà amb un nombre entre un i deu, amb dos decimals, arrodonit a la centèsima més propera i, en cas d'equidistància, a la superior. En el cas del alumnat que no haja participat en l'avaluació continuada, es farà constar la qualificació de NO PRESENTAT.

L'alumnat NO APTÈ a la convocatòria ordinària podrà presentar-se a la convocatòria extraordinària únicament a aquelles activitats de llengua en què hagi obtingut un percentatge de puntuació inferior al 60% i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 60% o superior. En el supòsit que l'alumne o alumna no s'haja presentat, a la convocatòria extraordinària, a alguna activitat de llengua en què a la convocatòria ordinària hagi obtingut un percentatge de puntuació igual o superior al 50% i inferior al 60%, es us guardarà la nota d'aquestes activitats de la convocatòria ordinària per calcular la nota global i en cap cas se us assignarà la qualificació de NO PRESENTAT. En cas que s'hagi presentat, es calcularà la nota global amb el resultat de la convocatòria extraordinària d'aquestes activitats.

12 CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Amb la finalitat de millorar l'oferta d'ensenyament d'idiomes i facilitar l'accés de l'alumnat a l'ensenyament d'idiomes, durant el curs 2023-2024 s'oferiran cursos complementaris de 30 o 60 hores anuals impartits en la modalitat presencial o en línia (telepresència síncrona). Aquests cursos es podran dedicar al treball de la destresa oral orientada a la interacció en algun dels nivells que impartisca el professorat, així com a la impartició de grups d'iniciació, preparació de les proves de certificació, perfeccionament, actualització, formació específica, etc.

L'avaluació serà contínua mitjançant l'assistència i la participació activa a les classes, per la qual cosa caldrà una assistència mínima del 75% per obtenir la qualificació d'apte.

13 PROGRAMACIÓ DELS CURSOS FORMATIUS DE FORMACIÓ CONTINUA

Curs de reforç del Nivell 1A2.

Dimarts i dijous de 11h a 12h. Impartit per Marta Nicolau.

Pràctica de l'expressió / comprensió oral i escrita basada en els continguts lèxics i gramaticals del nivell 1A2 i de reforç en general, dirigit a alumnes inscrits a 1A2 (o 2A2 que necessitin repassar el nivell anterior).

S'utilitzaran diversos materials: fitxes, jeux de rôle, àudios, textos, qüestionaris, imatges, infografies per reforçar la comprensió i l'expressió oral i escrita de l'alumnat.

13 PROGRAMACIÓ DELS CURSOS DE FORMACIÓ CONTÍNUA

PROFESSOR: Manuel Andrés

TÍTOL DEL CURS: Repàs de nivell intermedi B1 i 2A2: competència gramatical i subsegüent aplicació pràctica de producció i interacció oral.

Horari: Dilluns i dimecres de 19h a 20h

Repàs de gramàtica francesa Nivell Intermedi i la seua aplicació pràctica en l'expressió oral (producció i interacció orals)

PROFESSOR: Maria Borràs

TÍTOL DEL CURS: expressió i comprensió oral B2

Horari: dilluns i dimecres de 14h a 15h

Breu descripció del curs: El curs s'adreça a alumnes que tenen el B2.1 o cursen el B2.2 de Francès i que vulguen reforçar o mantindre la part oral de la llengua. Pel que fa a la pràctica de la comprensió oral, aquest curs contribuirà a focalitzar l'aprenentatge del francès en la recepció oral de la llengua francesa aproximant-se i per tant, familiaritzant-se amb diferents registres o accents, així com facilitar l'adquisició de les eines i les estratègies que afavoreixen la interacció i el debat pel que fa a la pràctica de la expressió oral.

PROFESSOR: Mila Hurriaga

TÍTOL DEL CURS: Pràctica d'Expressió oral i Comprensió escrita 2B1

Horari: Dilluns de 11h a 12 h

En aquest curs formatiu es realitzarà una pràctica de l'expressió oral i de la comprensió escrita, sobre la base dels continguts lèxic-gramaticals del Nivell 1B2 (primer curs de B2) .

PROFESSOR: Mila Hurriaga

TÍTOL DEL CURS: Pràctica d'Expressió oral i Comprensió escrita 2B1

Horari: Dimecres de 11h a 12 h

En aquest curs formatiu es realitzarà una pràctica de l'expressió oral i de la comprensió escrita, sobre la base dels continguts lèxic-gramaticals del Nivell 1B2 (primer curs de B2) .

PROFESSOR: Carlos Martinez Rodriguez

TÍTOL DEL CURS: Literatura nivell C2

Docència: dues hores en un dia.

Horari: Dimarts 13h-15h

Continuïtat del curs impartit en els últims cursos acadèmics. Panorama de la història de la literatura Francesa fins als anys 1960. Estudi d'algunes obres adaptades al cinema.

PROFESSOR: Marta Nicolau

TÍTOL DEL CURS: Pràctica d'expressió oral. Nivell A2

Horari: dimarts i dijous 14h-15h

Està enfocat a la pronunciació.

PROFESSOR: Geneviève Nieto

TÍTOL DEL CURS: Cultura i civilització C1

Horari: dimarts i dijous de 12h a 13 h

La metodologia es fa a partir de la projecció de vídeos que són documents autèntics sobre països i ciutats francòfons (es veuen les 13 regions franceses i altres països), tractant de la cultura, civilització, gastronomia, tradicions...., permetent millorar la comprensió oral i en restituir a nivell oral el que s'ha sentit, es practica l'expressió oral a partir de les seues pròpies paraules, fent que l'alumnat pugua guanyar en més seguretat en si mateix a l'hora d'expressar-se en públic, en un idioma estranger i a nivell cultural per la varietat de països que anem visitant, és realment una delícia a tots els nivells.

PROFESSOR: Patricia Picó

TÍTOL DEL CURS: Expressió oral B2

Horari: de 14h a 15h dimarts i dijous

Expresión oral a partir de temas de actualidad, documentos sonoros y textos escritos.

PROFESSOR: Benilde Rodríguez

TÍTOL DEL CURS: Pràctica d'expressió oral B2

Horari: Dimarts i dijous 14h-15h

Pràctica de l'expressió oral basada en els continguts lèxics i gramaticals del nivell B2, dirigit a alumnes inscrits en 1B2 o 2B2

PROFESSOR: Blanca Rodríguez Requena

TÍTOL DEL CURS: Pràctica d'expressió oral B1

Horari: Dimarts i dijous de 12h a 13h

Pràctica de l'expressió oral basada en els continguts lèxics i gramaticals del nivell B1, dirigit a alumnes inscrits en 1B1 o 2B1

PROFESSOR: Carmen Tarín

TÍTOL DEL CURS: Pràctica de comprensió oral i expressió oral B1

Horari: dilluns de 19h a 21h

Es treballarà la comprensió oral a través d'àudios o vídeos i seguidament l'expressió oral a partir del treballat o de documents que el professor farà arribar a l'alumne.

14 ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Durant el present curs 2023-2024, les activitats previstes són les següents:

-- Les Catherinettes: Elaboració de barrets, consurs, exposició, premis i activitats, en novembre.

-- Mercat ambulant del llibre d'ocasió: al desembre

-- Concurs literari. Els alumnes hauran d'escriure un micro-relate, amb una extensió d'entre 25 i 100 paraules, i enviar-ho per correu electrònic juntament amb una imatge. El jurat qualificador estarà compost per una comissió de professors i professores del departament de francès, que tindran en compte l'originalitat i creativitat dels relats, així com l'expressió lingüística.

--Es podran realitzar altres activitats de tipus artístic, projecció de pel·lícules, eixides o tallers amb finalitats didàctics, recitals de música, visites a museus ...

15 PLA DE MILLORA DEL PROFESSORAT

El Pla Anual de Formació (PAF) per a aquest curs 2023-2024 s'organitza de manera temàtica al voltant de la competència oral (producció, interacció i comprensió), així com de l'ensenyament (estratègies per al foment de la

interacció a l'aula, estratègies per desenvolupar la comprensió oral, creació d'activitats, etc.) i de la seua avaluació.

Pel que fa a l'organització del PAF, la idea és concentrar la formació tant a principi de curs com permet la normativa, amb tallers pràctics de cinc hores (amb un descans de 30 minuts), per poder aplicar a l'aula el contingut, les estratègies, els recursos, etc. Així mateix, aquesta organització temporal permetrà que es puguen dur a terme grups de treball específics (per idioma, destresa, etc.)

Està prevista una formació de teatre aplicat a l'ensenyament del francès de 20 hores, impartit per Typhaine Prélaz, exclusiu per al departament de francès. Començarà el 17 de novembre de 2023.

16 PLA D'ENSENYAMENT NO PRESENCIAL EN CAS DE CONFINAMENT

Actualment la EOI de València Zaidía està posant en marxa el seu pla digital.